

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 29680/2023

V Olomouci dne 8. 3. 2023

Sp. zn. KÚOK/35745/2022/ODSH-SH/131

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. František Pěruška

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Ing. Jan Bartoněk

Počet listů: 46

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ
doručované veřejnou vyhláškou

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**krajský úřad**“), jako věcně příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o krajích**“), a ust. § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“), přezkoumal na základě odvolání manželů Bohumíry a Pavla Křížkových, oba bytem Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov, podaného dne 9. 2. 2022, spolku Krajina Dluhonice, z. s., se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, podaného dne 27. 12. 2021, a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, podaného dne 27. 12. 2021, rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělením státní správy na úseku pozemních komunikací (dále též „**speciální stavební úřad**“ nebo „**správní orgán prvního stupně**“), ze dne 24. 11. 2021, vydané pod Sp.zn.: S-SMOL/176028/2021/OS, č. j. MOL/273389/2021/OS/PK/Pav, kterým byla na základě žádosti o vydání stavebního povolení, kterou dne 27. 8. 2020 podalo Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, v zastoupení společností Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno (dále také „**stavebník**“), podle ust. § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**stavební zákon**“ nebo „**SZ**“), povolena stavba pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu stavebních objektů: SO 115 Přeložka silnice II/434 (Tovačov - Přerov) km 82,171, SO 121 Přeložka silnice II/436 Bochoř – Přerov, SO 134 Stezka pro chodce a cyklisty, SO 142 Polní cesta v km 76,270, SO 143 Polní cesta v km 77,170, SO 144 Polní cesta v km 77,210, SO 145 Polní cesta v km 78,630, SO 146 Přeložka účelové komunikace v Dluhonicích, SO 147 Souběžná polní cesta vlevo km 79,460 - 79,900, SO 148 Souběžná polní cesta vlevo km 80,820 - 80,910, SO 149 Přístupová cesta za areálem Přerovských strojíren, SO 150 Přístupová cesta k odkališti "B" km 82,510, SO 153 Souběžná polní cesta podél silnice I/55 vpravo, SO 154 Souběžná polní cesta vlevo km

79,200 - 79,420, SO 157 Příjezd k ZUN č. 4 v km 78,560 vlevo, SO 158 Příjezd k ZUN č. 5 v km 78,700 vlevo, SO 165 Příjezd k estakádě v km 83,350, SO 167 Polní cesta v km 80,820 - 81,020, SO 168 Přeložka polní cesty v km 78,615 a SO 171 Provizorní objížďka na silnici II/434 na pozemcích v katastrálních územích Bochoř, Dluhonice, Horní Moštěnice, Lověšice u Přerova, Předmostí, Přerov a Věžky u Přerova (dále jen „stavba“), a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

- I. společné odvolání manželů Bohumíry Křížkové a Pavla Křížka, oba bytem Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov, podané dne 9. 2. 2022, směřující proti rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, vydanému dne 24. 11. 2021 pod č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav, Sp. zn.: S-SMOL/176028/2021/OS, se dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu jako **opožděné**

z a m í t á.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Bohumíra Křížková, nar. 25. 8. 1947, Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov
Pavel Křížka, nar. 25. 5. 1946, Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov

- II. rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, vydané dne 24. 11. 2021 pod č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav, Sp. zn.: S-SMOL/176028/2021/OS, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu,

m ě n í

ve výroku rozhodnutí tak, že výroková část rozhodnutí v části nazvané „v rozsahu stavebních objektů.“ se doplňuje takto:

- **na straně 3 ve výrokové části** se její původní text pod názvem stavebního objektu SO 144 Polní cesta v km 77,210, který zní: „*na pozemcích parc. č. 1219/35 (orná půda), parc. č. 1455 (ostat.pl.), parc. č. 1456/1 (ostat.pl.), parc. č. 1559/2 (orná půda), parc. č. 1559/3 (orná půda), parc. č. 1559/4 (orná půda), parc. č. 1559/5 (orná půda), parc. č. 1559/6 (orná půda), parc. č. 1559/7 (ostat.pl.), parc. č. 1559/8 (ostat.pl.), parc. č. 1559/9 (orná půda), parc. č. 1559/10 (ostat.pl.), parc. č. 1559/11 (orná půda), parc. č. 1559/12 (orná půda), parc. č. 1559/13 (orná půda), parc. č. 1559/14 (orná půda), parc. č. 1559/15 (orná půda), parc. č. 1559/16 (orná půda), parc. č. 1559/18 (orná půda), parc. č. 1559/20 (orná půda) v katastrálním území Horní Moštěnice,*“, nahrazuje novým textem, který zní:

„na pozemcích parc. č. 1219/35 (orná půda), parc. č. 1559/22 (ostat.pl.) (vznikl oddělením z parc. č. 1455), parc. č. 1456/1 (ostat.pl.), parc. č. 1559/2 (orná půda), parc. č. 1559/3 (orná půda), parc. č. 1559/4 (orná půda), parc. č. 1559/5 (orná půda), parc. č. 1559/6 (orná půda), parc. č. 1559/7 (ostat.pl.), parc. č. 1559/8 (ostat.pl.), parc. č. 1559/9 (orná půda), parc. č. 1559/10 (ostat.pl.), parc. č. 1559/11 (orná půda), parc. č. 1559/12 (orná půda), parc. č. 1559/13 (orná půda), parc. č. 1559/14 (orná půda), parc. č. 1559/15 (orná půda), parc. č. 1559/16 (orná půda), parc. č. 1559/18 (orná půda), parc. č. 1559/20 (orná půda) v katastrálním území Horní Moštěnice,“

a výroková část rozhodnutí v části nazvané „Pro provedení stavby se stanoví tyto podmínky.“ se doplňuje takto:

- **na straně 13 ve výrokové části v bodu 6.** se její původní text, který zní: „Při stavbě bude omezován únik tuhých znečišťujících látek do okolí dostupnými technickými prostředky. Znečištění ropnými látkami a oleji bude zamezeno především používáním zařízení a strojů v dobrém technickém stavu, tedy v takovém stavu, aby nedocházelo k úkapům či dokonce úniku ropných látek do okolí. Prašnost bude při suchém a větrném počasí zmírněna kropením vodou. Veškerá mechanizace bude před výjezdem na veřejnou komunikaci řádně čištěna od případných zbytků a nánosů zeminy či stavebních materiálů. Veškerý stavební materiál bude v průběhu výstavby skladován tak, aby nemohlo docházet ke znečišťování okolí vlivem jeho rozfoukání či odplavování z pozemku působením povětrnostních a klimatických podmínek.“, nahrazuje novým textem, který zní:

„Při stavbě bude omezován únik tuhých znečišťujících látek do okolí dostupnými technickými prostředky. Znečištění ropnými látkami a oleji bude zamezeno především používáním zařízení a strojů v dobrém technickém stavu, tedy v takovém stavu, aby nedocházelo k úkapům či dokonce úniku ropných látek do okolí. Prašnost bude při suchém a větrném počasí zmírněna kropením vodou. Veškerá mechanizace bude před výjezdem na veřejnou komunikaci řádně čištěna od případných zbytků a nánosů zeminy či stavebních materiálů. Veškerý stavební materiál bude v průběhu výstavby skladován tak, aby nemohlo docházet ke znečišťování okolí vlivem jeho rozfoukání či odplavování z pozemku působením povětrnostních a klimatických podmínek. Stavebník zajistí odpovídající opatření k nápravě s ohledem na jejich povahu pokud možno v co možná nejkratší době, nejpozději do 7 pracovních dnů od oznámení veřejnosti či ze strany samosprávy.“

- **na straně 18 ve výrokové části v bodu 19.** se pod písmenem m) doplňuje další podmínkou, jejíž text zní:

„m) Platnost souhlasu je stanovena na 2 roky ode dne vydání.“

- **na straně 18 ve výrokové části v bodě 20.** se pod písmeny c) a d) doplňují další podmínky, jejichž text zní:

„c) Nové vodovodní potrubí a ostatní výrobky, které budou v přímém styku s pitnou vodou, musí vyhovovat ustanovení § 5 odst. 11 zákona č. 258/2000 Sb. a § 3 odst. 1 vyhlášky č. 409/2005 Sb., což bude stavebníkem doloženo do doby podání žádosti o vydání závazného stanoviska KHS ke kolaudačnímu souhlasu.

d) Protokol s výsledkem rozboru vzorku pitné vody, odebraného z nově vybudovaných přeložek vodovodů, prokazující soulad s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. a § 3 odst. 1 a 4 odst. 1, 2 písm. a) vyhlášky č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů, což bude stavebníkem doloženo do doby podání žádosti o vydání závazného stanoviska ke kolaudačnímu souhlasu.“

- **na straně 18 ve výrokové části v bodě 22.** za text: „Při realizaci stavby zajistí stavebník splnění níže uvedených podmínek ve vydaném souhlasném závazném

stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska k žádosti o potvrzení či změnu závazného stanoviska, vydaného Ministrem životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 pod č. j. MZP/2020/430/981 (členění převzato z tohoto stanoviska MŽP):“ se doplňují další podmínky, jejichž text zní:

„Opatření pro fázi přípravy:

1. Na základě výsledků hlukové studie a konzultace s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovit objekty, u nichž by mohlo dojít k navýšení hlukové zátěže na úroveň, která by mohla způsobit poškození zdraví nebo narušit pobytovou pohodu (dle hodnocení vlivů na veřejné zdraví, RNDr. Bohumil Pokorný, CSc., 11/2016), a u těchto objektů provést měření hluku před zahájením výstavby. Plán měření hlukové zátěže včetně specifikace všech referenčních bodů (adresa, č. p., p. č., včetně vzdálenosti od komunikace a způsobu využití objektu) a odsouhlasený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví předložit k žádosti o stavební povolení. Do měřených míst zahrnout i místa riziková z hlediska akumulace hlukové zátěže z jiných zdrojů, zejména z provozu na železnici.
2. V projektu SO 209 (Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov) provést taková opatření, aby nedocházelo k nežádoucímu šíření hluku (např. uzavření zrcadla mostu, použití málo hučných dilatačních závěrů mostní konstrukce pro snížení hluku konstrukcí mostu).
3. Na základě vyhodnocení objektů v blízkosti tělesa dálnice z hlediska možného působení vibrací (dle geotechnického průzkumu, GeoTec-GS, a.s., 02/2016) navrhnout způsob kontroly vlivu vibrací ze stavebních prací a provozu záměru na tyto objekty z následným návrhem nápravy případně zjištěného nevyhovujícího stavu.
4. Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku průchodu záměru vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek dle plánu monitoringu, tzn. monitoring zahájit ještě před započítím výstavby záměru. Při monitoringu zajistit také sledování vlivu agresivity prostředí v lokalitě estakády v km 83,150 až 83,300 (průchod územím skládky zelené skalice) a tento monitoring koordinovat s již existující provozovanou monitorovací soustavou podzemních vod v území. Výsledky monitoringu včetně vyhodnocení případných změn předkládat příslušnému vodoprávnímu úřadu min. 1 x za 6 měsíců.
5. Dodržet navržené řešení mostního objektu v oblasti průchodu územím skládky zelené skalice (km cca 83,150 až 83,300) s ohledem na specifika dané lokality (stávající síť monitorovacích vrtů, stávající milánská stěna, agresivita prostředí pro zakládání staveb).
6. V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 provést před zahájením stavby měření imisních koncentrací hlavních polutantů (PM₁₀; PM_{2,5}; NO_x; benzo(a)pyren). Měření provádět tak, aby bylo možno vyloučit sezónní vlivy vytápění.
7. Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.

8. Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímajícího území Tovačovy Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.“

➤ na straně 20 ve výrokové části v bodu 25. v podmínce obsahující požadavek na ochranu minerálních a léčivých vod uvedený pod písmenem b) se její původní text, který zní: „*Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu.*“, nahrazuje novým textem, který zní:

„Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu do 30 dní po jejich vypracování.“

➤ na straně 20 ve výrokové části v bodě 25. v podmínce obsahující požadavek na ochranu minerálních a léčivých vod uvedený pod písmenem c) se její původní text, který zní: „*Vydávaná rozhodnutí v dané věci požaduje ministerstvo předložit.*“, nahrazuje novým textem, který zní:

„Vydávaná rozhodnutí v dané věci požaduje Ministerstvo zdravotnictví předložit.“

➤ na straně 20 ve výrokové části v bodu 25. se pod písmenem d) doplňuje další podmínkou, jejíž text zní:

„d) Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví se vydává s platností v navazujících řízeních na dobu určitou v délce trvání 3 roky ode dne jeho vydání.“

➤ na straně 20 ve výrokové části v bodu 25. se pod písmenem g) se její původní text, který zní: „*v případě, že dojde z důvodu stavby k omezení provozu na místních komunikacích nebo krajských silnicích, je nutné, aby na základě ust. § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích požádal zhotovitel (investor) nejpozději 30 dní před dnem požadovaného uzavření komunikace Magistrát města Přerova, Odbor evidenčních správních služeb a obecného živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, o vydání povolení omezení obecného užívání uzavírkami a objízďkami. V případě ukládání IS do místních nebo krajských komunikací je nutné, aby na základě ustanovení § 25 odst. 6 písm. c), d) zákona o pozemních komunikacích, požádal zhotovitel (investor) Magistrát města Přerova, Odbor evidenčních správních služeb a obecného živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, o vydání povolení k zvláštnímu užívání pozemních komunikací, které musí splňovat náležitosti dle § 40 odst. 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.*“, nahrazuje novým textem, který zní:

„Tyto podmínky jsou stanoveny pro dotčené a nově umístěné objekty změnou územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, č. j. SÚ-3229/2005-KI ze dne 3. 3. 2006, vydanou Magistrátem města Olomouce dne 19. 11. 2019 pod č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem.

➤ na straně 22 se bod 33. nově označuje jako **bod 34.** a za bod 32. se doplňuje nový bod, který zní:

„33. Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2 krát ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření. Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“

Zbývající část rozhodnutí speciálního stavebního úřadu ze dne 24. 11. 2021 pod Sp. zn.: SSMOL/175637/2018/OS, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, se podle ust. § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu

p o t v r z u j e.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Olomouc, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha
2. Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov
3. Obec Bochoř, Náves 202/41, Bochoř, 750 02 Přerov
4. Obec Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice
5. Obec Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova
6. ROBERT ADOLF, nar. 15. 10. 1973, Soukenická 1187/29, 110 00 Praha
7. Naděžda Brunová, nar. 21. 11. 1934, Rovniankova 1666/12, 85102 Bratislava, Slovenská republika
8. FILIP ČERNÝ, nar. 10. 8. 1975, Za Mlýnem 593/48, 750 02 Přerov
9. České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha
10. LUBOMÍR ČUVÁN, nar. 28. 6. 1962, Hlavní 491/71, Přímětice, 669 04 Znojmo
11. MAREK DOHNAL, nar. 19. 7. 1965, Bastlova 1111/3, 700 30 Ostrava
12. JIŘÍ DOSTÁL, nar. 14. 1. 1968, Náves 13/55, Bochoř, 750 02 Přerov
13. VĚRA GARDAVSKÁ, nar. 18. 3. 1938, Komenského 899/14, 779 00 Olomouc
14. VLADIMÍR KOLAJA, nar. 17. 5. 1954, Spojovací 1066, Hlubočinka, 251 68 Kamenice
15. Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 932/11, 602 00 Brno
16. PRECHEZA a.s., nábř. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, 750 02 Přerov
17. ZDEŇKA ROZKOŠNÁ, nar. 28. 7. 1956, Náves 24/15, Bochoř, 750 02 Přerov
18. LUKÁŠ ROZKOŠNÝ, nar. 26. 2. 1982, Náves 24/15, Bochoř, 750 02 Přerov
19. PETR ROZKOŠNÝ, nar. 17. 12. 1984, Náves 24/15, Bochoř, 750 02 Přerov
20. ROBERT ROZKOŠNÝ, nar. 2. 12. 1980, Dobřčice 94, 750 02 Přerov
21. JIŘÍ RYŠÁNEK, nar. 8. 11. 1966, Babice 313, 687 03 Babice u Uherského Hradiště
22. Vladimír Spevák, nar. 20. 3. 1970, Jarková 521/10, 09414 Sečovská Polianka, Slovenská republika
23. Olomoucký kraj - Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace, Lipenská 753/120, 779 00 Olomouc
24. Správa železnic, státní organizace, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha
25. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha
26. Danica Suballyová, nar. 14. 11. 1965, Narcisova 813/52, 82101 Bratislava, Slovenská republika

27. Irena Suballyová, nar. 26. 1. 1942, Kvetná 483/4, 90028 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika
28. Pavel Subally, nar. 31. 1. 1963, Komenského 1953/14, 90028 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika
29. Peter Subally, nar. 3. 5. 1966, Komenského 1942/12, 90028 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika
30. ÚSOVSKO a. s., Klopina 33, 789 73 Úsov
31. Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava
32. LIBOR VLACH, nar. 18. 3. 1971, Kojetínská 381/9, 750 02 Přerov
33. DANA VLACHOVÁ, nar. 21. 10. 1971, Žalkovice 200, 768 23 Břest
34. Zeelandia spol. s r.o., Malšice 267, 391 75 Malšice
35. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha
36. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
v zastoupení GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno
37. ČEPS, a.s., Elektrárenská 774/2, 101 00 Praha
38. NET4GAS, s.r.o., Na hřebenech II 1718/8, 140 00 Praha
39. BIRGI NOVO s.r.o., 9. května 228/92, 750 02 Přerov
40. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
41. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
42. Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., Šířava 482/21, 750 02 Přerov
43. Nej.cz s.r.o., Kaplanova 2252/8, 148 00 Praha
44. Telco Pro Services, a. s., Duhová 1531/3, 140 00 Praha
45. T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha
46. ČD - Telematika a.s., Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha
47. Český rybářský svaz, z. s., územní svaz pro Severní Moravu a Slezsko, Jahnova 890/14, 709 00 Ostrava
*účastníci, kterým je ustanoven opatrovníkem ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
KONEČNÝ s.r.o., Na střelnici 1212/39, 779 00 Olomouc:*
48. Drahomír Subally, nar. 3. 2. 1965, poslední známý pobyt Karlovenská 416/49, Bratislava, Slovenská republika
49. Pavel Hanák, nar. 26. 6. 1959, poslední známý pobyt Puderbacher Weg 16A, Bad Laashpe, Spolková republika Německo
50. Alexandra Suballyová, nar. 29. 11. 1988, poslední známý pobyt Wolkrova 17, Bratislava, Petržalka, Slovenská republika
51. Olga Čuvánová, nar. 27. 2. 1973, poslední známý pobyt Obrokova 1/12, 669 02 Znojmo
52. spoluvlastník pozemku parc. č. 2174/19, k. ú. Bochoř, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144, jehož posledním vlastníkem byl JUDr. Karel Adamec, zemř. 12. 12. 1954, poslední trvalý pobyt Gorazdova 5, Praha II,
53. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144, jehož posledním vlastníkem byl JUDr. Karel Adamec, zemř. 12. 12. 1954, poslední trvalý pobyt Gorazdova 5, Praha II,
54. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144, jehož posledním vlastníkem byl JUDr. Karel Adamec, zemř. 12. 12. 1954, poslední trvalý pobyt Gorazdova 5, Praha II,
55. spoluvlastník pozemku parc. č. 2174/19, k. ú. Bochoř, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2736, jehož posledním vlastníkem byla Františka Kupčíková, nar. 27. 3. 1880 a zemř. 15. 5. 1964, Kramářova 5, Přerov, posledně bytem Rokytnice 1,

56. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2736, jehož posledním vlastníkem byla Františka Kupčíková, nar. 27. 3. 1880 a zemř. 15. 5. 1964, Kramářova 5, Přerov I-Město, Přerov, posledně bytem Rokytnice 1,
57. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2736, jehož posledním vlastníkem byla Františka Kupčíková, nar. 27. 3. 1880 a zemř. 15. 5. 1964, Kramářova 5, Přerov I-Město, Přerov, posledně bytem Rokytnice 1,
58. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/108 Josef Inderka, jehož datum narození a adresa jsou neznámé,
59. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/108 Josef Inderka, jehož datum narození a adresa jsou neznámé
60. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144 MUDr. Jan Martilík, jehož datum narození a adresa jsou neznámé,
61. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144 MUDr. Jan Martilík, jehož datum narození a adresa jsou neznámé,
62. spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/3, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/6 Josef Kubík, bytem Lověšice č. p. 21, jehož datum narození je neznámé.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad jako věcně příslušný odvolací správní orgán obdržel dne 30. 3. 2022 cestou speciálního stavebního úřadu odvolání manželů Bohumíry a Pavla Křížkových, oba bytem Pod skalkou 77/19, 751 24 Přerov, spolku Krajina Dluhonice, z. s., se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, proti rozhodnutí speciálního stavebního úřadu ze dne 24. 11. 2021 pod č. j. MOL/273389/2021/OS/PK/Pav, Sp. zn.: S-SMOL/176028/2021/OS – stavební povolení vydané pro stavbu „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“, v rozsahu stavebních objektů:

SO 115 Přeložka silnice II/434 (Tovačov - Přerov) km 82,171 na pozemcích parc. č. 6169/2 (ostat.pl.), parc. č. 6217 (orná půda), parc. č. 6226/2 (orná půda), parc. č. 6857/1 (ostat.pl.), parc. č. 7166/40 (ostat.pl.), parc. č. 7166/41 (orná půda), parc. č. 7166/42 (orná půda), parc. č. 7166/43 (ostat.pl.), parc. č. 7166/44 (orná půda), parc. č. 7166/45 (orná půda), parc. č. 7166/77 (orná půda), parc. č. 7166/78 (orná půda), parc. č. 7166/79 (orná půda), parc. č. 7166/80 (orná půda), parc. č. 7166/144 (orná půda), parc. č. 7166/145 (orná půda), parc. č. 7166/146 (ostat.pl.), parc. č. 7166/147 (ostat.pl.), parc. č. 7166/148 (orná půda), parc. č. 7166/149 (orná půda), parc. č. 7166/150 (orná půda), parc. č. 7166/151 (orná půda), parc. č. 7166/156 (zahrada), parc. č. 7166/157 (zahrada), parc. č. 7166/158 (ostat.pl.), parc. č. 7166/159 (ostat.pl.), parc. č. 7166/160 (ostat.pl.), parc. č. 7167/2 (ostat.pl.), parc. č. 7167/3 (ostat.pl.), parc. č. 7167/4 (ostat.pl.), parc. č. 7167/5 (ostat.pl.), parc. č. 7167/6 (ostat.pl.), parc. č. 7167/7 (ostat.pl.), parc. č. 7167/8 (ostat.pl.), parc. č. 7167/9 (orná půda), parc. č. 7167/14 (ostat.pl.), parc. č. 7167/15 (ostat.pl.), parc. č. 7167/16 (ostat.pl.), parc. č. 7167/42

(ostat.pl.), parc. č. 7167/43 (ostat.pl.), parc. č. 7167/44 (ostat.pl.), parc. č. 7167/45 (ostat.pl.), parc. č. 7167/46 (orná půda), parc. č. 7167/57 (orná půda), parc. č. 7167/66 (ostat.pl.), parc. č. 7167/67 (ostat.pl.), parc. č. 7167/68 (ostat.pl.), parc. č. 7167/69 (ostat.pl.), parc. č. 7167/70 (ostat.pl.), parc. č. 7167/71 (ostat.pl.), parc. č. 7167/72 (ostat.pl.), parc. č. 7167/73 (ostat.pl.), parc. č. 7167/74 (ostat.pl.), parc. č. 7167/75 (ostat.pl.), parc. č. 7167/90 (orná půda), parc. č. 7167/91 (orná půda), parc. č. 7167/94 (orná půda) v katastrálním území **Přerov**,

SO 121 Přeložka silnice II/436 Bochoř – Přerov na pozemcích parc. č. 1203/4 (ostat.pl.), parc. č. 1203/6 (ostat.pl.), parc. č. 1280/1 (orná půda), parc. č. 1322/1 (orná půda), parc. č. 1322/2 (orná půda), parc. č. 1334 (ostat.pl.), parc. č. 1336/1 (orná půda), parc. č. 1368 (ostat.pl.), parc. č. 1372/1 (orná půda), parc. č. 1373 (orná půda), parc. č. 1477/2 (ostat.pl.), parc. č. 1637/2 (orná půda), parc. č. 1647/3 (orná půda), parc. č. 1648/2 (orná půda), parc. č. 1649/2 (orná půda), parc. č. 1665/1 (ostat.pl.), parc. č. 1665/2 (ostat.pl.), parc. č. 2174/17 (ostat.pl.), parc. č. 2174/18 (ostat.pl.), parc. č. 2174/19 (ostat.pl.), parc. č. 2175/17 (orná půda), parc. č. 2175/18 (orná půda), parc. č. 2175/19 (orná půda), parc. č. 2175/20 (orná půda), parc. č. 2175/21 (orná půda), parc. č. 2175/24 (ostat.pl.), parc. č. 2175/25 (ostat.pl.) *(vznikl oddělením z parc. č. 1566/1)*, parc. č. 2175/26 (orná půda) *(vznikl oddělením z parc. č. 1590/1)*, parc. č. 2175/27 (orná půda) *(vznikl oddělením z parc. č. 1590/2)*, parc. č. 2175/28 (ostat.pl.) *(vznikl oddělením z parc. č. 1566/2)*, parc. č. 2176/18 (orná půda), parc. č. 2176/29 (orná půda), parc. č. 2176/30 (orná půda), parc. č. 2176/31 (orná půda), parc. č. 2176/32 (orná půda), parc. č. 2176/33 (orná půda), parc. č. 2176/34 (orná půda), parc. č. 2176/35 (orná půda), parc. č. 2176/36 (orná půda), parc. č. 2176/37 (orná půda), parc. č. 2176/38 (orná půda), parc. č. 2176/39 (orná půda), parc. č. 2176/40 (orná půda), parc. č. 2176/41 (orná půda), parc. č. 2176/42 (orná půda), parc. č. 2176/43 (orná půda), parc. č. 2176/44 (orná půda), parc. č. 2176/45 (orná půda), parc. č. 2176/46 (ostat.pl.), parc. č. 2176/47 (orná půda), parc. č. 2176/48 (orná půda), parc. č. 2176/49 (ostat.pl.), parc. č. 2176/50 (orná půda), parc. č. 2176/51 (orná půda), parc. č. 2176/52 (zahrada), parc. č. 2176/53 (orná půda), parc. č. 2176/55 (ostat.pl.), parc. č. 2176/59 (orná půda), parc. č. 2176/79 (orná půda) *(vznikl oddělením z parc. č. 1173/1)* v katastrálním území **Bochoř**, na pozemcích parc. č. 386/3 (orná půda), parc. č. 396 (zahrada), parc. č. 404/4 (ostat.pl.), parc. č. 491/2 (ostat.pl.), parc. č. 491/3 (ostat.pl.), parc. č. 495/1 (ostat.pl.), parc. č. 549/12 (travní p.), parc. č. 549/13 (ostat.pl.), parc. č. 549/15 (orná půda), parc. č. 549/16 (orná půda), parc. č. 549/17 (orná půda), parc. č. 549/18 (orná půda), parc. č. 549/19 (orná půda), parc. č. 549/20 (orná půda), parc. č. 549/21 (orná půda), parc. č. 549/22 (orná půda), parc. č. 549/23 (travní p.), parc. č. 549/26 (orná půda), parc. č. 549/27 (ostat.pl.), parc. č. 549/31 (travní p.), parc. č. 549/32 (orná půda), parc. č. 549/34 (ostat.pl.), parc. č. 549/38 (ostat.pl.), parc. č. 549/40 (orná půda) *(vznikl oddělením z parc. č. 549/14)*, parc. č. 549/42 (travní p.), parc. č. 549/43 (travní p.) *(vznikl oddělením z parc. č. 549/28)*, parc. č. 551/1 (ostat.pl.), parc. č. 551/2 (orná půda), parc. č. 551/3 (orná půda), parc. č. 551/4 (orná půda) *(vznikl oddělením z parc. č. 386/5)*, parc. č. 551/5 (orná půda) *(vznikl oddělením z parc. č. 386/22)* v katastrálním území **Lověšice u Přerova**, na pozemcích parc. č. 7164/1 (orná půda), parc. č. 7164/2 (orná půda), parc. č. 7164/3 (orná půda), parc. č. 7164/4 (orná půda), parc. č. 7164/5 (zahrada), parc. č. 7164/6 (orná půda), parc. č. 7164/7 (orná půda), parc. č. 7164/8 (orná půda), parc. č. 7164/9 (orná půda), parc. č. 7164/10 (orná půda), parc. č. 7164/11 (orná půda), parc. č. 7164/12 (orná půda), parc. č. 7164/13 (orná půda), parc. č. 7164/14 (orná půda), parc. č. 7164/15 (orná půda), parc. č. 7164/16 (orná půda), parc. č. 7164/17 (orná půda), parc. č. 7164/18 (orná půda), parc. č. 7164/19 (orná půda), parc. č. 7164/20 (orná půda), parc.

č. 7164/21 (orná půda), parc. č. 7164/22 (orná půda), parc. č. 7164/23 (orná půda), parc. č. 7164/24 (orná půda), parc. č. 7164/25 (orná půda), parc. č. 7164/26 (orná půda), parc. č. **7164/27** (orná půda), parc. č. **7164/28** (orná půda), parc. č. **7164/29** (ostat. pl.) v katastrálním území **Přerov**,

SO 134 Stezka pro chodce a cyklisty na pozemcích parc. č. 1203/2 (ostat.pl.), parc. č. 1203/7 (ostat.pl.), parc. č. 1203/8 (ostat.pl.), parc. č. 2174/14 (ostat.pl.), parc. č. 2174/15 (ostat.pl.) v katastrálním území **Bochoř**, na pozemcích parc. č. 5990/55 (orná půda), parc. č. 7102/2 (ostat.pl.) v katastrálním území **Přerov**,

SO 142 Polní cesta v km 76,270 na pozemcích parc. č. 1111/6 (ostat.pl.), parc. č. 1111/7 (ostat.pl.), parc. č. 1166/2 (ostat.pl.), parc. č. 1166/5 (ostat.pl.), parc. č. 1174/46 (orná půda), parc. č. 1174/47 (orná půda), parc. č. 1174/50 (orná půda), parc. č. 1174/117 (orná půda), parc. č. 1174/119 (orná půda), parc. č. 1558/7 (orná půda), parc. č. 1558/9 (orná půda), parc. č. 1558/10 (orná půda), parc. č. 1558/41 (orná půda) v katastrálním území **Horní Moštěnice**,

SO 143 Polní cesta v km 77,170 na pozemcích parc. č. 1174/97 (orná půda), parc. č. 1174/113 (orná půda), parc. č. 1174/114 (orná půda), parc. č. 1185/20 (orná půda), parc. č. 1507/1 (vodní pl.), parc. č. 1508/4 (ostat.pl.), parc. č. 1558/16 (orná půda), parc. č. 1558/26 (orná půda), parc. č. 1558/28 (orná půda), parc. č. 1558/29 (orná půda), parc. č. 1558/31 (orná půda), parc. č. 1558/32 (orná půda), parc. č. 1558/33 (orná půda), parc. č. 1558/34 (orná půda), parc. č. 1558/36 (vodní pl.), parc. č. 1558/37 (orná půda), parc. č. 1558/43 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/8), parc. č. 1558/44 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/9), parc. č. 1558/46 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/13), parc. č. 1558/48 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/44), parc. č. 1558/49 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/102), parc. č. 1558/50 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/105), parc. č. 1558/51 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1174/115), parc. č. 1558/52 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1185/4), parc. č. 1558/53 (orná půda) (vznikl oddělením z parc. č. 1185/21), parc. č. 1562 (orná půda) v katastrálním území **Horní Moštěnice**,

SO 144 Polní cesta v km 77,210 na pozemcích parc. č. 1219/35 (orná půda), parc. č. 1455 (ostat.pl.), parc. č. 1456/1 (ostat.pl.), parc. č. 1559/2 (orná půda), parc. č. 1559/3 (orná půda), parc. č. 1559/4 (orná půda), parc. č. 1559/5 (orná půda), parc. č. 1559/6 (orná půda), parc. č. 1559/7 (ostat.pl.), parc. č. 1559/8 (ostat.pl.), parc. č. 1559/9 (orná půda), parc. č. 1559/10 (ostat.pl.), parc. č. 1559/11 (orná půda), parc. č. 1559/12 (orná půda), parc. č. 1559/13 (orná půda), parc. č. 1559/14 (orná půda), parc. č. 1559/15 (orná půda), parc. č. 1559/16 (orná půda), parc. č. 1559/18 (orná půda), parc. č. 1559/20 (orná půda) v katastrálním území **Horní Moštěnice**,

SO 145 Polní cesta v km 78,630 na pozemcích parc. č. 1290 (ostat.pl.), parc. č. 1561/1 (orná půda), parc. č. 1561/2 (orná půda), parc. č. 1561/4 (orná půda) v katastrálním území Horní Moštěnice, na pozemcích parc. č. 523/3 (vodní pl.), parc. č. 548/61 (orná půda), parc. č. 548/62 (orná půda), parc. č. 548/64 (ostat.pl.), parc. č. 548/65 (orná půda), parc. č. 548/66 (orná půda), parc. č. 548/88 (orná půda) v katastrálním území **Lověšice u Přerova**, na pozemcích parc. č. 129/2 (orná půda), parc. č. 355 (ostat.pl.), parc. č. 416/3 (orná půda), parc. č. 416/4 (orná půda), parc. č. 416/5 (orná půda), parc. č. 416/9 (vodní pl.), parc. č. 416/10 (ostat.pl.), parc. č. 416/11 (orná půda) v katastrálním území **Věžky u Přerova**,

SO 146 Přeložka účelové komunikace v Dluhonicích na pozemcích parc. č. 15/6 (zahrada), parc. č. 1016/3 (ostat.pl.), parc. č. 1021/2 (ostat.pl.), parc. č. 1145/40 (ostat.pl.), parc. č. 1145/41 (ostat.pl.), parc. č. 1145/42 (ostat.pl.), parc. č. 1316 (ostat.pl.) v katastrálním území **Dluhonice**,

SO 147 Souběžná polní cesta vlevo km 79,460 - 79,900 na pozemcích parc. č. 1477/1 (ostat.pl.), parc. č. 1602/2 (orná půda), parc. č. 1644/2 (orná půda), parc. č. 1648/3 (orná půda), parc. č. 1660 (orná půda), parc. č. 2176/1 (orná půda), parc. č. 2176/2 (orná půda), parc. č. 2176/4 (orná půda), parc. č. 2176/6 (orná půda), parc. č. 2176/8 (orná půda), parc. č. 2176/10 (orná půda), parc. č. 2176/12 (orná půda), parc. č. 2176/14 (orná půda), parc. č. 2176/16 (orná půda), parc. č. 2176/18 (orná půda), parc. č. 2176/29 (orná půda) v katastrálním území **Bochoř**,

SO 148 Souběžná polní cesta vlevo km 80,820 - 80,910 na pozemcích parc. č. 1199 (orná půda), parc. č. 1213 (ostat.pl.), parc. č. 1224/1 (orná půda), parc. č. 1224/3 (orná půda), parc. č. 2174/9 (orná půda), parc. č. 2174/10 (orná půda), parc. č. 2174/11 (orná půda), parc. č. 2174/12 (orná půda), parc. č. 2174/13 (orná půda) v katastrálním území **Bochoř**,

SO 149 Přístupová cesta za areálem Přerovských strojiren na pozemcích parc. č. 6210/3 (zahrada), parc. č. 7166/88 (ostat.pl.), parc. č. 7166/153 (zahrada), parc. č. 7166/154 (zahrada), parc. č. 7166/155 (zahrada) v katastrálním území **Přerov**,

SO 150 Přístupová cesta k odkališti "B" km 82,510 na pozemcích parc. č. 6200/29 (ostat.pl.), parc. č. 6200/44 (orná půda), parc. č. 7167/17 (orná půda), parc. č. 7167/18 (orná půda), parc. č. 7167/19 (ostat.pl.), parc. č. 7167/20 (orná půda), parc. č. 7167/24 (ostat.pl.), parc. č. 7167/46 (orná půda), parc. č. 7167/47 (orná půda), parc. č. 7167/48 (ostat.pl.), parc. č. 7167/49 (orná půda), parc. č. 7167/50 (orná půda), parc. č. 7167/51 (ostat.pl.), parc. č. 7167/52 (orná půda), parc. č. 7167/53 (orná půda), parc. č. 7167/54 (ostat.pl.), parc. č. 7167/55 (orná půda), parc. č. 7167/56 (orná půda), parc. č. 7167/88 (ostat.pl.), parc. č. 7167/99 (orná půda) v katastrálním území **Přerov**,

SO 153 Souběžná polní cesta podél silnice I/55 vpravo na pozemcích parc. č. st. 422 (zast. pl.), parc. č. st. 478 (zast. pl.), parc. č. st. 556 (zast. pl.), parc. č. st. 557/3 (zast. pl.), parc. č. st. 592 (zast. pl.), parc. č. 245 (zahrada), parc. č. 541/1 (ostat.pl.), parc. č. 633/10 (ostat.pl.), parc. č. 633/11 (zahrada), parc. č. 633/12 (zahrada), parc. č. 633/13 (zahrada), parc. č. 633/17 (zahrada), parc. č. 633/18 (zahrada), parc. č. 633/20 (zahrada), parc. č. 633/21 (orná půda), parc. č. 633/32 (zahrada), parc. č. 633/33 (zahrada), parc. č. 633/34 (zahrada), parc. č. 633/35 (zahrada), parc. č. 633/36 (zahrada), parc. č. 633/37 (zahrada), parc. č. 633/38 (zahrada), parc. č. 633/39 (zahrada), parc. č. 633/40 (zahrada), parc. č. 633/42 (ostat.pl.), parc. č. 633/63 (zahrada), parc. č. 633/71 (zahrada), parc. č. 633/72 (zahrada), parc. č. 633/73 (zahrada), parc. č. 633/74 (zahrada), parc. č. 633/75 (orná půda), parc. č. 633/76 (zahrada) v katastrálním území **Předmostí**, na pozemcích parc. č. 4135/16 (ostat.pl.), parc. č. 6633/1 (ostat.pl.), parc. č. 6635/6 (ostat.pl.) (vznikl oddělením z parc. č. 6635/2), parc. č. 6653 (ostat.pl.), parc. č. 7279/43 (ostat.pl.), parc. č. 7279/44 (ostat.pl.) v katastrálním území **Přerov**,

SO 154 Souběžná polní cesta vlevo km 79,200 - 79,420 na pozemcích parc. č. 322/39 (orná půda), parc. č. 330/38 (orná půda), parc. č. 330/40 (orná půda), parc. č. 330/41 (orná půda), parc. č. 474/2 (ostat.pl.), parc. č. 481/2 (ostat.pl.), parc. č. 548/23 (orná půda), parc. č. 548/24 (orná půda), parc. č. 548/27 (orná půda), parc. č. 548/78 (orná půda) v katastrálním území **Lověšice u Přerova**,

SO 157 Příjezd k ZUN č. 4 v km 78,560 vlevo (sjezd není předmětem tohoto stavebního řízení) na pozemcích parc. č. 132/20 (orná půda), parc. č. 132/21 (orná půda), parc. č. 416/6 (orná půda), parc. č. 416/7 (orná půda), parc. č. 416/8 (orná půda) v katastrálním území **Věžky u Přerova**,

SO 158 Příjezd k ZUN č. 5 v km 78,700 vlevo (sjezd není předmětem tohoto stavebního řízení) na pozemcích parc. č. 129/2 (orná půda), parc. č. 129/11 (orná půda), parc. č. 129/12 (orná půda), parc. č. 416/2 (orná půda), parc. č. 416/3 (orná půda) v katastrálním území **Věžky u Přerova**,

SO 165 Příjezd k estakádě v km 83,350 (*dočasná stavba po dobu výstavby SO 209 Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov*) na pozemcích parc. č. 1145/35 (ostat.pl.) v katastrálním území Dluhonice, na pozemcích parc. č. 7106/100 (ostat.pl.), parc. č. 7106/101 (ostat.pl.), parc. č. 7113/2 (ostat.pl.), parc. č. 7113/3 (ostat.pl.), parc. č. 7116/4 (ostat.pl.) v katastrálním území **Přerov**,

SO 167 Polní cesta v km 80,820 - 81,020 na pozemcích parc. č. 1163/1 (orná půda), parc. č. 1234 (orná půda), parc. č. 1238 (ostat.pl.), parc. č. 1258/3 (orná půda), parc. č. 1258/4 (orná půda), parc. č. 2174/5 (orná půda), parc. č. 2174/7 (orná půda) v katastrálním území **Bochoř**,

SO 168 Přeložka polní cesty v km 78,615 na pozemcích parc. č. 1289 (ostat.pl.), parc. č. 1560 (orná půda) v katastrálním území Horní Moštěnice, na pozemcích parc. č. 129/4 (orná půda), parc. č. 358 (ostat.pl.), parc. č. 416/6 (orná půda), parc. č. 416/8 (orná půda) v katastrálním území **Věžky u Přerova**,

SO 171 Provizorní objížďka na silnici II/434 (*dočasná stavba po dobu výstavby SO 115*) na pozemcích parc. č. 6132 (orná půda), parc. č. 6133/1 (orná půda), parc. č. 6134/1 (zahrada), parc. č. 6135 (ostat.pl.), parc. č. 6146/2 (ostat.pl.), parc. č. 6146/69 (ostat.pl.), parc. č. 6168/2 (ostat.pl.), parc. č. 6168/5 (ostat.pl.), parc. č. 6169/2 (ostat.pl.), parc. č. 6194/1 (ostat.pl.), parc. č. 6194/2 (ostat.pl.), parc. č. 6194/7 (ostat.pl.), parc. č. 6194/8 (ostat.pl.), parc. č. 6194/9 (ostat.pl.), parc. č. 6194/10 (ostat.pl.), parc. č. 6194/11 (ostat.pl.), parc. č. 6194/12 (ostat.pl.), parc. č. 6194/13 (ostat.pl.), parc. č. 6196/1 (ostat.pl.), parc. č. 6196/3 (ostat.pl.), parc. č. 6197/1 (ostat.pl.), parc. č. 6197/2 (ostat.pl.), parc. č. 6198/1 (ostat.pl.), parc. č. 6198/4 (ostat.pl.), parc. č. 6199/1 (ostat.pl.), parc. č. 6199/2 (ostat.pl.), parc. č. 6200/1 (orná půda), parc. č. 6200/15 (ostat.pl.), parc. č. 6200/32 (orná půda), parc. č. 6200/33 (ostat.pl.), parc. č. 6200/35 (ostat.pl.), parc. č. 6200/36 (orná půda), parc. č. 6200/40 (orná půda), parc. č. 6200/41 (orná půda), parc. č. 6200/42 (ostat.pl.), parc. č. 6200/43 (orná půda), parc. č. 6200/44 (orná půda), parc. č. 6200/49 (orná půda), parc. č. 6200/53 (orná půda), parc. č. 6200/54 (orná půda), parc. č. 6203 (ostat.pl.), parc. č. 6226/11 (orná půda), parc. č. 6226/20 (orná půda), parc. č. 6226/21 (orná půda), parc. č. 6226/22 (orná půda), parc. č. 6226/23 (orná půda), parc. č. 6226/24 (orná půda), parc. č. 6226/35 (orná půda), parc. č. 6857/1 (ostat.pl.), parc. č. 6857/11 (ostat.pl.), parc. č. 6857/12 (ostat.pl.), parc. č. 6858 (ostat.pl.), parc. č. 7160/1 (ostat.pl.), parc. č. 7160/2 (ostat.pl.), parc. č. 7160/3 (ostat.pl.), parc. č. 7160/4 (ostat.pl.), parc. č. 7160/5 (ostat.pl.), parc. č. 7160/6 (ostat.pl.), parc. č. 7160/7 (ostat.pl.), parc. č. 7161/1 (ostat.pl.), parc. č. 7161/2 (ostat.pl.), parc. č. 7161/3 (ostat.pl.), parc. č. 7162/1 (ostat.pl.), parc. č. 7162/2 (ostat.pl.), parc. č. 7166/34 (ostat.pl.), parc. č. 7166/35 (zahrada), parc. č. 7166/36 (orná půda), parc. č. 7167/1 (ostat.pl.), parc. č. 7167/5 (ostat.pl.), parc. č. 7167/8 (ostat.pl.), parc. č. 7167/9 (orná půda), parc. č. 7167/10 (ostat.pl.), parc. č. 7167/11 (ostat.pl.), parc. č. 7167/12 (ostat.pl.), parc. č. 7167/13 (ostat.pl.), parc. č. 7167/14 (ostat.pl.), parc. č. 7167/17 (orná

půda), parc. č. 7167/18 (orná půda), parc. č. 7167/19 (ostat.pl.), parc. č. 7167/20 (orná půda), parc. č. 7167/21 (orná půda), parc. č. 7167/22 (orná půda), parc. č. 7167/34 (ostat.pl.), parc. č. 7167/46 (orná půda), parc. č. 7167/47 (orná půda), parc. č. 7167/48 (ostat.pl.), parc. č. 7167/49 (orná půda), parc. č. 7167/53 (orná půda), parc. č. 7167/54 (ostat.pl.), parc. č. 7167/55 (orná půda), parc. č. 7167/56 (orná půda), parc. č. 7167/57 (orná půda), parc. č. 7167/58 (ostat.pl.), parc. č. 7167/59 (orná půda), parc. č. 7167/60 (orná půda), parc. č. 7167/62 (ostat.pl.), parc. č. 7167/63 (ostat.pl.), parc. č. 7167/64 (ostat.pl.), parc. č. 7167/65 (ostat.pl.) v katastrálním území a obci **Přerov** (dále též „**rozhodnutí správního orgánu prvního stupně**“, „**stavební povolení**“ nebo „**napadené rozhodnutí**“).

Správní orgán prvního stupně, jelikož neshledal důvody pro uplatnění autoremedury podle ust. § 87 správního řádu, ve smyslu ust. § 88 odst. 1 správního řádu předložil přílohou přípisu ze dne 30. 3. 2022, č. j. SMOL/087230/2022/OS/PK/Pav, odvolání se spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán při přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně postupoval podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro řízení o odvolání. Posoudil právně významné skutečnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu a které jsou významné jednak z hlediska přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy, tj. z hlediska zákonnosti, jednak z hlediska jeho správnosti, a z předloženého správního spisu zjistil tento skutkový stav:

Dne 27. 8. 2020 obdržel Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení Stavební úřad (dále jen „**Stavební úřad MMPr**“), žádost stavebníka, kterou dne 16. 9. 2020 upřesnil, o vydání stavebního povolení stavby s názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“, v rozsahu souboru uvedených stavebních objektů.

Dnem podání žádosti bylo podle ust. § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno v této věci stavební řízení, a to i v působnosti zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní, energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**liniový zákon**“), jako stavby dopravní infrastruktury v souladu s ust. § 1 odst. 2 písm. a) liniového zákona a současně též jako navazující řízení vedené k záměru, který podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí v souladu s ust. § 3 písm. g) bod 2. zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon o posuzování vlivů na ŽP**“ nebo „**zákon č. 100/2001 Sb.**“).

K žádosti byla doložena projektová dokumentace stavby pro stavební povolení, která byla zpracována SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, zastoupené společností Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, pod č. zak. 15001-A1-PDPS z 06/2018 a ověřená Ing. Ivo Kiššem, autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby, ČKAIT 1006134, současně koordinátorem a hlavním inženýrem projektu.

Předmětem podané žádosti je v posuzované věci povolení stavby v rozsahu výše uvedených stavebních objektů, které jsou v rámci souboru stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ stavbou vedlejší. Svým účelem užívání a umístěním souvisí se stavbou hlavní, tj. dálnicí, kdy zabezpečují užitelnost a doplňují její účel užívání. Konkrétně se jedná o přeložky silnic II. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací.

Vzhledem k tomu, že žádost nebyla úplná a neposkytovala dostatečné podklady pro řádné posouzení a rozhodnutí ve věci, Stavební úřad MMPr vyzval stavebníka opatřením ze dne 30. 9. 2020 k jejímu doplnění, k čemuž mu usnesením určil lhůtu do 29. 1. 2021 a současně vedené stavební řízení přerušil. Následně opatřením ze dne 21. 12. 2020 byl stavebník dále vyzván, aby ke lhůtě přerušení řízení doplnil doložku právní moci rozhodnutí o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, které vydal Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, oddělení územně správní, pod č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19. 11. 2019, případně předložil nové rozhodnutí v uvedené věci včetně doložky právní moci.

Dne 19. 1. 2021 obdržel Stavební úřad MMPr žádost stavebníka o prodloužení lhůty pro doplnění podkladů žádosti do 30. 4. 2021, které vyhověl a usnesením lhůtu pro doplnění žádosti do 30. 4. 2021 prodloužil. Následně dne 27. 4. 2021 obdržel Stavební úřad MMPr žádost stavebníka o nové prodloužení lhůty z důvodu doložení pravomocného rozhodnutí změny územního rozhodnutí č. 32/2006, č. j. SÚ-3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006 ve lhůtě do 14. 5. 2021, které vyhověl a usnesením lhůtu pro doplnění žádosti do 14. 5. 2021 prodloužil. Žádost byla poté stavebníkem postupně doplněna dne 28. 4. 2021 a 7. 5. 2021, kdy se jednalo o doplnění pravomocného rozhodnutí č. 82/2019 o změně územního rozhodnutí, rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, č. j. KUOK 40737/2021 ze dne 14. 4. 2021, souhlas podle ust. § 15 SZ, dokladovou část o aktuální stanoviska dotčených orgánů a vyjádření k dotčení sítí technické a dopravní infrastruktury, přílohu Zpráva o zapracování podmínek a připomínek dotčených orgánů a vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, dodatek Průvodní zprávy, Technickou zprávu a situaci k SO 142 (upraveno dle stanoviska společnosti itself, s.r.o. nyní společnosti Nej.cz s.r.o.), aktualizované seznamy pozemků, návrh monitoringu podzemních a povrchových vod, havarijní plán. Doplněním nedostatků žádosti pominuly důvody, pro které bylo stavební řízení přerušeno.

Po vymezení účastníků stavebního řízení, včetně ustanovení opatrovníků neznámým osobám, Stavební úřad MMPr opatřením ze dne 21. 5. 2021 oznámil zahájení stavebního řízení na předmětnou stavbu a nařídil k projednání předložené žádosti ústní jednání, které se konalo dne 24. 6. 2021. Jelikož byly Stavebnímu úřadu MMPr dobře známy poměry staveniště a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění, upustil od ohledání na místě. Současně účastníci řízení mohli uplatnit své námitky popřípadě důkazy ke stavbě a dotčené orgány svá stanoviska, nejpozději při ústním jednání. Účastníci řízení a dotčené orgány byli poučeni, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto. Ve stejném smyslu byla poučena i veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. h) zákona o posuzování vlivů na ŽP. Dále Stavební úřad MMPr také uvedl, že vedené stavební řízení má charakter navazujícího řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na ŽP a současně, že na toto řízení se vztahuje liniový zákon včetně poučení ve smyslu ust. § 2 odst. 5 liniového zákona o doručování písemností v řízení s velkým počtem účastníků. Současně s oznámením o zahájení předmětného stavebního řízení byla v souladu s ust. § 9b odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na ŽP na úředních deskách zveřejněna i žádost o vydání stavebního povolení stavby. Stavební úřad MMPr v průběhu řízení současně ustanovil opatrovníka účastníkům řízení, kterým se nedařilo doručit zásilku o zahájení řízení na jejich adresu.

Na základě zveřejnění oznámení zahájení stavebního řízení se k účastenství v řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 a § 9c odst. 3 písm. b) a odst. 5

zákona o posuzování vlivů na ŽP přihlásily tyto zapsané spolky, a to nejprve dne 2. 6. 2021 spolek Krajina Dluhonice, z. s., se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov (dále jen „**spolek Krajina Dluhonice**“), dne 17. 6. 2021 spolek "VODA Z TETČIC z. s.", se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice (dále jen „**spolek Voda z Tetčic**“), který současně vznesl námitky do vedeného stavebního řízení, a dne 18. 6. 2021 se přihlásil spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno (dále jen „**spolek Děti Země**“).

Dne 21. 6. 2021 byly Stavebnímu úřadu MMPr doručeny námitky, které podal účastník řízení společnost Zeelandia spol. s r.o., se sídlem Malšice 267, 391 75 Malšice, a dne 23. 6. 2021 byly doručeny námitky č. 2 se šesti body připomínek a návrhy účastníka řízení, spolku Děti Země. Současně Stavební úřad MMPr obdržel obsáhlé podání (námitky č. 1) spolku Děti Země ze dne 22. 6. 2021, v němž uplatnil námitku systémové podjatosti zaměstnanců Magistrátu města Přerova. Tato námitka č. 1 byla postoupena primátoru statutárního města Přerova, který ji poté připsal ze dne 28. 6. 2021, č. j. MMPr/126664/2021/ORG postoupil Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Při ústním jednání konaném dne 24. 6. 2021 uplatnili své námitky společně manželé Bohumíra a Pavel Křížkovi, bytem Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov.

Mezitím Stavební úřad MMPr nejprve dne 23. 6. 2021 obdržel závazné stanovisko dle ust. § 9a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na ŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru Ministerstva životního prostředí ze dne 23. 6. 2021 č. j. MZP/2021/710/2919, které je souhlasné pro stavbu předkládanou v navazujícím řízení v rozsahu ve výroku výše uvedených stavebních objektů.

Opatřením ze dne 25. 6. 2021 vyzval Stavební úřad MMPr rovněž stavebníka, aby se vyjádřil k uplatněným námitkám manželů Křížkových, které uplatnili dne 24. 6. 2021. Stavebník dále dne 25. 6. 2021 svoji žádost doplnil v dokladové části o aktuální stanoviska dotčených orgánů a vyjádření k dotčení sítí technické a dopravní infrastruktury, a současně doplnil o svou reakci na podané námitky účastníka řízení spolku Voda z Tetčic. Dne 30. 6. 2021 účastník řízení pan Pavel Křížka nahlédl do správního spisu, o čemž byl vyhotoven protokol.

Jak bylo již výše uvedeno, spolek Děti Země vznesl námitku systémové podjatosti Magistrátu města Přerova. Krajský úřad Olomouckého kraje následně usnesením pod č. j. KUOK 73475/2021, ze dne 12. 7. 2021, uplatněným námitkám systémové podjatosti vyhověl a v souladu s ust. § 131 odst. 4 správního řádu vedením předmětného stavebního řízení pověřil Magistrát města Olomouce.

Správní spis ve věci, který byl veden pod spisovou značkou 2020/178970/STAV/SU/Bo v předmětné věci Stavebním úřadem MMPr, speciální stavební úřad v rámci jeho předání obdržel dne 15. 7. 2021. V rámci spisové služby Magistrátu města Olomouce byla spisu přidělena nově spisová značka S-SMOL/176028/2021/OS.

Speciální stavební úřad po převzetí předmětné věci a prostudování předložené spisové dokumentace v souvislosti s vyhověním námitce systémové podjatosti (tj. podjatosti celého Magistrátu města Přerova, včetně tajemníka a primátora) dospěl k závěru, že jsou dány zákonné důvody pro zrušení opatrovnictví pro účastníky řízení ustanovené Stavebním úřadem MMPr, které svými usneseními ze dne 18. 8. 2021 pro jednotlivé účastníky řízení zrušil. Speciální stavební úřad tak po oznámení o záměru ustanovení opatrovníka ze dne 19. 8. 2021 následně svými usneseními o ustanovení opatrovníka ze dne 30. 8. 2021 ustanovil nově opatrovníka pro účastníky vedeného stavebního

řízení osobám, které jsou neznámé a osobám, kterým se prokazatelně nedaří doručovat.

Speciální stavební úřad dále zjistil, že opatření č. j. MMPPr/095020/2021/Bo ze dne 21. 5. 2021, kterým bylo oznamováno zahájení stavebního řízení, nebylo řádně doručeno účastníku řízení, paní Věře Gardavské, Komenského 899/14, 779 00 Olomouc. Proto jí a dále účastníkům řízení, které nově v řízení zastupuje ustanovený opatrovník ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s.r.o., se sídlem Na Střelnici 1212/39, 779 00 Olomouc, bylo v souladu s ust. § 112 stavebního zákona přípisem ze dne 7. 9. 2021 zahájení stavebního řízení ve výše popsané věci oznámeno, které je současně vedeno jako navazující řízení ve smyslu zákona o posuzování vlivů na ŽP a pro stavbu dopravní infrastruktury dle liniového zákona. Speciální stavební úřad v daném případě upustil od ohledání na místě a ústního jednání a stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení oznámení zahájení stavebního řízení na úřední desce Magistrátu města Olomouce pro uplatnění námitek, popřípadě důkazů účastníků řízení s upozorněním, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.

Přípisem ze dne 18. 10. 2021 speciální stavební úřad sdělil právnickým osobám, které obdrželi přípis o zahájení stavebního řízení Stavebního úřadu MMPPr ze dne 21. 5. 2021, pro které bylo v jejich prospěch zřízeno zástavní právo k dotčeným pozemkům a nikoliv právo odpovídající věcnému břemenu v souladu s ust. § 109 stavebního zákona, že v předmetném řízení nebudou nadále obsíláni jako účastníci řízení, protože jim postavení účastníka řízení nepřísluší.

Následně speciální stavební úřad opatřením č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav ze dne 18. 10. 2021 oznámil účastníkům řízení, že nashromáždil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí ve shora uvedené věci a skončil dokazování ve výše uvedeném stavebním řízení, a že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dále jim sdělil, že po uplynutí 7 dnů ode dne doručení uvedeného opatření na úřední desce Magistrátu města Olomouce ve věci rozhodne.

Stanovené lhůty využil Ing. Pavel Ježík, zástupce spolku Krajina Dluhonice, kdy mu bylo dne 1. 11. 2021 umožněno nahlížet do kompletního spisu vedeného v předmetné věci a seznámit se v něm doloženými podklady.

Poté dne 3. 11. 2021 nahlédli do správního spisu pan Robert Rozkošný, nar. 2. 12. 1980, bytem Dobřčice 94, 750 02 Přerov, a v souvislosti s nahlížením do spisu předložil potvrzení notáře, z kterého vyplynulo, že dne 4. 9. 2021 zemřel účastník řízení pan Jiří Rozkošný, nar. 21. 3. 1955, posledně bytem Náves 24/15, 750 02 Přerov, včetně uvedení okruhu dědiců, kteří dědictví neodmítli. Speciální stavební úřad nově tyto osoby zahrnul mezi účastníky řízení a o této skutečnosti je vyrozuměl přípisem ze dne 4. 11. 2021, kdy jim současně dal možnost ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu nahlédnout do spisu, seznámit se shromážděnými podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim.

Dne 9. 11. 2021 byl speciálnímu stavebnímu úřadu doručen přípis spolku Děti Země s uvedením jako námitky č. 3 k řízení o povolení výše uvedené stavby na základě přípisu veřejnou vyhláškou o možnosti se seznámit se a vyjádřit se s podklady před vydáním rozhodnutí, kde požadoval na základě usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 7. 2021 nahrazení všech podkladových závazných

stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova za nová, která má vydat Magistrát města Olomouce.

Dne 19. 11. 2021 předložil stavebník speciálnímu stavebnímu úřadu vyjádření Povodí Moravy, s. p. ze dne 10. 11. 2021 č. j. PM-43362/2021/5203/Fi, ve kterém správce povodí a vodních toků potvrzuje, že jeho stanovisko č. j. PM-23120/2019/5203/Fi ze dne 8. 10. 2019 je stále v platnosti.

Následně speciální stavební úřad na základě svého posouzení vydal odvoláním napadené rozhodnutí (stavební povolení) pod sp. zn. S-SMOL/176028/2021/OS, č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pa ze dne 24. 11. 2021, kterým dle ust. § 115 stavebního zákona byla předmětná stavba povolena v rozsahu v něm uvedených stavebních objektů.

Dne 29. 12. 2021 speciální stavební úřad proti tomuto rozhodnutí obdržel odvolání podané spolkem Krajina Dluhonice.

Dne 31. 12. 2021 speciální stavební úřad proti tomuto rozhodnutí obdržel odvolání podané spolkem Děti Země.

Jelikož obě uvedená podaná odvolání spolků vykazovala nedostatky, byly jednotlivě oba spolky přípisem ze dne 6. 1. 2022 vyzvány k odstranění nedostatků odvolání a ve stanovené lhůtě svá odvolání doplnili, v jakém rozsahu vydané rozhodnutí napadají a v čem spatřují rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Dne 1. 2. 2022 obdržel speciální stavební úřad doplnění odvolání spolku Děti Země a dne 4. 2. 2022 doplnění odvolání spolku Krajina Dluhonice. Oba spolky v podaných doplnění odvolání shodně žádají, aby napadené rozhodnutí o povolení stavby bylo ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, a kdy je jimi napadáno rozhodnutí v celém rozsahu.

Následně dne 9. 2. 2022 speciální stavební úřad proti tomuto rozhodnutí obdržel odvolání podané Pavlem Křížkou a Bohumírou Křížkovou, oba bytem Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov

Odvolání byla podána u speciálního stavebního úřadu, jako orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší, jak 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Toto se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřipustné. Speciální stavební úřad v souladu s výše uvedeným ustanovením uvědomil o podaném odvolání ostatní účastníky řízení přípisem pod č. j. SMOL/042347/2022/OS/PK/Pav ze dne 16. 2. 2022 s lhůtou 10 dnů pro vyjádření k obsahu odvolání ode dne doručení výzvy na úřední desce Magistrátu města Olomouc.

Této možnosti využil stavebník, a to svým vyjádřením k podaným odvoláním proti vydanému rozhodnutí, doručeným speciálnímu stavebnímu úřadu dne 2. 3. 2022.

Vzhledem k tomu, že speciální stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí v souladu s ust. § 87 správního řádu, předal jej následně v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí v odvolacím řízení (krajskému úřadu doručeno dne 30. 3. 2022).

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona o krajích, pokud zákon nestanoví jinak.

Jak vyplývá z právní úpravy řádného opravného prostředku, odvolací správní orgán přezkoumává podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu předpisů dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je dále odvolací správní orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví, změní, popřípadě zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Neshledá-li odvolací správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Krajský úřad se po obeznámení se spisem prvotně zabýval otázkou, zda jsou splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaných odvolání přezkoumat. Tedy zda byla podaná odvolání v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu podána osobou k tomu oprávněnou, a zda bylo v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu včasné. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Krajský úřad se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda byla podána účastníky řízení. Okruh účastníků stavebního řízení se stanovuje podle ust. § 109 stavebního zákona. Účastníkem stavebního řízení je dle uvedené ustanovení: písm. a) stavebník; písm. b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem; písm. c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno; písm. d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena; písm. e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno a konečně dle písm. f) ten, kdo má k sousednímu

pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.

Odvolatelům Pavlu Křížkovi a Bohumíře Křížkové při vedení stavebního řízení, jakožto vlastníků pozemku parc. č. 633/72 v kat. území Předmostí, na kterém má být stavba prováděna a současně jako vlastníků sousedního pozemku parc. č. 633/64 v kat. území Předmostí, ke kterému může být vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno, přísluší, dle ust. § 109 písm. c) a písm. e) stavebního zákona, postavení účastníků řízení. Krajský úřad při kontrole případných změn ve vlastnictví pozemků zjistil nahlížením pomocí dálkového přístupu k údajům katastru nemovitostí (<https://katastr.cuzk.cz/>), že v průběhu odvolacího řízení byl pozemek parc. č. 633/72 v kat. území Předmostí rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje sp. zn. KÚOK-127256/2021/OSR/9071, č. j. KUOK 43289/2022 ze dne 20. 4. 2022 vyvlastněn (právní účinky zápisu v KN ke dni 3. 5. 2022) a novým vlastníkem je Česká republika, kdy právě stavebníkoví přísluší hospodařit s majetkem státu. Odvolatelům Pavlu Křížkovi a Bohumíře Křížkové tak nově jako vlastníků již pouze sousedních pozemků, může-li být jejich vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno, přísluší dle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona postavení účastníků stavebního řízení a podané společné odvolání je tudíž odvoláním přípustným. Krajský úřad na základě uvedeného zjištění ke změně ve vlastnictví pozemků dotčených stavbou současně upravil vymezení hlavních účastníků vedeného řízení, kdy manželé Křížkovi na základě výše uvedené změny již nejsou ve smyslu ust. 27 odst. 1 správního řádu hlavními účastníky řízení.

Jelikož se v daném případě jedná o záměr posuzovaný podle zákona o posuzování vlivů na ŽP, vedené stavební řízení má tak charakter navazujícího řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) bod. 2 zákona o posuzování vlivů na ŽP. Podle ust. § 3 písm. i) bodu 2. tohoto zákona se dotčenou veřejností rozumí právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob. Podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona se stává účastníkem navazujícího řízení též dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2., pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 tohoto zákona.

Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Brně oddíl L, vložka 18770, spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, IČ 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, vznikl 29. 7. 1998 jako pobočný spolek spolku Děti Země, IČ 00505919, se sídlem Cejl 157/50, Zábřovice (Brno-střed), 602 00 Brno. Hlavním účelem, cílem a posláním pobočného spolku jsou ochrana životního prostředí, ochrana přírody a krajiny, ochrana zdraví a kvality života, ochrana práv zvířat, ochrana práv spotřebitelů, ekologická výchova, osvěta a vzdělávání, podpora veřejnosti v jejím zapojování do ochrany životního prostředí a do veřejného života a propagace alternativních kulturních a uměleckých aktivit. Oznámení o zahájení řízení společně s informacemi podle ust. § 9b odst. 1 zákona o posuzování vlivů na ŽP bylo zveřejněno dne 21. 5. 2021. Spolek Děti Země se do předmětného řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPr dne 18. 6. 2021, tj. v zákonem stanovené lhůtě.

Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě oddíl L, vložka 5175, spolek Krajina Dluhonice, z. s., IČ 26531437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, vznikl dne 10. 5. 2001. Hlavním účelem, cílem a posláním je ochrana přírody a krajiny, životního prostředí a veřejného zdraví a kvality života před negativními vlivy dopravy a prosazování principů občanské společnosti, tj. podpora veřejnosti v jejím zapojování do ochrany životního prostředí a do veřejného života. Spolek Krajina Dluhonice se do předmětného stavebního řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPř dne 2. 6. 2021, tj. v zákonem stanovené lhůtě.

Z uvedeného vyplývá, že uvedené spolky existují déle jak 3 roky, předmětem jejich činnosti je ochrana životního prostředí, a současně se ve lhůtě stanovené zákonem přihlásily do řízení, a proto je na tyto spolky pohlíženo jako na „dotčenou veřejnost“ dle ust. § 3 písm. i) bodu 2. zákona o posuzování vlivů na ŽP, a tudíž jim podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona náleží postavení účastníka stavebního řízení, který může podle § 9c odst. 4 tohoto zákona podat odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, a jejich podaná odvolání jsou tudíž odvoláními přípustnými.

Následně Krajský úřad zkoumal, zda byla podaná odvolání včasná, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu.

Odvolatelům Pavlu Křížkovi a Bohumíře Křížkové, a spolkům Krajina Dluhonice a Děti Země bylo předmětné rozhodnutí shodně doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 9. 12. 2021. Následující den jim počala běžet patnáctidenní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na 24. 12. 2021 - Štědrý den a současně pátek, takže posledním dnem lhůty pro podání odvolání ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo pondělí dne 27. 12. 2021. Odvolání spolku Krajina Dluhonice byla speciálnímu stavebnímu úřadu doručena 29. 12. 2021 a odvolání spolku Děti Země byla speciálnímu stavebnímu úřadu doručena dne 31. 12. 2021. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence. Obě podaná odvolání byla dne 27. 12. 2021 podána k přepravě České poště, tedy ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání byla včasná a zákonná lhůta zůstala zachována.

Společné odvolání Pavla Křížka a Bohumíry Křížkové, bylo učiněno podáním poštovní zásilky dne 8. 2. 2022 držiteli poštovní licence s doručením dne 9. 2. 2022 krajskému úřadu, který ji bezodkladně tentýž den postoupil speciálnímu stavebnímu úřadu. Jelikož jak je výše uvedeno, lhůta pro podání odvolání byla do pondělí dne 27. 12. 2021, bylo jejich odvolání podáno až po řádné lhůtě pro podání odvolání a lze tudíž konstatovat, že jejich společné odvolání ze dne 9. 2. 2022 bylo opožděné a zákonná lhůta pro podání odvolání nebyla zachována.

Ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu ukládá povinnost přezkoumat i opožděné nebo nepřípustné odvolání z hlediska, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí, podle ust. § 94 a násl. správního řádu, v přezkumném řízení, pro obnovu řízení (ust. § 100 správního řádu) anebo pro vydání nového rozhodnutí (ust. § 101 správního řádu). Odvolací správní orgán by tedy měl následně zkoumat, zda odvolání neobsahuje skutečnosti, svědčící pro přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení nebo obnovu řízení anebo pro vydání nového rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolání spolku Krajina Dluhonice a spolku Děti Země byla posouzena jako odvolání řádná, jak je v předchozí části objasněno, byla celá věc přezkoumána v rámci tohoto odvolacího řízení.

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolku Krajina Dluhonice a spolku Děti Země rovněž směřují i proti obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů, které byly podkladem pro posuzované stavebního povolení.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá si v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží. Krajský úřad tedy ve smyslu ust. § 147 odst. 7 správního řádu požádal správní orgány nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek.

Krajský úřad k tomuto poté obdržel následující podklady, resp. doplnil podklady disponujícími ze své úřední činnosti: sdělení Ministerstva pro místní rozvoj, Odboru územně a stavebně správního ze dne 20. 6. 2022, č. j. MMR-40760/2022-83 (k souhlasu dle ust. § 15 stavebního zákona Krajského úřadu Olomouckého kraje z 30. 4. 2021, č. j. KUOK 47265/2021); závazné stanovisko – souhlas dle ust. § 15 stavebního zákona pro povolení stavby Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, sp. zn. KÚOK/45879/2021/ODSH-SH/131; závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, Odboru územně a stavebně správního z 9. 9. 2022, č. j. MMR-56706/2022-83 (k závaznému stanovisku - souhlasu dle ust. § 15 stavebního zákona Krajského úřadu Olomouckého kraje z 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022), sdělení Ministerstva dopravy, Odboru liniových staveb a silničního správního úřadu, ze dne 10. 6. 2022, č. j. MD-19494/2022-930/3 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021); sdělení Ministerstva dopravy, Odboru liniových staveb a silničního správního úřadu, ze dne 13. 11. 2022, č. j. MD-19494/2022-930/5 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017); sdělení Ministerstva kultury, Odboru památkové péče, ze dne 20. 9. 2022, č. j. MK 54587/2022 OPP ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021); sdělení Ministerstva kultury, Odboru památkové péče, ze dne 16. 11. 2022, č. j. MK 66773/2022 OPP (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017); závazné stanovisko ministra dopravy, ze dne 8. 7. 2022, č. j. MD-20451/2022-510/3 (k závaznému stanovisku Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, č. j. 476/2019-120-SSU/2); závazné stanovisko Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy, ze dne 7. 11. 2022, č. j. MD-14421/2022-130/9 (k závaznému stanovisku Drážního úřadu z 30. 5. 2016, č. j. DUCR-33483/16/Eh); sdělení Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 11. 7. 2022, č. j. MV-120695-3/PO-PRE-2022 (k závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-5538-2/2020); závazné stanovisko ministra zdravotnictví, ze dne 19. 7. 2022, č. j. MZDR 17955/2022-3/ČIL (k závaznému stanovisku Ministerstva zdravotnictví - Český inspektorát lázní a zřidel ze dne 22. 2. 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL); sdělení Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 15. 8. 2022, č. j. MZE-47959/2022-16231 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého

kraje z 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021); sdělení Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybníkářství, ze dne 27. 12. 2022, č. j. MZE-72842/2022-16231 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017); sdělení Policejního prezidia České republiky, Ředitelství služby dopravní policie ze dne 10. 6. 2022, č. j. PPR-25677-2/ČJ-2022-990440 (ke stanovisku Policie České republiky, Odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje z 21. 4. 2021, č. j. KRPM-157224-29/ČJ-2015-1400DP); sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. 6. 2022, č. j. KUOK 66777/2022 (k závaznému stanovisku Magistrátu města Přerova z 15. 7. 2020, č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No); sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 21. 6. 2022, č. j. KUOK 66150/2022 (k závaznému stanovisku Magistrátu města Přerova z 15. 10. 2020, č. j. MMPPr/133276/2020/STAV/ZEM/Ta); sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 21. 12. 2022, č. j. KUOK 133193/2022 (ke koordinovanému ZS Magistrátu města Přerova z 26. 10. 2020, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes); sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 7. 4. 2020, č. j. KUOK 36301/2020 (ke změně koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce k DÚR ze 7. 2. 2019, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin); závazné stanovisko ministryně obrany ze dne 8. 8. 2022, č. j. MO 308650-8694 (k závaznému stanovisku odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru bývalá sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany z 23. 10. 2020, č. j. MO 309324/2020-1150); závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, ze dne 8. 7. 2022, č. j. MZDR 18331/2022-3/OVZ (k závazným stanoviskům Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci z 24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK a z 26. 10. 2020, č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK); vyjádření Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 19. 9. 2022, č. j. MZP/2022/570/1267 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021); vyjádření Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 9. 1. 2023, č. j. MZP/2023/570/34 (ke koordinovanému ZS Krajského úřadu Olomouckého kraje z 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 a stanovisku NATURA 2000 Krajského úřadu Olomouckého kraje z 16. 12. 2016, č. j. KUOK 120532/2016); závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství ze dne 24. 8. 2022, č. j. MZE-47142/2022-15110 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 a z 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021); závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 21. 4. 2020, č. j. MZP/2020/430/113 (k závaznému stanovisku Ministerstva životního prostředí (ZPF) ze dne 19. 10. 2017, MZP/2017/610/222); závazné stanovisko ministryně životního prostředí ze dne 13. 10. 2022, č. j. MZP/2022/430/1019 (k stanoviskům EIA).

Dne 17. 1. 2023 byla také stavebníkem doložena aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců sítí - ČEPRO, a.s. ze dne 18. 5. 2022 pod č. j. 8027/22, České dráhy, a.s. ze dne 8. 11. 2022 pod zn. 3493/22-RSMBRNO, ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 13. 6. 2022 pod zn. 001126423695, NEJ.cz, s.r.o. ze dne 28. 4. 2022 pod zn. VYJNEJ-2020-02722-04, T-Mobile Czech Republic, a.s. ze dne 6. 5. 2022 pod zn. E23061/22 a E23062/22, Veolia Energie ČR, a.s. ze dne 10. 6. 2022 pod zn. RSTM/20220608-002/ES a ze dne 13. 6. 2022 pod zn. RSTM/20220610-002/PP, Telco Pro Services, a.s. ze dne 28. 4. 2022 pod zn. 20/0136, České Radiokomunikace, a.s. ze dne 29. 4. 2022 pod zn. UPTS/OS/304005/2022, LAN servis, s.r.o. ze dne 6. 5. 2022 pod zn. VKES-J041-2022, SITEL, spol. s r.o. ze dne 16. 5. 2022 pod zn. 1112201862, Vegacom, a.s.,

ze dne 7. 3. 2022, Twigonet Europe, SE ze dne 23. 5. 2022 pod č. j. 9233/2022KM, OLTERM & TD Olomouc, a.s. ze dne 10. 6. 2022 pod zn. OLTERM/20220608-001/ES, MV ČR, Odbor správy majetku ze dne 18. 7. 2022 pod č. j. MV-125269-3/OSM-2022, Vodafone Czech Republic, a.s. ze dne 29. 4. 2022 pod zn. 220429-1110420849, GasNet, s.r.o. ze dne 11. 8. 2022 pod zn. 5002648258 a Quantcom, a.s. ze dne 27. 4. 2022 pod zn. CR1026067.

Krajský úřad následně veřejnou vyhláškou vyznamenal účastníky řízení o podkladech pro rozhodnutí přípisem č. j. KUOK 8648/2023 ze dne 18. 1. 2023 v souladu s ust. § 36 správního řádu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 15 dnů ode dne doručení tohoto vyznamení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Současně účastníky stavebního řízení vyznamenal o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce dne 18. 1. 2023.

Krajský úřad následně zjistil, že do řízení bylo nutné doplnit nové podklady, a to: sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 1. 2. 2023, č. j. KUOK 17655/2023 (k přezkumům dle § 156 správního řádu částí stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje uvedených v koordinovaných závazných stanoviscích ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 a ze dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021 a stanoviska ze dne 16. 12. 2016, č. j. KUOK 120532/2016) a stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru sportu, kultury a památkové péče, ze dne 14. 4. 2020, č. j. KUOK 43367/2020 (k části vyjádření orgánu státní památkové péče v rámci koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce k DÚR ze 7. 2. 2019 pod č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin), kterými byl doplněn původně uvedený výčet podkladů.

Proto krajský úřad v souladu s ust. § 36 správního řádu nově opatřením č. j.: KUOK 17693/2023 ze dne 1. 2. 2023 umožnil účastníkům řízení opětovně vyjádřit se podkladům před vydáním rozhodnutí s lhůtou 5 pracovních dnů ode dne doručení vyznamení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Současně účastníky stavebního řízení vyznamenal o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce dne 2. 2. 2023.

Této možnosti využil spolek Děti Země a spolek Krajina Dluhonice, a to svými vyjádřeními k novým podkladům doručeným krajskému úřadu dne 17. 2. 2023.

Krajský úřad tak přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné:

Stavební úřad je povinen před vydáním stavebního povolení směřujícího k povolení stavby posoudit soulad záměru s požadavky ust. § 111 stavebního zákona, tedy je povinen vyhodnotit, zda žadatel průkazným způsobem vyhověl požadavkům daným zákonem. Podle uvedeného ustanovení stavebního zákona stavební úřad ve stavebním řízení přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem a zda

předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Současně stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

V procesní stránce napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, krajský úřad neshledal žádné pochybení takového charakteru, které by mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí. Stavební řízení bylo vedeno řádně a v souladu s žádostí stavebníka. Stavební úřad MMPr také řádně vymezil okruh účastníků navazujícího stavebního řízení a následně také speciální stavební úřad, kdy provedl kontrolu okruhu účastníků řízení včetně změn ve vlastnických vztazích k nemovitostem v území dotčeném stavbou v souladu s ust. § 109 stavebního zákona, kterými byli kromě stavebníka, vlastníci staveb, na níž má být provedena změna, nejsou-li stavebníkem, dále vlastníci pozemku a vlastníci stavby na pozemcích, na kterém má být stavba prováděna, a ti kdo mají k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být jejich vlastnické právo nebo právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno a taktéž vlastníci sousedního pozemku nebo stavby na něm a ti, kteří mají k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být jejich vlastnické právo nebo právo věcného břemene prováděním stavby přímo dotčeno. Stavební úřad MMPr (před postoupením řízení) i speciální stavební úřad v řízení postupovaly také zcela v souladu s ust. § 9b zákona o posuzování vlivů na ŽP, kde je stanoven postup správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení, a také zcela v souladu s ust. § 2 odst. 1 liniového zákona, když v oznámení o zahájení řízení byli poučeni účastníci stavebního řízení o skutečnosti, že na dané řízení se vztahuje tento zákon. Taktéž má krajský úřad za to, že speciální stavební úřad po celý průběh řízení naplňoval povinnosti poučovací a uvědomovací, jako jedny ze základních zásad správního práva. Speciální stavební úřad řádně provedl projednání věci a všem účastníkům umožnil hájit jejich práva a oprávněné zájmy. Účastníci řízení a také veřejnost byli předem informováni o postupu v řízení i o právech, které mohou uplatňovat, či povinnostech, jež s danými kroky souvisejí. Současně byli před vydáním rozhodnutí ve věci speciálním stavebním úřadem vyrozuměni o tom, že ukončil dokazování, shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, s kterými měli možnost se seznámit. V průběhu řízení byly vneseny a předloženy námítky účastníků řízení. Speciální stavební úřad se ve svém rozhodnutí podanými námítkami zabýval a v rozsahu stavebních objektů povolované stavby se s nimi v mezích jejich uplatnění vypořádal, přičemž vycházel z obecných technických požadavků na výstavbu a ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná. Speciální stavební úřad při přezkoumávání předložené žádosti a rovněž v odůvodnění stavebního povolení stavby sdělil důvody výroku rozhodnutí, uvedl podklady i právní ustanovení pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení.

Dále krajský úřad ověřil tvrzení speciálního stavebního úřadu, že navrhovaná stavba je v souladu s ust. § 111 stavebního zákona. Předmětem podané žádosti je v posuzovaném případě povolení stavebních objektů jako vedlejší stavby pro stavbu hlavní souboru staveb pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“. Jedná se o stavební objekty změn u stávajících pozemních komunikací - silnice II/434 (SO 115 v úseku trasy Tovačov – Přerov), která je dotčena úpravou připojení křižovatkových větví mimoúrovňové křižovatky (MÚK) Přerov – západ, a silnice II/436 (SO 121 v úseku trasy Bochoř – Přerov), která bude výstavbou dálnice D1 přerušena v úseku mezi Bochořem a Přerovem a bude přeložena do nové trasy. Součástí povolované stavby tímto rozhodnutím je dále úsek stezky pro chodce a cyklisty, polní cesty a několik účelových

komunikací jako veřejně přístupové komunikace, které se dostaly do kolize se stavbou dálnice, musely být přerušeny a jako navržené komunikace zajišťují nově přístup na okolní pozemky.

Územní rozhodnutí o umístění stavby č. 32/2006 vydal stavební úřad Městského úřadu Přerov dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace - dálnice D1, úsek Říkovice - Přerov II - Předmostí, včetně souvisejících a doplňkových staveb, které nabylo právní moci dnem 12. 8. 2006. Dále bylo vydáno rozhodnutí č. 82/2019 Magistrátem města Olomouce, Odbor stavební, oddělením územně správní ze dne 19. 11. 2019 pod č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem a Spisová značka: S-SMOL/175637/2018/OS, kterým se mění rozhodnutí č. 32/2006. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno a současně změněno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje ze dne 14. 4. 2021 pod č. j. KUOK 40737/2021, které nabylo právní moci dne 30. 4. 2021. Souhlas ve smyslu ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona o ověření podmínek stanovených tímto rozhodnutím byl speciálnímu stavebnímu úřadu doložen, kdy byl vydán dne 30. 4. 2021 pod č. j. KUOK 47265/2021 Krajským úřadem Olomouckého kraje jako příslušným obecným stavebním úřadem (*k řádně vydanému závaznému stanovisku se krajský úřad vyjádří níže*). Takto lze jednoznačně ověřit, že projektová dokumentace stavby je zpracována v souladu s podmínkami vydaného územního rozhodnutí (ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona).

Projektová dokumentace připojená k žádosti o vydání stavebního povolení (akt. DSP), č. zakázky 15-001-A1-PDPS z 06/2018 a jejího dodatku č. 1 k části A. *Průvodní zpráva z 04/2021*, pod názvem akce „*Dálnice D1 stavba 0136 Říkovice – Přerov akt. DSP*“, předmětné stavby pozemní komunikace, byla zpracována SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, zastoupené společností Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, s ověřením Ing. Ivo Kiššem, autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby, ČKAIT 1006134, současně koordinátorem a hlavním inženýrem projektu. Obsah a rozsah předložené projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení v rozsahu pozemních komunikací v příslušnosti speciálního stavebního úřadu je v souladu s Přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb ve znění platném do 30. 11. 2018 z důvodu zpracování dokumentace ve stupni DSP k 06/2018, (*v souladu s přechodným ustanovením zavedeným vyhláškou č. 251/2018 Sb., Čl. II při její předložení stavebnímu úřadu do 31. 12. 2020*). Z předložené projektové dokumentace vyplývá, že stavební objekt je navržen v souladu s platnými normami a technickými předpisy. Navržené konstrukce komunikací vychází z očekávaného dopravního zatížení, odpovídají tak požadavkům stanovených v TKP – Technické kvalitativní podmínky staveb pozemních komunikací a technických podmínek TP 170 *Navrhování vozovek pozemních komunikací* či příslušných katalogových listů TP *Katalog vozovek polních cest s vazbou na příslušné ČSN*. Navržené řešení stavby pozemní komunikace splňuje obecné technické požadavky na komunikaci vyplývající z příslušných částí vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na související české technické normy v rozsahu pro povolované stavební objekty dané stavby. Současně dokumentace odpovídá požadavkům na užívání staveb pozemních komunikací osobami s omezenou schopností pohybu a orientace dané vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve znění pozdějších předpisů, k řešenému stavebnímu objektu SO 134. Na základě uvedeného

Ize ověřit, že projektová dokumentace je úplná, přehledná, je zpracována oprávněnou osobou a jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu stanovené prováděcími právními předpisy (ust. § 111 odst. 1, písm. b) stavebního zákona).

Pro posouzení zajištění příjezdu ke stavbě, včetně včasného vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby (ust. § 111 odst. 1, písm. c) stavebního zákona) z předložené projektové dokumentace vyplývá, že zajištění přístupu na stavbu je napojením na stávající silniční síť dle doporučeného návrhu zpracovatele DSP. Plán organizace výstavby je dokladován podrobným popisem v části dokumentace *E. Zásady organizace výstavby, č. přílohy E. 1 Technická zpráva* pro celou stavbu jako takovou, která v sobě obsahuje činnosti při realizaci speciálním stavebním úřadem povolaných stavebních objektů v rámci celé stavby dokladující proveditelnost stavby.

Pro ověření, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány (§ 111 odst. 1, písm. d) stavebního zákona), speciální stavební úřad ve vedeném řízení při posouzení žádosti o povolení stavby vycházel ze závazných stanovisek, rozhodnutí, případně jiných opatření dotčených orgánů, které chrání v řízení veřejné zájmy podle zvláštních předpisů, zejména ze souhlasného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územní pracoviště Přerov, souhlasného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, jako příslušného vodoprávního úřadu, koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, Územního odboru Přerov a stanoviska Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územního odboru Přerov, včetně souhlasného závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence. Přitom neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy, kdy se k podané žádosti kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, jejichž podmínky pro provedení stavby speciální stavební úřad zapracoval do podmínek svého rozhodnutí. Do podmínek rozhodnutí ale nezpracoval všechny podmínky, což však krajský úřad napravil změnou rozhodnutí speciálního stavebního úřadu (viz dále).

K ověření účinků budoucího užívání stavby (§ 111 odst. 2 stavebního zákona) je nutné uvést, že speciální stavební úřad vycházel především ze závazných stanovisek dotčených orgánů, které chrání veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů. V závazném stanovisku uplatňuje dotčený orgán požadavky na ochranu veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů, tedy mimo jiné i požadavky na dodržení předpisů, týkajících se účinků budoucího užívání stavby. Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovaná stavba vyhovuje požadavkům dotčených orgánů a jedná se v daném posuzovaném případě o stavby pozemních komunikací v kategorii silnice, místní komunikace či účelové komunikace tj. nikoliv vlastní stavby pozemní komunikace v kategorii dálnice, měl speciální stavební úřad za to, že i účinky budoucího užívání stavby jsou v souladu s veřejnými zájmy podle zvláštních právních předpisů.

Takto lze shrnout, že předmětná stavba neodporuje stavebnímu zákonu ani předpisům souvisejícím a na základě přezkoumání je navrhovaná stavba v souladu s ust. § 111 stavebního zákona.

Ve vydaném stavebním povolení speciální stavební úřad uvedl mj. druh a účel povolované stavby, dále katastrální území, parcelní čísla pozemků podle katastru

nemovitostí, na kterých se stavba povoluje a podmínky pro provedení stavby, především z hlediska její komplexnosti a plynulosti, napojení na dopravní a technickou infrastrukturu, odvádění povrchových vod, úprav okolí stavby, ochrany životního prostředí, popřípadě též podmínky pro užívání stavby nebo odstranění stavby. V průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení. Speciální stavební úřad se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a v rozsahu stavebních objektů povolované stavby se s nimi v podaném rozsahu zabýval a vypořádal je. K napadání nesprávného vypořádání uplatněných námitek, na které poukazují odvolatelé ve svých odvoláních s reakcemi na jejich vypořádání, se krajský úřad vyjádří níže.

Na základě svého uvedeného přezkoumání žádosti a připojených podkladů pak neměl speciální stavební úřad žádný důvod projednávanou stavbu pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu jím posuzovaných stavebních objektů, odvoláními napadeným rozhodnutím nepovolit. Krajský úřad tak dospěl k závěru, že speciální stavební úřad postupoval správně, když na základě provedeného stavebního řízení svým stavebním povolením vydaným dne 24. 11. 2021 povolil předmětnou stavbu pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu uvedeném ve výrokové části stavebního povolení.

Pochybení však krajský úřad zjistil, neboť speciální stavební úřad vydal rozhodnutí, kterým povolil stavbu s názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu jím povolených stavebních objektů, přičemž ve výroku neuvedl všechny podmínky vyplývající ze stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, obsažené v závazných stanoviscích vydaných k tomuto záměru. Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Rozhodující správní orgán tak musí při vydávání rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem respektovat závazné stanovisko, tzn., že speciální stavební úřad byl povinen bezesbytku respektovat obsah závazného stanoviska a podmínky v něm stanovené jednoduše převzít do výrokové části svého rozhodnutí. Není možné, aby si ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit. Podmíněnost rozhodnutí závazným stanoviskem je zdůrazněna v odst. 4 daného ustanovení, podle kterého jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Krajský úřad proto uvedené pochybení napravil upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to doplněním všech podmínek stanovených závaznými stanovisky vydanými k záměru, které nebyly ze strany speciálního stavebního do napadeného rozhodnutí převzaty. Současně krajský úřad zjistil určitá pochybení v rozsahu odůvodnění u některých podaných námitek účastníky řízení, se kterými se krajský úřad vypořádal v tomto rozhodnutí a to i zejména na základě obdržených přezkoumání závazných stanovisek příslušných správních orgánů na základě podaných odvolání.

Dalším důvodem, proč krajský úřad jako odvolací správní orgán předmětné rozhodnutí speciálního stavebního úřadu změnil, byla skutečnost, že tři přezkoumávaná závazná stanoviska předložená k danému záměru byla na základě žádostí o jejich potvrzení nebo změnu nadřízenými správními orgány příslušnými k jejich přezkoumání změněna, resp. doplněna o další podmínky. Jde o koordinované závazné stanovisko Magistrátu

města Přerova, Odboru dopravy a územního rozvoje, ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/Tes, do něhož Krajský úřad Olomouckého kraje, příslušný k posouzení tohoto stanoviska, doplnil závazné stanovisko vydané orgánem ochrany ovzduší o jeho odůvodnění a závazné stanovisko vydané silničním správním úřadem bylo nahrazeno souhlasem bez stanovení podmínek pouze s upozorněním pro stavebníka a doplněno o odůvodnění. V rámci přezkumu bylo dále změněno koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. KÚOK/25048/2017/OMPSC-LD/149, č. j. KUOK/26155/2017, u stanoviska silničního správního úřadu uplatněného v 2. bodu, z něhož Ministerstvo dopravy, příslušné k posouzení tohoto stanoviska, vypustilo zde uplatněný požadavek. Dále pak jde o závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřidel, ze dne 30. 4. 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, které bylo ministrem zdravotnictví, příslušným k posouzení tohoto stanoviska, v celém rozsahu nahrazeno stanoviskem ze dne 22. 2. 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, kde doplnil, resp. upravil stanovené podmínky. Z požadavku na přezkum koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru dopravy a územního rozvoje, ze dne 7. 2. 2019, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, které však bylo vydáno k aktualizaci dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí, vyplývá, že Krajský úřad Olomouckého kraje, příslušný k posouzení tohoto stanoviska, provedl změnu závazného stanoviska v části vydaného orgánem odpadového hospodářství, spočívající v doplnění jeho podmínek a jeho odůvodnění pro vydání změny územního rozhodnutí. Krajský úřad na základě kontroly vymezení účastníků řízení a pozemků dotčených povolovanou stavbou dále provedl u stavebního objektu *SO 144 Polní cesta v km 77,210* změnu u parcelních čísel pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých se stavba povoluje a současně na základě změny vlastnictví na LV č. 867v kat. území Bochoř, krajský úřad provedl úpravu ve vymezení účastníků řízení jako vlastníků pozemků, na kterých má být stavba prováděna.

Jak bylo již také výše uvedeno, v průběhu odvolacího řízení byla stavebníkem doložena aktualizovaná vyjádření a stanoviska vlastníků a správců sítí (ČEPRO, a.s., České dráhy, a.s., ČEZ Distribuce, a.s., NEJ.cz, s.r.o., T-Mobile Czech Republic, a.s., Veolia Energie ČR, a.s., Telco Pro Services, a.s., České Radiokomunikace, a.s., LAN servis, s.r.o., SITEL, spol. s r.o., Vegacom, a.s., Twigonet Europe, SE, OLTERM & TD Olomouc, a.s., MV ČR, Odbor správy majetku, Vodafone Czech Republic, a.s., GasNet, s.r.o. a Quantcom, a.s.). Tato vyjádření a stanoviska prodlužovala platnost vyjádření a stanovisek k danému záměru již dříve předložených, resp. byla vydána stanoviska nová, která byla obsahově shodná, resp. nestanovovala žádné nové podmínky.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací správní orgán rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu změnit, pokud tím žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nebude hrozit újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Pokud je tato podmínka splněna, je podle názoru krajského úřadu třeba v souladu s ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu upřednostnit změnu prvoinstančního rozhodnutí před jeho zrušením a vrácením věci k novému projednání.

Krajský úřad při změně rozhodnutí vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí a všech podkladů předložených k žádosti o stavební povolení v rozsahu povolovaných stavebních objektů stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, přičemž na základě obsahu doplněných podmínek usoudil, že nemají žádný vliv na obsah předloženého záměru, tj. nepožadují žádnou úpravu či doplnění projektové dokumentace pro povolení stavby, tudíž ani stavby povolované v rozsahu stavebních objektů v povolení uvedených jako takové, která zůstává nezměněna. Tímto způsobem

ani nedojde k dotčení účastníků řízení či porušení jejich procesních práv, když byli s těmito novými podklady řádně seznámeni a byla jim dána možnost se k nim vyjádřit, což někteří také učinili, konkrétně spolek Děti Země. Krajský úřad je tak názoru, že výše uvedené doplnění podmínek ze závazných stanovisek a také výše zmiňovaných podkladů nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Doplnění podmínek k projednávané stavbě, jako stavbě vedlejší v rozsahu v v povolení uvedených stavebních objektů v souboru stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, tak bylo možné napravit v odvolacím řízení upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to jak na základě podkladů shromážděných pro jeho vydání v průběhu prvoinstančního řízení, tak také podkladů doplněných v průběhu odvolacího řízení (viz výše). Krajský úřad dodává, že pokud by napadené rozhodnutí z uvedených důvodů zrušil a věc vrátil speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání, speciální stavební úřad by v novém projednání věci prakticky pouze seznámil účastníky řízení s novými podklady pro rozhodnutí a poté provedl opravu textu předmětného rozhodnutí, tj. doplnil by výše uvedené podmínky, což by však nemělo žádný vliv na výsledek vedeného řízení. Podle názoru krajského úřadu by tímto postupem došlo ke zcela zbytečnému protahování správního řízení ve věci povolení stavby v rozsahu stavebních objektů v rámci hlavní stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ a k nadbytečnému zatěžování účastníků řízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

Krajský úřad tak po posouzení dané věci dospěl k závěru, že uvedená doplnění závazných stanovisek, resp. podkladů pro rozhodnutí nejsou takového charakteru, aby způsobovala nezákonnost rozhodnutí speciálního stavebního úřadu a byla důvodem pro jeho zrušení. Současně krajský úřad usoudil, že změnou části napadeného rozhodnutí, upravením výroku rozhodnutí, tj. doplněním podmínek ze závazných stanovisek, nehrozí žádnému z účastníků řízení újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat, protože nikomu z účastníků řízení nebyla napadeným rozhodnutím ukládána žádná povinnost. Nejedná se ani o změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu. V souladu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu tak bylo možné „*nedostatky*“ napadeného rozhodnutí napravit v rámci odvolacího řízení, proto krajský úřad výrokovou část rozhodnutí speciálního stavebního úřadu změnil a zbývající část potvrdil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

K podaným odvoláním krajský úřad uvádí následující:

Jak již bylo výše uvedeno, speciální stavební úřad se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, i když, jak správně speciální stavební úřad vyhodnotil, v daném případě se u některých z nich jedná o námitky, které přesahují rozsah námitek, které mohou tito účastníci řízení uplatnit, jak v námitkách podaných v průběhu řízení, tak i v odvoláních.

Speciální stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady ve smyslu ust. § 111 stavebního zákona z hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací

dokumentací, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Speciální stavební úřad rovněž podle uvedeného ustanovení ověří účinky budoucího užívání stavby. V tomto smyslu pak krajský úřad přistoupil k přezkoumávání námitek odvolatelů.

Současně je však třeba k otázce odůvodnění námitek uvést, že podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona osoba, která je účastníkem podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona (vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno), může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci (§ 152 odst. 2 stavebního zákona), způsobu provádění (§ 160 stavebního zákona) a užívání stavby (§ 111 odst. 2 stavebního zákona) nebo požadavkům dotčených orgánů (§ 4 stavebního zákona), pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Aby se jednalo o námitku ve smyslu tohoto ustanovení, je nutné kumulativní splnění dvou podmínek. Předně musí námitka směřovat proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů. Tím je dán věcný rozsah námitek (tj. „co“ lze namítat). Druhou podmínkou je, aby účastník, který takovou námitku uplatňuje, tvrdil přímé dotčení na svých specifikovaných právech. Zde jde o osobní rozsah, tj. „kdo“ a v jakém postavení může námitky uplatňovat. Pokud některá z těchto podmínek není splněna, nejde o námitku ve smyslu uvedeného ustanovení, protože ji stavební úřad nemusí posuzovat při postupu podle ust. § 114 odst. 3 stavebního zákona, tj. na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti za stavu, kdy nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení. K těm námitkám, které překračují uvedený rozsah, stavební úřad nepřihlíží.

Za další, kdy stavební úřad k námitkám nepřihlíží, jsou námitky, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (§ 114 odst. 2 stavebního zákona). Toto ustanovení je odrazem skutečnosti, že předmět stavebního řízení je odlišný od předchozího územního plánování a územního rozhodování.

Proto ty námitky, které se vztahují k přecházejícím fázím, nelze v rámci stavebního řízení účinně uplatnit. Námitky, které se věcně týkají jiného řízení, mají být uplatňovány právě v tomto řízení. V územním řízení se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území, přičemž se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. Ve stavebním řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy (§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona). Krajský úřad se pak může při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení. Bylo-li tedy vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze se již námitkami směřujícími proti umístění zabývat ve stavebním řízení.

Současně jak již bylo uvedeno, podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) zákona o posuzování vlivů na ŽP může být spolek, za splnění podmínek daných ust. § 9c odst. 3 zákona o posuzování vlivů na ŽP, účastníkem navazujícího, tj. v daném případě stavebního řízení. Tento účastník může uplatňovat pouze námitky, pokud je projednávaným záměrem dotčen takový veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá (viz § 89 odst. 4 stavebního zákona). V tomto případě se jedná o ochranu přírody a krajiny, čímž se podle zákona č. 114/1992 Sb. rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Okruh relevantních námitek, které může dotčená veřejnost v navazujícím řízení uplatnit, logicky vychází z předmětu navazujícího řízení a také ze skutečnosti, že posuzování vlivů na životní prostředí bylo ukončeno a správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení disponuje závazným stanoviskem EIA. Námitky tak mohou zejména poukazovat na nesoulad provedení záměru s podmínkami závazného stanoviska EIA, připomínat další dokumenty a výstupy pořízené v průběhu procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí, které musí správní orgán zahrnout mezi podklady rozhodnutí, nebo namítat nedostatky verifikačního stanoviska, které není samostatně přezkoumatelné. Oproti tomu nemohou námitky uplatněné dotčenou veřejností sloužit k hájení osobních zájmů spolku nebo jeho členů, které nemají žádnou spojitost s vlivy zamýšleného záměru na životní prostředí. Účast dotčené veřejnosti, tady mj. uvedených spolků, v řízení, stejně jako žalobní legitimace, není koncipována ani k ochraně nesouvisejících zájmů ostatních osob. Vedle toho je účastenství v navazujícím řízení logicky omezeno předmětem vedeného řízení. Uvedené spolky tedy nemohou podávat námitky, které přesahují výše uvedené vymezení, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námitkám nepřihlíží.

Z uvedeného vyplývá, že účastník stavebního řízení může uplatňovat námitky proti projednávané stavbě v rozsahu, jakým je jeho právo, jehož je namítající účastník řízení nositelem, přímo dotčeno. Jen takové námitky, které mají, popřípadě alespoň ve vztahu k předmětu řízení mohou mít reálnou souvislost k právům odvolatele, k jeho nemovitému majetku, popřípadě věcnému břemeni, které je vztaženo k nemovitostem, jsou kvalifikovanými námitkami, o kterých lze v daném řízení rozhodovat. Účastníci stavebního řízení byli o těchto skutečnostech uvědoměni v přípisu o oznámení zahájení stavebního řízení.

K námitkám odvolatelů spolku Krajina Dluhonice a spolku Děti Země uvedeným v jejich odvoláních krajský úřad sděluje následující:

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že odvolací námitky uvedené spolky Krajina Dluhonice a Děti Země, které reflektují jimi podané námitky do vedeného stavebního řízení, jsou z hlediska formy a obsahu obdobné a v jednotlivých bodech se navzájem prolínají, a proto tak i k nim krajský úřad při jejich vypořádání přistoupil a to i s ohledem na posuzovanou stavbu v rozsahu jejího povolení pro výše uvedené kategorie pozemních komunikací a nikoliv jako stavbu kategorie pozemní komunikace „*dálnice*“ jako stavby hlavní v posuzovaném souboru staveb pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“.

K námitce pod **bodem 1**, kde je spolky napadán „*rozpor ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA*“, krajský úřad na základě vyžádání si stanoviska k vypořádání této námitky ministryní životního prostředí uvádí následující:

Předně krajský úřad musí uvést, co vyplývá z vyžádaného závazného stanoviska k jeho žádosti ze dne 6. 6. 2022 na ministryni životního prostředí, jakožto správního orgánu nadřízenému správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu, v daném případě obsahu závazných stanovisek vydaných Ministerstvem životního prostředí, Odborem posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence (MŽP) k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí. Ministryně životního prostředí dospěla k závěru, že prioritní stanovisko EIA bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. pro uvedený záměr. Závazné stanovisko ke změnám záměru ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2919, bylo vydáno podle ust. § 23a odst. 8 a ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Ministryně životního prostředí dospěla k závěru, že i závazné stanovisko ke změnám záměru bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. pro uvedený záměr. Pětiletá platnost prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ke dni 30. 11. 2021 již uplynula. Na odvolací řízení tato skutečnost nemá vliv, jde tedy o ověření jeho správnosti a zákonnosti jakožto podkladu pro navazující řízení.

Uvedená námitka na údajný rozpor ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA spolků je namířena proti právnímu rámci pro vydávání závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. O obdobné námitce již rozhodl Ústavní soud České republiky. Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 44/18 ze dne 17. 7. 2019, ve kterém se zabýval návrhem Krajského soudu v Ostravě na zrušení ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., shledal, že napadaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem. Ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. tedy nebylo zrušeno a je součástí právního řádu. Ústavní soud došel k závěru, že právní úprava splňuje kritérium rozumnosti v rámci provedeného testu racionality, neboť byla zvolena regulace schopná dosáhnout stanovených cílů s rozumnou mírou omezení práva dotčené veřejnosti na účast v procesu posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí. Ústavní soud dále konstatoval: *„Speciální postup podle napadeného § 23a zákona č. 100/2001 Sb. u prioritních dopravních záměrů je de facto řešením, v jehož důsledku jsou vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí znovu zkoumány, avšak s přihlédnutím k tomu, že předmětem zkoumání jsou dopravní stavby, pro které již bylo vydáno rozhodnutí o jejich umístění, a rovněž byly podrobeny hodnocení jejich vlivů na životní prostředí. Nebylo by tudíž efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí.“* S ohledem na skutečnost, že výše uvedený nálezn Ústavního soudu je podle čl. 89 odst. 2 Ústavy ČR závazný pro všechny orgány i fyzické a právnické osoby a potvrzuje ústavnost postupu podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., přísluší považovat námitku odvolatelů za nedůvodnou.

Dále je třeba doplnit, že formulaci ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. předcházela odborná i politická dohoda zástupců Ministerstva životního prostředí a vlády České republiky s Evropskou komisí (dále jen „Komise“). Komise neuplatnila výhrady ve smyslu případného nesouladu se směrnicí EIA. Naopak výsledné znění reflektuje připomínky, které zástupci Komise uplatnili. Souhlasný postoj Komise byl v této věci založen na tom, že se jedná výhradně o záměry, které jsou v daném území již pravomocně umístěny, a rovněž že se jedná o záměry, které již byly v minulosti posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, kde veřejnost měla již jednou přístup do procesu EIA v obdobném rozsahu, který je jí do procesů EIA garantován dnes platným právem. Proto Komise přistoupila na předmětné řešení s výhradou, že dotčená veřejnost musí mít přístup do následného povoloovacího procesu, což je samozřejmě zajištěno institutem „*navazujících řízení*“.

Nesoulad ust. § 23a se směrnicí EIA proto přísluší kvalifikovat jako čistě spekulativní, vzhledem k výše uvedené možnosti účasti veřejnosti nebyl proces EIA v případě tohoto záměru obejit. K možnému postupu podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU se nelze vyjádřit, neboť tento postup je ve výhradní soudní pravomoci.

V této věci lze rovněž plně odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 A 6/2020 230 ze dne 20. 10. 2020, konkrétně na body 21 - 24, kde se soud ke shodně formulované žalobní námitce vyjádřil a shledal ji jako nedůvodnou.

S ohledem na argumentaci Ústavního soudu ve výše uvedeném nálezu, s ohledem na názor Krajského soudu v Ostravě i s ohledem na postoj Komise přísluší konstatovat závěr, že nejsou žádné pochybnosti o souladu ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA.

K uvedené námitce je tedy nutné uvést, že se jedná o platnou právní úpravu při vydání přezkoumávaného rozhodnutí, kterou byly správní orgány v tomto případě povinny aplikovat. Tato námitka rozporu zákona se směrnicí, jak jsou si spolky vědomy, není způsobilá k rozhodnutí v tomto řízení. Spolky ostatně sami uvádějí, že tuto námitku podávají z opatrnosti a s vědomím, že krajský úřad nemůže tuto otázku řešit. Uvedené námitky spolků tak nejsou důvodné.

K námitce spolku Děti Země pod **bodem 2.** na nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání jím podaných námitek č. 2 a č. 3 do vedeného stavebního řízení speciálním stavebním úřadem - porušení § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, kdy v této odvolací námitce považují způsob, jakým byly vypořádány námitky speciálním stavebním úřadem za nezákonný, v rozporu s požadavky § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť se s řadou námitek nevypořádal pečlivým způsobem a s některými dokonce mimoběžně, krajský úřad uvádí:

Do stavebního řízení v podaných námitkách č. 2 ze dne 23. 6. 2021 spolek Děti Země v prvním bodu „*K obsahu spisu*“ poukazoval na dokladování a kontroly jím uváděných závazných stanovisek; v druhém bodu „*Rozhodnutí o povolených výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.*“ spolek požadoval do spisu doložení všech pravomocných výjimek, jejich platnost a zohlednění požadavků do dokumentace pro stavební povolení; ve třetím bodu „*Aktuální podklady ve spise*“ spolek požadoval kontrolu aktuálnosti a platnosti vyjádření a stanovisek, zejména u těch s omezenou časovou platností; ve čtvrtém bodu „*Analýza o splnění požadavků závazných stanovisek a podkladových rozhodnutí*“ spolek požadoval analýzu, jak stavebník splňuje za a) podmínky závazného stanoviska EIA, za b) ostatních závazných stanovisek i těch, které obsahuje územní rozhodnutí a jeho změna a na konec za c) podmínky vydaných správních povolení s citováním povolení výjimek dle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb.; v pátém bodu „*Návrhy na uložení podmínek v příp. stavebním povolení*“ spolek požadoval do podmínek stavebního povolení jím uvedených návrhů podmínek a v šestém bodu „*Požadavek na předložení aktuální Dopravní studie a Rozptylové studie*“ spolek požadoval vypracování nové dopravní a rozptylové studie zohledňující aktuální stav pozadí pro znečišťující látky a také nový roční imisní limit pro PM_{2,5}.

K námitkám spolku týkajícím se nevypořádání námitek účastníka řízení, kdy spolek uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a že námitky, které nebyly vypořádány v prvním stupni, nelze zákonně vypořádat v rámci odvolání, protože by účastníkovi řízení byl znemožněn výkon práva se proti vypořádání námitek odvolat, krajský úřad uvádí, jak již uvedl výše, že v průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení, které byly často velmi rozsáhlé

s množstvím argumentů a také se často opakovaly a překrývaly, přičemž speciální stavební úřad posuzoval námitky v ucelených blocích a zároveň podle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy. Přitom krajský úřad takovéto vypořádání námitek podaných do vedeného stavebního řízení speciálním stavebním úřadem k vedlejším stavbám, které doplňují funkci stavby hlavní, nepovažuje za nedostatečné, a proto vyhodnotil, že speciální stavební úřad se ve svém stavebním povolení s podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, ve vztahu k jím povolovaných pozemních komunikací a jejich užívání k případnému dopadu na životní prostředí, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná. Krajský úřad z provedeného zjištění k provedení úplnosti na základě výčtu předložených podkladů nevidí nutnost zásadně měnit vypořádání námitek speciálním úřadem o obsahu závazných stanovisek ve vedeném spise s dovětkem, že závazné stanovisko k zásahu do 50 m od okraje lesa nebylo třeba, neboť žádný pozemek určený pro funkci lesa, jehož ochranné pásmo by bylo stavbou zasaženo, se v blízkosti povolované stavby vydaným stavebním povolením nevyskytuje. Co se týká aktuálnosti závazného stanoviska dle ust. § 15 stavebního zákona, krajský úřad se námitkou k vydanému souhlasu se stavbou pro speciální stavební úřad vypořádává níže v podbodě 8.1.

Podbod 2.1 uvedeného jako „*K bodu 4c). námitek č. 2 spolku Děti Země – absence kontroly, zda DSP (a SO) zohledňuje výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.*“

K této námitce krajský úřad uvádí, jak správně uvedl i speciální stavební úřad ve svém rozhodnutí, že se jedná o pravomocná rozhodnutí, která jsou pro účastníky řízení závazná, a tudíž musí být splněny všechny zde uvedené podmínky, nikoliv o závazná stanoviska, jejichž podmínky by musely být převzaty do stavebního povolení, aby byly právně závazné. Všechna platná rozhodnutí o výjimce (z roku 2009, 2010 a 2017) byla předložena v rámci vedeného územního řízení, resp. jeho změny. Součástí dokladové části DSP je pouze poslední vydané rozhodnutí o povolení výjimky dle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017. Podmínky stanovené v uvedených rozhodnutích o výjimkách jsou tudíž vymahatelné a jejich případné neprovedení je sankcionovatelné již na základě těchto rozhodnutí, a to pouze příslušnými správními orgány, které je vydaly, nikoliv však speciálním stavebním úřadem. Podmínky stanovené v rozhodnutích jsou zejména podmínky pro realizaci stavby (biologický dozor, odchty, transfery živočichů), nebo podmínky, které musí být splněny v dalším stupni projektové dokumentace ke stavebnímu řízení (průchodnost, propustky, ploty). K spolkem namítanému posouzení splnění podmínek vydaných výjimek je pro projednávanou věc podstatné to, že výjimka podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu, který ji vydal, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Pro účely projednávaného řízení však není podstatné, zda ke dni rozhodnutí speciálního stavebního úřadu či krajského úřadu již ke splnění všech podmínek došlo. V rámci dokladování podkladů k vydání stavebního povolení speciálním stavebním úřadem byla doložena výjimka vydaná rozhodnutím ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017, které nabylo právní moci dne 14. 10. 2017. Projektová dokumentace pro stavební povolení vychází z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a je s ním zcela v souladu, jak vyplývá z dokladovaného souhlasu dle ust. § 15 stavebního zákona ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022 což

odporuje vysloveným pochybnostem o změnách v dokumentaci. Stavebník, jak mu stanoví podmínky vydaných rozhodnutí dle § 56, před vlastním zahájením stavby, určí odborně způsobilou osobu, tzv. „ekodozor“, který bude od počátku dohlížet na plnění podmínek vydaných rozhodnutí. V nezbytných případech stavebník zajistí záchranný přenos jedinců podle návrhu ekologického dozoru, popř. zajistí pozastavení prací v případě aktuálního ohrožení živočichů nebo jejich vývojových stadií. V případě zjištění dalších ohrožených druhů v území, bude toto neodkladně řešit s orgánem ochrany přírody. Krajský úřad na základě uvedených skutečností tuto námitku posoudil jako nedůvodnou.

Podbod 2.2 uvedený jako „K bodu 5. námitek č. 2 spolku Děti Země:

Spolek Děti Země žádá, aby stavební povolení bylo zrušeno a aby se MM znovu a řádně zabývalo uvedenými 3 návrhy před příp. vydáním nového stavebního povolení. MM totiž svými irelevantními argumenty, které nemají oporu ve spise, porušilo základní principy správního řádu, podle kterého mají účastníci řízení dle § 3 ve vztahu k § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu na přezkoumatelné vypořádání svých námitek s patřičnými důvody práva. Kdyby tomu tak nebylo, tak by bylo zbytečné, aby správní řízení probíhalo ve dvou fázích, neboť by vždy stačila jen jedna fáze. Nelze připustit představou, že odvolací/rozkladové řízení má nahradit prvostupňové řízení, tzn., že je zbytečné se řádným způsobem zabývat námitkami účastníků řízení, neboť se jimi bude (snad) zabývat odvolací orgán (pokud účastník řízení vůbec odvolání/rozklad podá). Zákon i ustálená judikatura ovšem tuto koncepci správního řízení neuznávají, neboť prvostupňové i odvolací řízení mají rozdílné funkce.“

Námitka, že podmínky týkající se zajištění ochrany ovzduší, hluku a monitoringu vod, nebyly speciálním stavebním úřadem formulovány v dostatečném rozsahu a kvalitě, je lichá. Tyto podmínky se jeví jako formulované v souladu se zákonem, jestliže vychází ze závazných stanovisek, případně reflektují připomínky odvolatele (viz např. podmínky č. 20, 22, 23, 26 vydaného rozhodnutí či podmínky vydaného rozhodnutí a jeho změny). Tyto podmínky byly formulovány jasně a srozumitelně, určitě. Pokud jde o otázky ovzduší, hluku a monitoringu vod, tyto byly posuzovány v rámci závazných stanovisek a reflektovány náležitě napadeným rozhodnutím, viz např. protihluková ochrana vzhledem k navrhované dálnici D1 0136. Pokud jde o monitoring přírody, je s ním počítáno podle závazných stanovisek. Rovněž otázka prašnosti je náležitě dle zákona řešena. Podle krajského úřadu speciální stavební úřad převzal do podmínek rozhodnutí všechny podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění popř. budoucího užívání stavby (s výhradou těch, které jsou nyní tímto rozhodnutím doplněny do výrokové části stavebního povolení). Závazná stanoviska jsou vydávána na základě příslušných zákonů a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Naopak připojování dalších obdobných podmínek nad rámec stanovisek, směřujících ke stejnému cíli, by mohlo rozhodnutí učinit zmatečným a nepřezkoumatelným. Nadto je možno konstatovat, že spolkem formulované dva požadavky pro průběh výstavby jdou nad rámec příslušných složkových zákonů, kdy stavebník bude v rámci realizace stavby povinen obecně dodržovat právními předpisy, příp. i vydaným stavebním povolením stanovené limity emisí hluku a prachu, kdy navíc předmětná stavba bude moci být v souladu se stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví realizována toliko v denní době, tzn. že požadované měření v noční době je takto protismyslné, resp. nerealizovatelné, přičemž jejich plnění budou dozajista dozorovat příslušné orgány státní správy a problematika vegetačních úprav (místní druhy dřevin

a travin) není předmětem vedeného stavebního řízení (žadatel o vydání povolení k realizaci této činnosti speciální stavební úřad nežádal, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona a nepodléhají tedy rozhodovací pravomoci jmenovaného správního orgánu) a bude zcela nepochybně řešena samostatně a komplexně v rámci řízení o povolení kácení dřevin podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Jak ostatně konstatoval Krajský soud v Ostravě (viz např. rozsudek ze dne 23. 9. 2021, č. j. 38 A 4/2021 - 159, www.nssoud.cz) co se týče námitek ve věci jejich nesprávného vypořádání ze strany správního orgánu, je nutné uvést, že vypořádání odvolacích námitek odvolateli přitom nemusí odpovídat a také často neodpovídá představám odvolatelů. Podstatné však z hlediska přezkumu je, zda správní orgán srozumitelně a jasně vypořádal odvolací námítky či nikoli. Jak krajský úřad uvedl výše, má za to, že speciální stavební úřad odvolací námítky vypořádal zcela srozumitelným způsobem, byť velmi stručně s odmítnutím zapracování navržených podmínek do podmínek stavebního povolení. Jestliže jsou na stavebníka dotčenými správními orgány dány k provedení stavby požadavky vyplývající i případně z příslušných právních předpisů na vypracování a odsouhlasení jimi požadovaných podkladových dokumentů, např. povodňový plán, havarijní plán, požadavky na harmonogramy k měření prachu, hluku apod., je zřejmé, že tyto požadavky musí být z jeho strany plněny na základě vydaného stavebního povolení dle ověřené projektové dokumentace. Případné neplnění v nich uvedených požadavků je pak na speciálním stavebním úřadu, resp. příslušných dotčených správních orgánech. To, že spolkem navrhované požadavky v jím navrhovaném znění nebyly zapracovány do podmínek pro provedení povolované stavby, tak není vadou, která by měla vést k nezákonnosti vydaného stavebního povolení. K některým požadavkům uváděných v této námítce k jejich plnění v rámci daného stavebního povolení (*měření hluku, měření prachu, druhu vysazovaných dřevin a travin*) se krajský úřad bude vyjadřovat v odůvodnění podaných námitek níže. Na základě výše uvedeného nebyla krajským úřadem tato uplatněná námítka shledána důvodnou.

Podbod 2.3 uvedený jako „K bodu 6 námitek č. 2 Děti Země“, kde spolek namítá „nedostatky a zastaralost Rozptylové studie (5/2016), podle které je u RD č. p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračován denní imisní limit pro PM_{10} a roční imisní limit pro benzo(a)pyren, kdy zároveň od 1. 1. 2020 došlo ke zpřísnění ročního imisního limitu pro $PM_{2,5}$ na hodnotu $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Předmětná rozptylová studie takto vychází ze zastaralých prognóz dopravních intenzit a ze zastaralého ročního limitu pro $PM_{2,5}$, protože je nezbytné ji jako odborný podklad aktualizovat a poté použít jako nový podklad pro rozhodnutí.“

Spolek Děti Země žádá, aby stavební povolení bylo zrušeno a aby se před příp. vydáním nového stavebního povolení touto námítkou zabýval odborně a kompetentně příslušný úřad, tj. MŽP. MM totiž svými irelevantními argumenty, které nemají oporu v tvrzených stanoviscích ministra ŽP, porušil základní principy správního řádu, podle kterého mají účastníci řízení dle § 3 ve vztahu k § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu na odborně a právně přezkoumatelné vypořádání svých námitek s patřičnými důvody právo. Kdyby tomu tak nebylo, tak by bylo zbytečné, aby správní řízení probíhalo ve dvou fázích, neboť by vždy stačila jen jedna fáze.

Nelze připustit představou, že odvolací/rozkladové řízení má nahradit prvostupňové řízení, tzn., že je zbytečné se řádným způsobem zabývat námítkami účastníků řízení, neboť se jimi bude (snad) zabývat odvolací orgán (pokud účastník řízení vůbec

odvolání/rozklad podá). Zákon i ustálená judikatura ovšem tuto koncepci správního řízení neuznávají, neboť prvostupňové i odvolací řízení mají rozdílné funkce.“

Spolkem namítaná zastaralost Rozptylové studie (Ecological Consulting, 05/2016), jež hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší, není důvodná. Uvedená studie hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší. Požadavky rozptylové studie jsou respektovány v projektové dokumentaci. Stavebník na základě podmínky z územního rozhodnutí, která byla stanovena závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí, provede v době provozu měření skutečných imisních koncentrací a na základě výsledků, pokud se to ukáže jako nezbytné, budou navržena a po dohodě s orgánem ochrany přírody a krajiny realizována opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší. Podmínka vychází z EIA a je zahrnuta i ve stavebním povolení. Rozptylová studie byla zpracována pro potřeby projektové dokumentace DÚR a DSP v květnu 2016. Předpokladem pro její použití byl předpoklad zahájení stavebního řízení v roce 2016. Rozptylová studie byla v době zpracování plnohodnotným podkladem pro stavební řízení a splňovala požadavky v té době platných právních předpisů, včetně metodických postupů platných a používaných v roce 2016. Z důvodu delší doby jednotlivých povolovacích procesů (zejména změny územního rozhodnutí) bylo podání žádosti o stavební povolení učiněno v roce 2020, kdy současně došlo ke zpřísnění ročního limitu pro $PM_{2,5}$, který tato Rozptylová studie již nereflektuje. Stavebník pro zjištění rozsahu případných kompenzačních opatření zadal vypracování Rozptylové studie, která bude zohledňovat zpřísněný roční limit pro $PM_{2,5}$. Stavebník závěry nové Rozptylové studie zohlední již při realizaci stavby.

Nelze pominout ani to, že námitkami spolků ohledně údajných nedostatků rozptylové studie se z hlediska svých kompetencí zabývala ministryně životního prostředí (*viz níže odůvodnění bodu 9*), přičemž konstatovala, že zpřísnění limitu pro $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA a současně, že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrnicových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Při zpracování rozptylové studie byly brány přírůstky dopravních intenzit s výhledovou intenzitou dopravy pro rok 2040. Přestože tedy byla tato studie zpracována v roce 2016, její hodnocení (výpočet emisí) bylo provedeno pro rok 2040. Z uvedeného pohledu nelze dojít k závěru, že by posouzení bylo zastaralé, příp. neaktuální. Posouzení vlivů imisí nebylo prováděno pro rok 2016, ale s časovým výhledem až do roku 2040. Nadto, z předmětného posouzení také vyplynulo, že realizací záměru dojde ke snížení expozice obyvatel centra Přerova, odkud řešený úsek dálnice D1 tranzitní dopravu významně odkloní a ve výsledku tak dojde k celkovému zlepšení imisní situace ve městě Přerov.

Namítá-li tedy spolek nutnost nové studie s ohledem na zpřísnění limitů pro částice $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020, je třeba poukázat především na to, že z posouzení vlivů imisí z roku 2016 jako podkladu pro stanovisko EIA vyplynulo, že při výpočtu jednotlivých hodnot vycházelo posouzení ze směrnicových hodnot pro částice $PM_{2,5}$ stanovených WHO, která počítá se směrnicovou hodnotou pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ na úrovni $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Z přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší přitom vyplývá, že do 31. 12. 2019 byl stanoven pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ limit $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ a od 1. 1. 2020 limit $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Jestliže tedy posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví zpracované v roce 2016 vycházelo z hodnot nižších, tedy ještě

přísnějších, než jsou stanoveny zákonem od roku 2020, nemůže být námitka stran zpracování nové studie z důvodu zpřísnění limitů důvodná.

Co se týká spolkem namítaných nedostatků vlastního uvádění spolkem na nedostatky rozptylové studie ve vztahu k rodinnému domu v Přerově místní části Dluhonice, Náves 48/50, nacházejícího se asi 40 m od dálnice, kde má docházet k překračování denního imisního limitu pro PM₁₀ a ročního imisního limitu pro benzo(a)pyren je nutné uvést, že spolek nemá žádný vztah k výše uvedené nemovitosti v Dluhonicích, není jejím vlastníkem, a tudíž ve vztahu k ní nemohou jakkoli být dotčeni na svých právech (ani co se týče plnění či neplnění namítaných imisních limitů). Krajský úřad k této části námítky musí však hlavně uvést, že vydaným stavebním povolením není vydáno stavební povolení pro dálnice jako hlavní stavbu určující účel stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 – Říkovice“ a spolkem uváděné námítky k překračování imisních limitů u dané nemovitosti z provozu povolených pozemních komunikací tímto stavebním povolením jsou tedy neopodstatněné.

K odvolací námitce spolku Krajina Dluhonice v **bodu 2** a spolku Děti Země v **podbodu 2.4 K námitce č. 3 Děti Země** s odkazováním na systémové riziko podjatosti všech zaměstnanců MM Přerova „*neboť mají důvodné pochybnosti o tom, že všechny podklady, zejména závazná stanoviska, které vydal opakovaně prokázaný podjatý MM Přerov (pozn.: viz řízení o změně územního rozhodnutí, které místo MM Přerov vedl MM Olomouc), mohla být zatížena politickým, mediálním a finančním vlivem ze strany nadřízených MM a města*“ a kdy se spolky domnívají, že je nutné, aby všechny podklady, které dosud MM Přerov jako dotčený orgán vydal byla nahrazena podklady, které vydá jiný dotčený orgán jiného magistrátu, tzn. mimo MM Přerova. Zvláště, pokud MM z důvodu systémové podjatosti MM Přerova změnil u 15 lidí původní opatrovníky, určené MM Přerova, na nového opatrovníka, tj. na ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s. r. o., musí krajský úřad předně uvést, že závazná stanoviska vydaná Magistrátem města Přerova, která byla již mimo jiné podkladem i pro stavební povolení Ministerstva dopravy jako stavby hlavní určující účel povolovaného stavebního záměru „Dálnice D1, stavba, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, jež napadly spolky ve svých rozkladech proti Ministerstvem dopravy vydanému stavebnímu povolení (Pozn.: Spolek Děti Země svoje odvolání ještě následně doplnil podáním ze dne 9. 11. 2021 „námitky č. 3“ o rozsáhlou argumentaci ve vztahu k závazným stanoviskům vydaným Magistrátem města Přerova, jež má především dokladovat účastníkem tvrzenou systémovou podjatost tohoto orgánu, obdobně jak provedl spolek Děti Země doplněním svého rozkladu proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy a obdobně v dalších následných stavebních povolení vydaných příslušnými stavebními úřady pro jednotlivé vedlejší stavby projednávaného stavebního záměru), byly v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu postoupeny příslušnému nadřízenému dotčenému orgánu - Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje - viz závazná stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 123718/2021, ze dne 11. 1. 2021, č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. 1. 2021, č. j. KUOK 126579/2021 - neshledal v tomto směru nezákonnost závazných stanovisek Magistrátu města Přerova, jež by vedla k jejich zrušení pro tvrzenou systémovou podjatost a tím pádem k potřebě nahradit je stanovisky jiného správního orgánu, ale tato stanoviska potvrdil, přičemž v případě koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, provedl toliko dílčí změnu spočívající v doplnění odůvodnění a odkazu na právní předpisy.

Spolky ve svých odvoláních shodně namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo shledáno riziko existence systémové podjatosti. Krajský úřad Olomouckého kraje se podanou námitkou spolků systémové podjatosti zabýval již v rámci jejich podání k výše uvedeného rozkladu ke stavebnímu povolení Ministerstva dopravy a krajský úřad nemá důvod se od již dříve uvedeného nijak odchýlit či jej měnit v rámci jeho posouzení při přezkumu koordinovaného závazného stanoviska a závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova v rámci vedeného rozkladu, které byli v rámci nyní vedeného odvolání opět přezkoumány a shodně potvrzeny (viz níže).

K námitce systémové podjatosti tak Krajský úřad Olomouckého kraje již při přezkumu závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova v rámci podaného rozkladu proti vydanému stavebnímu povolení Ministerstva dopravy uvedl, že dle jeho názoru skutečnost, že Krajský úřad Olomouckého kraje shledal uvedenými usneseními existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, není důvodem k tomu, aby bylo výše uvedené závazné stanovisko vydáno znovu jiným orgánem. Námitce vznesené podjatosti, resp. rozhodnutí o existenci rizika (systémové) podjatosti správního orgánu, jež dané správní řízení vede, zákon nepřiznává retroaktivní účinek. Zákon tedy neuvádí, že by všechna rozhodnutí, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a tedy by vznikla nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti. Zároveň Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že předmětná závazná stanoviska přezkoumal dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu a konstatoval, že splňují všechny zákonem stanovené náležitosti ust. § 149 odst. 1 správního řádu a tedy byla vydána orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem. K doplněné argumentaci spolku Děti Země pak Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že ačkoliv je ve výše uvedené citaci uvedeno, že spolek doplňuje zdůvodnění námítky systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, z podaných rozkladů podání této námítky nevyplývá. Spolky ve svých odvoláních namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo shledáno riziko existence systémové podjatosti. Dle názoru Krajského úřadu Olomouckého kraje se jedná o námitku, která upozorňuje na možnou nezákonnost vydaného závazného stanoviska, nikoliv o námitku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu.

Krajský úřad Olomouckého kraje ve svých provedených posouzení koordinovaného závazného stanoviska a dvou závazných stanovisek k námitce systémové podjatosti Magistrátu města Přerova ve vztahu posuzovaných podkladů k přezkoumání rozkladů proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy dále současně uvedl, že *„Pokud spolek Děti Země skutečně ve svých rozkladech chtěl vznést námitku systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu, pak KÚOK konstatuje, že v tomto případě by se jednalo o námitku, ke které se nepřihlíží dle ust. § 14 odst. 3 správního řádu, když dle dikce předmětného ustanovení: „Účastník řízení může namítnout podjatost úřední*

osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.“ V tomto ohledu je pak nutné poukázat na skutečnost, že spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu ve svém podání nazvaném jako „doplnění č. 3 rozkladu“ odkazuje, že již od roku 2017 existovalo riziko existence systémové podjatosti MM Přerova. Pokud by tedy spolek Děti Země tuto námitku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného Ministerstvem dopravy, resp. v rámci podaného rozkladu, tak by bylo nutné konstatovat, že nebyla uplatněna včas. Jestliže KÚOK postupně svými usneseními (usnesení KÚOK pod č. j.: KUOK 70760/2021 ze dne 02. 07. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), pod č. j.: KUOK 73475/2021 ze dne 12. 07. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a pod č. j.: KUOK 74087/2021 ze dne 14. 07. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství)), tj. v průběhu července roku 2021, vyslovil existenci rizika systémové podjatosti MM Přerova, měl spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu tuto námitku uplatnit v návaznosti na vydaná usnesení KÚOK co nejdříve v rámci probíhajícího správního řízení o povolení stavby vedeného Ministerstvem dopravy. Vzhledem ke skutečnosti, že spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu vznesl námitku systémové podjatosti v rámci podaného rozkladu (ze dne 03. 09. 2021), přistoupíme-li k jeho tvrzení uvedenému v podání „doplnění č. 2 rozkladu“, je nutné tedy konstatovat, že by se jednalo o námitku vznesenou opožděně. Závěrem pak KÚOK uvádí, že s ohledem na skutečnost, že o vznesené námitce systémové podjatosti bylo ze strany KÚOK rozhodnuto výše uvedenými usneseními, považuje KÚOK již tuto námitku za bezpředmětnou.“

Krajský úřad si prostudoval obdržené odvolání spolků (úryvky z článků z internetu, SMS zpráv, e-mailů apod.), kterými dokládají systémovou podjatost Magistrátu města Přerova (resp. všech jeho pracovníků včetně tajemníka a primátora) a musel zkonstatovat, že tyto jsou totožné s těmi, které byly uplatněny u Krajského úřadu Olomouckého kraje již dříve v rámci rozkladu, který směřoval proti vydanému rozhodnutí Ministerstva dopravy - stavebnímu povolení pro stavbu „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, v rozsahu 53 stavebních objektů, č. j. 766/2020-910-IPK/54, ale taktéž s těmi ze dne 22. 6. 2021 „*námítky č. 1*“ do tohoto vedeného stavebního řízení, na základě nichž Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodl v roce 2021 o vznesené námitce systémové podjatosti ze strany Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu svým usnesením č. j. KUOK 73475/2021 ze dne 12. 7. 2021.

V kontextu výše uvedeného, kdy spolek Děti Země ve svém podání nazvaném jako „*námítky č. 3*“ v rámci vedeného stavebního řízení speciálním stavebním úřadem požaduje, aby byly podklady vydané Magistrátem města Přerova vydáno nově Magistrátem města Olomouce, s odkazem na vydané usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 12. 7. 2021 pod č. j. KUOK 73475/2021, že pokud tedy spolek Děti Země tuto námitku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného speciálním stavebním úřadem, resp. námitku o tzv. systémovém riziku podjatosti v rámci podaného odvolání stejně jako i spolek Krajina Dluhonice, si krajský úřad dovoluje, co se týče nynějšího odvolání spolků namítané systémové podjatosti, plně odkázat na již několikrát zmíněnou změnu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova pod č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2021, ve které již Krajský úřad Olomouckého kraje detailně popsal svůj pohled na uplatněné námitky systémové podjatosti ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Přerova. Jedná se zejména o zákonem nepřiznaný retroaktivní účinek rozhodnutí o existenci rizika systémové podjatosti správního orgánu,

jež dané správní řízení vede, což nutně vede k závěru, že není možné, aby všechna podkladová, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a tedy vznikla by nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti.

Krajským úřadem Olomouckého kraje tak byly tyto tři podklady stavebního povolení rozhodnutí řádně a opakovaně přezkoumány, kdy tímto nadřízeným správním orgánem bylo mimo jiné konstatováno, že námitka podjatosti byla v těchto konkrétních případech uplatněna opožděně, nelze k ní proto dále jakkoli přihlížet (ani se jí podrobněji, ve smyslu rozhodování podle ust. § 14 správního řádu, zabývat).

Po věcné stránce byla tato závazná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz zejména přezkumné závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 1. 2021, č. j. KUOK 126579/2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden z těchto tří správních aktů Magistrátu města Přerova nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro rozhodnutí speciálního stavebního úřadu věcně nesprávným či nezákonným.

V žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě těchto tří závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno je nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem.

V neposlední řadě nelze odhlédnout od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech třech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem (Krajským úřadem Olomouckého kraje); v podrobnostech dále viz níže.

Krajský úřad k namítanému nově určenému opatrovníku speciálním stavebním úřadem usneseními pro vymezené účastníky stavebního řízení, původně určených opatrovníků usneseními Stavebním úřadem MMPr, může krajský úřad pouze konstatovat správný postup při vydání takových procesních rozhodnutí v průběhu stavebního řízení nově pověřeným správním orgánem k provedení tohoto stavebního řízení. Speciální stavební úřad, na který bylo delegováno provedení stavebního řízení, by jinak vedené stavební řízení zatížil vadou právě tím, že by měl ve správním spisu vedeného stavebního řízení usnesení o určení opatrovníků vydané vyloučeným Stavebním úřadem MMPr.

Krajský úřad tak s ohledem na výše uvedené považuje námitky spolků za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (citace) „...*mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala*

nevyložená úřední osoba. Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti." (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).

K námitce směřující k uloženým podmínkám stavebního povolení spolku Krajina Dluhonice pod **bodem 3.** a spolku Děti Země pod **bodem 3.2** „*Návrh na úpravu podmínky č. 6 stavebního povolení*“, kde spolky s odkazem na články na jimi citované webové stránky s příklady k trápení obyvatel v okolí při provádění staveb dálnic D1, D3 a D8 poukazují na stav, kdy uložený požadavek speciálního stavebního úřadu na zajištění v maximální možné míře eliminaci znečištění ovzduší nemusí být během výstavby dálnice vždy důsledně splněn. Je tedy nutné, aby když k takové situaci dojde, byla náprava provedena v krátké lhůtě, např. do 5-7 dní od oznámení veřejnosti či vedení samosprávy. K tomu krajský úřad uvádí, že spolky upřesňující návrh na doplnění lhůty pro zajištění opatření k nápravě při nadměrném zvýšení znečištění ovzduší prašností při realizace stavby dálnice se jeví jako vhodný a logický, směřující k dosažení požadovaného cíle. Krajským úřadem byla tato odvolací námitka shledána důvodnou a podmínka č. 6 byla takto do stavebního povolení doplněna dle návrhu spolků.

K námitce směřující k uloženým podmínkám stavebního povolení **v bodu 3.** spolku Děti Země pod **bodem 3.1.** „*Návrhy na doplnění nových podmínek stavebního povolení, resp. k nezákonnému odmítnutí podmínek navržených v prvostupňovém řízení*“, kde spolek Děti Země ve svých námitkách do vedeného stavebního řízení požadoval zahrnout i návrhy: „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření prachu (PM10 a PM2,5) cca 2x ročně v denní a v noční době, a to u blízké obytné zástavby; v případě překročení norem budou ihned provedena protiprašná opatření*“, „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření*“ a „*Vegetační úpravy bude obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin*“ a kdy spolky žádají, aby výše uvedené podmínky, které MM v napadeném rozhodnutí v rozporu s § 3 ve vztahu k § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu zamítl s tvrzením, že jejich podstata povolovanou dálnicí již ovlivňuje (tj. podmínkami stavebního povolení či podkladových rozhodnutí), byly zahrnuty do stavebního povolení a napadené rozhodnutí bylo zrušeno“, krajský úřad uvádí.

Jak je patrné, speciální stavební úřad požadavku na uložení samostatných podmínek do stavebního povolení nevyhověl, neboť obsahově jde o stejné podmínky, které byly požadovány dotčenými orgány na úseku ochrany životního prostředí a ochrany veřejného zdraví. Podmínky, které upravují plnění požadavků uplatněných odvolateli, jsou obsaženy v pravomocném územním rozhodnutí a dále např. v podmínkách č. 20, 22, 23, 26 tohoto rozhodnutí. Obdobně jsou požadavky formulovány v pravomocných rozhodnutích vydaných podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Monitoring životního prostředí v různém rozsahu a z hlediska různých faktorů je požadován dotčenými orgány v jejich závazných stanoviscích. Speciální stavební úřad převzal do podmínek tohoto rozhodnutí podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění popř. budoucího užívání stavby. Závazná stanoviska jsou vydávána na základě zákona a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Připojování dalších obdobných podmínek směřujících ke stejnému cíli by

učinilo rozhodnutí zmatečným a nepřezkoumatelným. Další věcné vypořádání této opakované námitky spolků bylo provedeno již výše, pod body 2.2) a 2.3).

K námitce spolků pod **bodem 4.**, kde je napadána „absence projektu vegetačních úprav ve stavebním řízení“ a spolky žádají, „aby stavební povolení bylo zrušeno, neboť mezi podklady chybí Projekt vegetačních úprav, který podle záznamu z jednání ze dne 26. 8. 2016 a ze dne 1. 9. 2016 prokazatelně 5 let existuje. Spolky se totiž jedine tímto způsobem mohou s jeho obsahem seznámit a vyjádřit se k němu a příp. proti jeho obsahu brojit v novém rozkladu. Pokud si ho MM nezaopatřil do spisu, aby se mohlo dle § 3 ve vztahu § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu správným postupem vypořádat s návrhem odvolatelů k obsahu vegetačních úprav, pak postupovalo nezákonně, jelikož samo nekompetentně a neodborně rozhodovalo. Spolek Krajina tak žádá, aby bylo do spisu vloženo vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody k Projektu vegetačních úprav, a současně spolek Děti Země žádá, aby bylo do spisu vloženo vyjádření příslušného orgánu přírody k jejich návrhu ze dne 21. června 2021, aby vegetační úpravy obsahovaly jen geograficky místní druhy dřevin a travin. Postupem MM došlo k tomu, že před vydáním napadeného rozhodnutí se spolky nemohly s tímto vyjádřením seznámit a vyjádřit se k němu.“, krajský úřad uvádí následující:

Ve stavebním povolení speciálního stavebního úřadu je na návrh vegetačních úprav odkazováno pouze v některých stanoviscích dotčených orgánů, jejichž podmínky byl speciální stavební úřad povinen do rozhodnutí převzít jako v případě stanovených podmínek pro realizaci vegetačních úprav příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny (viz *koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes*) uvedených podmínkou č. 26 výroku rozhodnutí. Speciální stavební úřad s odkazem na vydané závazné stanovisko nezahrnul požadavek spolku Děti Země z jeho návrhu na doplnění podmínky, že vegetační úpravy bude obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin.

K návrhu spolku Děti Země na doplnění podmínky do vydaného stavebního povolení, že vegetační úpravy budou obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin - otázka na použití geograficky původních dřevin, krajský úřad uvádí, že je zapracována do podmínek stavebního povolení (srov. např. podmínku 26). Na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody Magistrátu města Přerova pod č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020, kdy v rámci stanovených podmínek orgán ochrany přírody zohlednil skutečnost vhodnosti přednostního použití domácích botanických druhů stanoviště vhodných keřů a stromů, nepoužívání zahradnických kultivarů a využití introdukovaných dřevin jen v případech, kdy bude doloženo, že se v praxi osvědčili a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí lépe než dřeviny domácí. Požadavek spolků je na vyžadování jen domácích stanoviště vhodných botanických druhů. S tím krajský úřad nemůže souhlasit, protože formulace orgánu ochrany přírody více reflektuje na praktické zkušenosti využívání geograficky původních druhů při ozeleňování v krajině. Lze souhlasit obecně s názorem spolků, že je maximálně žádoucí využívat takových druhů tam, kde je to možné. Tento požadavek však není vhodné uplatňovat ve všech případech. Naopak v situacích, kdy se prokáže, že není vhodné trvat na tomto požadavku, např. v případě, který orgán ochrany přírody popsal ve stanovené podmínce jako případy, kdy je doloženo, že se introdukované dřeviny v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí, je vhodnější na striktním požadavku formulovaném spolky, spočívající ve využití jen geograficky

místních druhů dřevin a travin netrvat. Z výše uvedených důvodů je nutno odmítnout proto tento požadavek spolků na přeformulování podmínky č. 26 pod písm. e) na využití pouze geograficky místních druhů dřevin.

K absenci vlastního *Projektu vegetačních úprav* z odůvodnění rozhodnutí speciálním stavebním úřadem při vypořádání podaných námitek spolku Voda z Tetčic, v případě námitek směřujících k návrhu vegetačních úprav, zde speciální stavební úřad zcela jednoznačně konstatuje, že vegetační úpravy nejsou předmětem tohoto stavebního řízení. Podle ust. § 13 písm. d) zákona o pozemních komunikacích pro povolenou stavbu tímto stavební povolení platí, že silniční vegetace je příslušenstvím silnic, nikoliv jejich součástí, a nepodléhá tak v daném případě povolení speciálního stavebního úřadu. Projekt vegetačních úprav je součástí DSP, avšak není předmětem žádosti o stavební povolení a z tohoto titulu není součástí správního spisu, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají tedy řízení dle stavebního zákona. Jak upozornil orgán ochrany přírody ve svém závazném stanovisku (viz MMPř/204197/2020 ze dne 26. 10. 2020) u orgánu ochrany přírody se vede samostatné řízení ve věci žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les podle ust. § 8 zákona o ochraně přírody ve spojitosti s realizací stavby „D1 0136 Říkovice – Přerov“. Jedná se o samostatné správní řízení pod spis. zn. MMPř/136993/STAV/ZP/Teš, za účasti účastníků řízení. V souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny disponují spolky oprávněním být účastníky tohoto řízení, za předpokladu splnění podmínek účasti (srov. § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny) a mohou jako účastníci řízení uplatňovat svá práva a vyjadřovat se ke všem podkladům, tedy i k projektu vegetačních úprav, který je podkladem pro dané řízení. Právě v rámci řízení o povolení kácení dřevin se mimo jiné rozhoduje o stanovení náhradní výsadby, pro niž je tento projekt podkladem. Vegetační úpravy pak dále komplexně posoudí orgány ochrany přírody v řízení o povolení kácení dřevin, kdy vegetační úpravy budou jako objekt SO 801 součástí náhradní výsadby za pokácené porosty (dřeviny). Námitka, že spolky se s projektem vegetačních úprav nemohli seznámit a není tak zřejmé jaké druhy dřevin a travin se plánují na tělese dálnice D0136 sázet (a kdy), tzn. místně původní či místně nepůvodní a nebudou moci se k němu vyjádřit, není-li součástí spisu speciálního stavebního úřadu, je nedůvodná, protože je obecně známo, že nejméně jeden z odvolatelů (spolek Děti Země), se řízení podle ust. § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny o povolení kácení dřevin mimo les aktivně účastní. Vegetační úpravy jsou mimoběžné s probíhajícím stavebním řízením, z toho důvodu však není napadené rozhodnutí či probíhající řízení zatíženo vadou, která by opodstatňovala tuto námitku.

K namítané absenci projektu vegetačních úprav ve vztahu k vydanému stavebnímu povolení speciálním stavebním úřadem a nemožnosti spolků se v tomto řízení s ním seznámit a namítanému plnění požadavku „*V rámci vegetačních úprav stavby se předpokládá náhradní výsadba v okolí zejména jako doplnění porostů vodotečí a výsadby na svazích nových komunikací.*“ ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 krajský úřad na základě posuzované projektové dokumentace pro stavební povolení (*Průvodní zpráva bod 11.4 Ozelenění nebo jiné úpravy nezastavěných ploch*) doplňuje, že dle posuzované projektové dokumentace je ozelenění v rozsahu stavby navrženo v objektu „SO 801 Vegetační úpravy dálnice“. Z průvodní zprávy dále vyplývá, že v tomto objektu je navrženo ozelenění dálničního tělesa a všech MÚK. Současně je zde uvedeno, že ozelenění přeložek ostatních komunikací je součástí jednotlivých stavebních objektů. Krajský úřad tedy u povolených staveb pozemních komunikací dle vydaného stavebního povolení v rozsahu příslušnosti speciálním stavebním úřadem, na základě jednotlivých stavebních objektů

zjistil, že u těchto objektů pozemních komunikací dle jejich popisů v technických zprávách u jednotlivých stavebních objektů je jako vegetační úprava navržen pouze výsev travních ploch hydroosevem. Stavbu silnic II. třídy řeší jednak stavební objekt SO 115 jako šířkovou úpravu stávající silnice II/434 vyvolanou připojením křižovatkových větví MÚK Přerov – západ a dále stavební objekt SO 121 jako přeložku silnice II/436 v nové trase délky 3,097 km. Navržené řešení těchto stavebních objektů odpovídá územním rozhodnutím vymezenému trvalému záboru pozemků pro silniční pozemek k umístění tělesa daných úseků silnic, které je ohraničeno spodním okrajem a vnějšími okraji stavby pozemní komunikace (zde vnější okraje zaoblených pat náspů nebo vnější hrany silničních nebo záchytných příkopů nebo rigolů) a silničního pomocného pozemku. U stavebního objektu SO 115 je těleso úpravy stávající silnice II/434 v převážné délce ohraničeno vnějším okrajem podélných příkopů tělesa komunikace a z dokumentace technického řešení tohoto objektu vycházejícího ze směrového a výškového řešení stávající silnice, nově v prostoru rozhledových trojúhelníků připojení větví MÚK a připojení stávajících sjezdů, kde nesmí být překážky bránící v rozhledu. Z uvedeného vyplývá, že u tohoto stavebního objektu není pro řešení výsadby silniční vegetace na silničním pomocném pozemku či na jiných vhodných pozemcích tvořících součást silnice prostor. U druhého objektu SO 121 stavby silnice II. třídy je stavba přeložky silnice II/436 vedena mimo obytné lokality po zemědělsky obdělávaných pozemcích a současně v záplavovém území řeky Bečvy. Zemní těleso u této pozemní komunikace je tak pro docílení úrovně vozovky nad stanovenou hladinu Q_{100} tvořeno násypem výšky 0 až 1,50 m. U stavebního objektu je těleso přeložky silnice II/436 ohraničeno převážně patou zpevněného náspu s mezníkem, tak i vnějším okrajem podélných příkopů tělesa komunikace. Zpevnění svahů tělesa silnice v záplavovém území je řešeno vegetačními betonovými dlaždicemi. Při řešení zpevněných násypu tělesa není ani této pozemní komunikace předpoklad výsadby zeleně na jejích nových svazích. Z posouzení těchto stavebních objektů pozemních komunikací, povolených tímto stavebním povolením, nevyplývá souvislost na stavební objekt SO 801 *Vegetační úpravy dálnice*. Krajský úřad tak ve vztahu k povolení shora uvedených stavebních objektů tímto stavebním povolením musí zopakovat, že u těchto objektů dle jejich popisů v technických zprávách u jednotlivých stavebních objektů je jako vegetační úprava navržen pouze výsev travních ploch hydroosevem a ani předmětem tohoto povolení nejsou protihlukové stěny s jejich ozeleněním. Krajský úřad tuto námitku z výše uvedeného neshledal důvodnou.

K námitce spolků pod **bodem 5.**, nazvané „*Absence důvodů o nezahrnutí 11 požadavků z celkových 18 ve vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov, a. s., ze dne 22. 8. 2017, č. j. 2017/1180/Pj-S5 do výroků stavebního povolení – porušení § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu*“, kdy odvolatelé žádají, „*aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s ust. § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč MM nezahrnulo 11 požadavků k povolení 10 SO, které jsou uvedeny ve vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov a. s., ze dne 22. 8. 2017, ačkoliv je to výslovně požadováno, přičemž jde o podklad, který ŘSD ČR přiložilo ke své žádosti*“, uvádí krajský úřad následující:

Spolky zde v první řadě nejsou v pozici zmocněnce účastníka řízení – společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a.s. Tyto námitky absolutně překračují okruh zájmů a subjektivních práv, k jejichž ochraně jsou dle svých stanov oba spolky povolány. Společnost Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., jako vlastník dotčené veřejné technické infrastruktury, tj. účastník stavebního řízení, navíc ani proti vydanému stavebnímu

povolání nepodala odvolání, v němž by brojila proti tomu, že její vyjádření (které není závazným stanoviskem podle ust. § 149 správního řádu) speciální stavební úřad nepřevzal do podmínek stavebního povolení, resp. ani nevyužila ani svého práva vyjádřit se k podaným rozkladům dle ust. § 86 odst. 2 správního řádu. Z toho lze více než důvodně usuzovat, že jmenovaný účastník řízení plně akceptoval stavební povolení na předmětnou dopravní stavbu a jeho práva a povinnosti s tímto nejsou v jakémkoli rozporu.

Sám stavebník si je nepochybně vědom toho, že při realizaci stavby bude třeba krom jiného plnit i požadavky jmenovaného účastníka řízení (byť nejsou stanoveny jako veřejnoprávní podmínky stavebního povolení), a to proto, aby se stavebník nedostal do kolize se soukromoprávní sférou tohoto účastníka řízení (chráněnou zejm. občanským zákoníkem, nikoli stavebním zákonem).

Jak ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud (*viz např. rozsudek ze dne 21. 4. 2022, č. j. 10 As 533/2021 - 140, www.nssoud.cz*), odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „*univerzálními ochránci*“ všech možných zájmů a mohou proto uplatňovat (ať už ve správních, nebo soudních řízeních) jen ty námitky, které se týkají ochrany přírody a krajiny, resp. ochrany životního prostředí. Zároveň ale spolky nemohou napadat závazná stanoviska (ev. vyjádření) jen z „*preventivních důvodů*“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. Spojitost mezi jejich námitkami a ochranou životního prostředí musí přitom buď být zjevná, nebo musí vyplývat z podkladů, které má správní orgán k dispozici, případně ji musí spolek prokázat. Z vyjádření společnosti Vodovodů a kanalizací Přerov, a.s., není patrné, že by se týkalo ochrany životního prostředí (uvedené podmínky se týkaly převážně ochrany inženýrských sítí z hlediska provozu vodovodu a zabezpečení přípojek jeho uživatelů) a ani samotné spolky nic takového nenamítají. Je zřejmé, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru spolků jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto nedůvodné.

K námitce spolků pod **bodem 6.**, uvedené jako „*Absence důvodů o nezahrnutí 24 požadavků ve vyjádření Správy železniční dopravní cesty, s. o., ze dne 11. 12. 2017, č. j. 20044/2017-OŘ OLC-OPS/KIJ do výroků stavebního povolení – porušení § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu,*“ kdy odvolatelé žádají, „*aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s ust. § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč MM nezahrnul 24 požadavků k povolení stavby, které jsou uvedeny ve vyjádření Správy železnic, s. o., ze dne 11. 12. 2017 (s prodlouženou platností ze dne 19. 3. 2018 a ze dne 7. 1. 2020), ačkoliv je to výslovně požadováno, přičemž jde o podklad, který ŘSD ČR přiložilo ke své žádosti,*“ uvádí krajský úřad následující:

I v tomto případě platí totéž co v předchozím bodu 5. Z vyjádření Správy železniční dopravní cesty, s. o. (Pozn.: nyní Správa železnic, s. o.) není patrné, že by se týkalo ochrany životního prostředí. Správa železnic jako provozovatel dráhy se zde vyjadřovala především z hlediska zajištění ochrany bezpečnosti dráhy a provozu na ní, přičemž ani samotné spolky nenamítají, jaké zájmy z hlediska ochrany životního prostředí by tímto měly být ohroženy. Je zřejmé, že tyto námitky směřují opět do oblasti mimo námitkovou sféru spolků jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto nedůvodné.

K námitce spolků pod **bodem 7.**, uvedené jako „*Absence důvodů o nezahrnutí 4 požadavků z celkových 20 ve vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje ze dne 10. 6. 2019, č. j. SSOK JH-12654/2019 do výroků stavebního povolení – porušení § 50,*

odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu“, kdy odvolatelé žádají, „aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s ust. § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč MM nezahrnul všech 20 požadavků k povolení 3 SO, které jsou uvedeny ve vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje ze dne 10. 6. 2019 (s prodlouženou platností ze dne 28. 5. 2021), ačkoliv je výslovně požadováno, aby ŘSD ČR tyto požadavky dodrželo. A to lze provést jen jejich zahrnutím do napadeného rozhodnutí (jinak jde jen o pouhý slib ŘSD ČR, který nelze právně vymáhat), přičemž jde o podklad, který ŘSD ČR přiložilo ke své žádosti,“ uvádí krajský úřad následující:

Rovněž i v případě této námitky lze odkázat na výše uvedené pod body 5 a 6. Správa silnic Olomouckého kraje jako příspěvková organizace vykonávající funkci majetkového správce pozemních komunikací ve vlastnictví kraje v předmětném stanovisku uplatnila připomínky z hlediska svých zájmů, tedy požadavky na minimalizaci dopadů záměru na krajské silnice (tj. zajištění přeložek apod.). Není tedy zřejmé a ani spolky neuvádějí, jak by tímto (tj. nezahrnutím podmínek do výroku stavebního povolení) mohly být ohroženy zájmy na ochraně životního prostředí. Lze tedy opět konstatovat, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru spolků jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto nedůvodné.

K námitce spolků pod **bodem č. 8**, jímž žádají dle ust. § 149 správního řádu o přezkum uvedených závazných stanovisek, uvádí krajský úřad následující k jednotlivým podbodům této námitky:

Podbod 8.1 – *„Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska KÚ v Olomouci ze dne 30. 4. 2021, č. j. KUOK 47265/2021 vydaného dle § 15 odst. 2 stavebního zákona o ověření podmínek územního rozhodnutí a změny územního rozhodnutí.*

Podle názoru spolků nelze považovat obsah tohoto závazného stanovisko za souladný s ust. § 149 správního řádu, neboť nelze přesvědčivě zjistit, jakým způsobem bylo provedeno ověření, zda všechny podmínky pravomocného územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 a pravomocného územního rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 ve znění ze dne 14. 4. 2021 bylo skutečně zcela splněno nebo jen částečně nebo dokonce vůbec splněno nebylo a současně z procesního hlediska mají spolky pochybnosti, zda skutečně byl k vydání tohoto závazného stanoviska příslušný KÚ v Olomouci, odbor dopravy a SH a přezkum tohoto závazného stanoviska má provést Ministerstvo dopravy.“

Odvolací správní orgán k podané námitce uvádí, že dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona platí, že souhlas vydává orgán příslušný k vydání územního rozhodnutí. Obecným stavebním úřadem příslušným k vydání územního rozhodnutí stavby dopravní infrastruktury je dle ust. § 2e odst. 1 liniového zákona krajský úřad kraje, na jehož území se má stavba uskutečnit, a to s účinností od 1. 8. 2019. Vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí a rozhodnutí o odvolání proti němu nabylo právní moci 30. 4. 2021, tedy v době účinnosti citovaného ustanovení, je nasnadě, že souhlas dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona s územním rozhodnutím a ověřením dodržení jeho podmínek musel vydat Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, který byl v rozhodné době příslušným stavebním úřadem ke stavbě dopravní infrastruktury, jež se má na jeho území z hlediska vydání územního rozhodnutí uskutečnit. Lze tak shrnout, pokud bylo vydáno příslušným orgánem územní rozhodnutí

a následně změnou zákona byla přenesena působnost na krajský úřad, souhlas podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona vydává po 1. 8. 2019 krajský úřad.

Závazné stanovisko vydané Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem dopravy a silničního hospodářství, vydané dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 30. 4. 2021, č. j. KUOK 47265/2021 však bylo na základě podaných rozkladů do vydaného stavebního povolení Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, mj. i spolky Krajina Dluhonice a Děti Země, přezkoumáno příslušným nadřízeným dotčeným orgánem - Ministerstvem pro místní rozvoj. Přestože Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 31. prosince 2021 pod č. j. MMR-103963/2021-83, v přezkumném řízení dle ust. § 97 odst. 3 správního řádu původní závazné stanovisko - souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 30. 4. 2021, č. j. KUOK 47265/2021, zrušilo z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění, potvrdilo závěr, že v daném případě se jedná o stavbu vymezenou liniovým zákonem, podle jehož ustanovení § 2e odst. 1 je příslušný k vedení územního řízení a řízení o vyvlastnění, jehož předmětem je stavba dopravní infrastruktury, krajský úřad kraje, na jehož území se má stavba uskutečnit, tj. Krajský úřad Olomouckého kraje. Stanovení příslušnosti a náplně struktury jednotlivých odborů je pak v kompetenci krajského úřadu, a jsou uvedeny v jeho organizačním řádu. Krajský úřad Olomouckého kraje má ve svém organizačním řádu ustanoveno, že odborem, a tedy obecným stavebním úřadem, který vede územní řízení a vydává územní rozhodnutí pro stavby dle ust. § 1 odst. 2 písm. a), c) a d) liniového zákona, mezi které patří i nyní posuzovaná stavba, je odbor dopravy a silničního hospodářství.

Po vrácení věci pak Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství vydal nové závazné stanovisko podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, v němž opětovně potvrdil dodržení podmínek územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu. Nově vydané závazné stanovisko dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona bylo však v rámci vedeného rozkladu na základě napadení spolků proti vydanému stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, opětovně na základě žádosti o potvrzení nebo změnu Ministra dopravy dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu Ministerstvem pro místní rozvoj posouzeno.

Závazným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. 9. 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, bylo poté toto závazné stanovisko - souhlas dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona již potvrzeno jako zákonné a věcně správné. Ministerstvo pro místní rozvoj k námitce odvolatelů, že mezi podklady pro rozhodnutí je závazné stanovisko ze dne 30. 4. 2021, které ale neobsahuje přesvědčivé údaje, jakým způsobem bylo provedeno ověření dodržení všech podmínek územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 a změny územního rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019, ve znění ze dne 14. 4. 2021, uvedlo, že pro zachování přehledu o spojitosti a všech návaznostech případu je důležité, aby součástí správního spisu, tedy podkladů pro rozhodnutí, bylo i závazné stanovisko, které bylo v přezkumném řízení podle ust. § 149 odst. 8 správního řádu zrušeno. Závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021 bylo zrušeno a pozbylo tak své platnosti. Následně bylo vydáno nové závazné stanovisko ze dne 25. 4. 2022, které závazné stanovisko ze dne 30. 4. 2021 plně nahradilo. K požadavku o přezkum, k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno a specifikaci data této DSP, Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, že krajský úřad v závazném stanovisku ze dne 25. 4. 2022 specifikoval posuzovanou projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení jako (akt. DSP), č. zakázky 15-001-A1-PDPS z 06/2018 a její

dodatek č. 1 k části A. Průvodní zpráva z 04/2021 (pod názvem akce „Dálnice D1 stavba 0136 Říkovice - Přerov akt. DSP", zhotovená SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, kterou zastupuje společnost Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, oprávněná osoba Ing. Ivo Kišš, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, ČKAIT 1006134, jako koordinátor a hlavní inženýr projektu). Ministerstvo pro místní rozvoj ověřilo výše uvedenou skutečnost na základě předloženého podkladového materiálu a přisvědčilo v této souvislosti odůvodnění krajského úřadu. Ministerstvo pro místní rozvoj tak po přezkoumání závazného stanoviska ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu neshledalo, že by bylo nezákonné nebo věcně nesprávné.

Závazné stanovisko podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, které zcela nahradilo původní souhlas a jeho přezkoumání závazným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. 9. 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, byla vzhledem k jejím disponováním krajským úřadem doplněna do spisu. Takto získaná závazná stanoviska, předložená až v průběhu odvolacího řízení, mohou být řádným podkladem rozhodnutí, neboť rozhodující správní orgán má povinnost v řízení v souladu s ust. § 50 odst. 3 správního řádu postupovat tak, aby zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (*k tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. července 2022, č. j. 38 A 4/2021 - 216*). Účastníci řízení včetně odvolatelů pak měli možnost se s jejich obsahem seznámit.

Krajský úřad s ohledem na výše uvedené námítky spolků týkající se vydaného souhlasu dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona neshledal důvodnými.

Podbod 8.2 – *„Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti koordinovaného závazného stanoviska MM Přerova ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes.*

Spolky žádají, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců Města Přerova a MM Přerova, který vydal KZS ze dne 26. 10. 2021, takže bude nejprve dáno na jisto, zda ho vydal skutečně nepodjatý správní úřad. Pokud bude podjatost uznána, tak je nutné, aby ho vydal nově určený správní orgán, přičemž s tímto novým KZS se pak budou muset v přiměřené lhůtě seznámit i účastníci řízení a příp. proti němu i brojit ve smyslu dle ust. § 149 správního řádu. Spolky zde žádají, aby v případě, že MM Přerova nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, tak aby KZS ze dne 26. 10. 2021 bylo postupem dle § 149 správního řádu nadřízenými správními orgány přezkoumáno, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Spolky dále žádají, aby požadavky na ochranu krajinného rázu byly dle výše uvedených návrhů změněny (změna 1 požadavku) a doplněny (o 2 nové požadavky).“

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu koordinovaného závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes. Vydané koordinované závazné stanovisko bylo podkladem pro vydané rozhodnutí, a to z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, a také zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Proto krajský úřad požádal příslušný nadřízený dotčený

orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 21. 12. 2022 obdržel sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 21. 12. 2022 pod č. j. KUOK 133193/2022, pověřeného ředitelem Krajského úřadu Olomouckého kraje k přezkumu uvedeného koordinovaného závazného stanoviska v rámci jím vedeného odvolacího řízení, s odkazem na vydanou změnu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, které Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství (dál též i jako „**Odbor ŽPZ KÚOK**“) dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021, změnilo v rámci již provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy v rámci podaného rozkladu mimo jiné i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice ke stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 vydaného Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, jako speciálním stavebním úřadem ve věcech dálnic, a to tak, že v části 3. do obsahu závazného stanoviska, vydaného orgánem ochrany ovzduší doplnil odůvodnění, a části 8. a 9. (závazné stanovisko silničního správního úřadu) nahradil zcela novým zněním, dle něhož místně příslušný silniční správní úřad s předmětnou dopravní stavbou při dotčení veřejných zájmů, které hájí podle zákona o pozemních komunikacích, souhlasí (bez jakýchkoli dalších podmínek) a dále toto nově formulované souhlasné závazné stanovisko řádně odůvodnil, a ve zbytku koordinované závazné stanovisko potvrdil.

Totožnou žádost pak Krajský úřad Olomouckého kraje obdržel opětovně dne 16. 3. 2022 ze strany Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy, když totéž koordinované závazné stanovisko bylo opětovně napadeno v rámci podaného odvolání proti Drážním úřadem vydanému stavebnímu povolení pro stavbu dráhy v rámci stavebního záměru „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ vydaného dne 23. 8. 2021 pod č. j. DUCR-44395/21/Nv a obdobně dále žádost ze dne 25. 4. 2022 ze strany Odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, oddělení stavebního řádu, když totéž koordinované závazné stanovisko bylo opětovně napadeno v rámci podaného odvolání odvolatelů ze strany spolku Krajina Dluhonice a spolku Děti Země proti Magistrátem města Olomouce, Oborem stavebním, oddělením pozemních staveb vydanému stavebnímu povolení pro stavbu „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“, v rozsahu 5 stavebních objektů obecného stavebního úřadu, vydaného dne 24. 11. 2021, sp. zn. S-SMOL/165522/2021/OS, č. j. SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga. V obou uvedených případech výsledkem provedeného přezkumu napadeného koordinovaného závazného stanoviska krajským úřadem pak bylo jeho Sdělení ze dne 21. 4. 2022 pod č. j. KUOK 35486/2022, resp. ze dne 7. 7. 2022 pod č. j. KUOK 72824/2022, kterým bylo konstatováno, že výše uvedená změna koordinovaného závazného stanoviska, č. j. KUOK 126579/2021 ze dne 11. 1. 2022 ob stojí i ve vztahu k zde vzneseným námitkám spolků v odvolání proti citovaným stavebním povolením.

S ohledem na skutečnosti výše uvedené proto krajský úřad obdržena odvolání, resp. námitky v nich uvedené, ke kterým byl krajský úřad z hlediska jím svěřených kompetencí příslušný vypořádat, konfrontoval s již vydanou změnou koordinovaného závazného stanoviska č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes (změna koordinovaného závazného stanoviska krajským úřadem vydané pod č. j. KUOK 126579/2021 při jeho

přezkumu na základě podaného výše uvedeného rozkladu), když účelem bylo zjištění, zdali již toto dříve vydané ob stojí i ve vztahu k námitkám vzneseným spolky v odvoláních vztahujících se k napadenému stavebnímu povolení vydanému speciálním stavebním úřadem.

Po důkladném prostudování obdržených odvolání je ze strany krajského úřadu konstatováno, že výše uvedená změna koordinovaného závazného stanoviska ze dne 11. 1. 2022 pod č. j. KUOK 126579/2021, ob stojí i ve vztahu k nyní vzneseným námitkám spolků v odvolání proti stavebnímu povolení vydanému speciálním stavebním úřadem. S ohledem na tuto skutečnost tedy krajský úřad nevydával další změnu koordinovaného závazného stanoviska, když tyto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu pak krajský úřad konstatuje, že její vznesení spolky (odvolateli) již nedává smysl, když právě na základě prvního vznesení této námitky bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje opakovaně rozhodnuto o existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova následujícími usneseními: usnesení č. j. KUOK 70760/2021 ze dne 2. 7. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), č. j. KUOK 73475/2021 ze dne 12. 7. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a č. j. KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství)). Na základě výše uvedených usnesení bylo ze strany Krajského úřadu Olomouckého kraje shledáno riziko existence systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, v důsledku čehož byl Magistrát města Olomouce pověřen vedením daných správních řízení. Krajský úřad proto považuje již tuto námitku za bezpředmětnou a zcela nedůvodnou, když o ní bylo opakovaně totožně rozhodnuto (a to zejména s ohledem na zásadu uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu). Vypořádání námitky podjatosti obsáhlé v potvrzení závazného stanoviska ob stojí i v nyní namítaném případě a v plné míře je tato námitka vypořádána. Napadené závazné stanovisko bylo přezkoumáno dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž bylo krajským úřadem konstatováno, že závazné stanovisko splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti § 149 odst. 1 správního řádu a tedy bylo vydáno orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

K namítané změně jedné podmínky vydaného závazného stanoviska z hlediska ochrany přírody a krajiny Magistrátu města Přerova (podmínka č. 26 písm. e) výroku rozhodnutí), která má být dle spolků ve znění „e) *vhodnými druhy dřevin se rozumí pouze geograficky místní druhy dřevin*“ kdy neexistuje žádný vážný důvod, aby se na tělese dálnice na ochranu krajinného rázu musely vysazovat místně nepůvodní druhy dřevin a travin, krajský úřad uvádí, že Odbor ŽPZ KÚOK se při svém přezkumu vydaného závazného stanoviska uvedl, že na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody Magistrátu města Přerova pod č. j. MMPR/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020, kdy v rámci stanovených podmínek orgán ochrany přírody zohlednil skutečnost vhodnosti přednostního použití domácích botanických druhů stanovištně vhodných keřů a stromů, nepoužívání zahradnických kultivarů a využití introdukovaných dřevin jen v případech, kdy bude doloženo, že se v praxi osvědčili

a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí lépe než dřeviny domácí. Požadavek spolků je na vyžadování jen domácích stanoviště vhodných botanických druhů. S tím Odbor ŽPZ KÚOK nesouhlasil, protože formulace orgánu ochrany přírody více reflektuje na praktické zkušenosti využívání geograficky původních druhů při ozeleňování v krajině. Lze souhlasit obecně s názorem spolků, že je maximálně žádoucí využívat takových druhů tam, kde je to možné. Tento požadavek však není vhodné uplatňovat ve všech případech. Naopak v situacích, kdy se prokáže, že není vhodné trvat na tomto požadavku, např. v případě, který orgán ochrany přírody popsal ve stanovené podmínce jako případy, kdy je doloženo, že se introdukované dřeviny v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí, je vhodnější na striktním požadavku formulovaném spolky, spočívající ve využití jen geograficky místních druhů dřevin a travin, netrvat. Z výše uvedených důvodů je nutno odmítnout proto požadavek spolků na přeformulování podmínky č. 26 pod písm. e) vydaného stavebního povolení na využití pouze geograficky místních druhů dřevin.

K návrhu nového požadavku formulovaného v rámci odvolání k uložení podmínky pro důslednější ochranu krajinného rázu *„Použité vhodné druhy dřevin budou vysázeny tak, aby vytvářeli nepravidelné shluky, přičemž mezi dřevinami bude vysazena místně původní tzv. motýlí směs ke zvýšení biodiverzity.“*, krajský úřad uvádí, že Odbor ŽPZ KÚOK konstatoval, že v rámci problematiky zásahu do krajinného rázu je nutné se i při formulaci podmínek držet takových požadavků, jež nepřekročí rámec řešené problematiky. Formulace požadavku na vysetí motýlí směsi ke zvýšení biodiverzity by takovým překročením řešené problematiky bylo, proto ji z tohoto důvodu Odbor ŽPZ KÚOK odmítá. S požadavkem na charakter vlastních výsadeb spočívající ve vytváření nepravidelných shluků odkazuje Odbor ŽPZ KÚOK spolky na jeho uplatnění v rámci řízení o povolení kácení dřevin a ukládání náhradní výsadby dle ust. § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody, v rámci kterého je možné uložit nejen rozsah prováděných náhradních výsadeb, ale rovněž formu a prostorové umístění.

K návrhu nového požadavku formulovaného v rámci odvolání k uložení podmínky pro důslednější ochranu krajinného rázu *„Vhodné dřeviny a traviny budou vysázeny do zprovoznění dálnice, přičemž během následujících 5 let bude zajištěna zvýšená péče o tyto dřeviny a traviny, tzn. při poškození či uhynutí dojde obratem k nové výsadbě.“*, krajský úřad uvádí, že Odbor ŽPZ KÚOK k tomuto návrhu konstatoval, že požadavek spolků na doplnění formulace do zprovoznění stavby je nadbytečný, neboť všechny podmínky stavebního povolení musí být splněny do kolaudace a zprovoznění stavby. Požadavek na časové omezení péče v délce 5 let je stanovením časově kratšího období než ve svých podmínkách formuloval orgán ochrany přírody, který stanovil dobu na udržování osázení po dobu existence stavby (tedy nejen prvních pět let po provedení výsadby, jak je formulován požadavek spolků). K požadavku na doplnění slova „*zvýšenou*“ péči je třeba uvést, že by se jednalo o nadbytečné doplnění rozsahu péče formou neurčitého pojmu bez bližšího vysvětlení tohoto pojmu. Zároveň orgán ochrany přírody upozorňuje, že vlastní označení „*péče*“ již zahrnuje souhrn všech úkonů nezbytných pro zajištění prospívání vysazených rostlin a udržování těchto exemplářů na jejich stanovišti (např. vlastní výsadbu, průběžnou kontrolu, dosazování uhynulých rostlin, atd.).

Lze tedy uzavřít, že příslušný nadřízený dotčený orgán - Krajský úřad Olomouckého kraje, neshledal požadavky spolků na zrušení koordinovaného závazného stanoviska či doplnění jimi formulovaných podmínek důvodnými. K nezpracování šestého požadavku na ochranu krajinného rázu orgán ochrany přírody je nutné uvést, že prvních

pět stanovených podmínek stanovuje upřesňující parametry, které je nezbytné dodržet pro realizaci stavby v souladu s vydaným stanoviskem, šestý bod není podmínkou daného stanoviska, ale upřesněním ze strany orgánu ochrany přírody, že stanovené podmínky jsou formulovány pro dotčené a nově umístěné objekty změnou územního rozhodnutí a doslovné převzetí této formulace do stavebního povolení proto není třeba. Krajský úřad však s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, shledal důvod námitkám spolků zčásti vyhovět a do výrokové části stavebního povolení doplnit úplné znění chybějícího požadavku tohoto koordinovaného závazného stanoviska, a to konkrétně na ochranu přírody a krajiny (viz bod č. 1 KZS). K požadavku na další doplnění výrokové části o chybějící požadavky tohoto koordinovaného závazného stanoviska, a to konkrétně na úseku ochrany ovzduší (viz bod č. 3 KZS) krajský úřad zjistil, že jeho znění je již uvedeno v podmínce č. 26 pod písm. f) výroku rozhodnutí. V případě třetího požadavku, týkajícího se nezahrnutí podmínky silničního správního úřadu podle zákona o pozemních komunikacích, uvedené v bodě č. 9 koordinovaného závazného stanoviska, je tato námitka již bezpředmětná, a to vzhledem k tomu, že tato podmínka byla vypuštěna v rámci změny koordinovaného závazného stanoviska provedené Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 11. 1. 2022, pod č. j. KUOK 126579/2021.

Podbod 8.3 – *„Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska MM Přerova ze dne 15. 7. 2020, č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No*

Spolky žádají, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců Města Přerova a MM Přerova, který vydal závazné stanovisko ze dne 15. 7. 2020, takže bude nejprve dáno na jisto, zda ho vydal skutečně nepodjatý správní úřad. Pokud bude podjatost uznána, tak je nutné, aby ho vydal nově určený správní orgán, přičemž s tímto novým závazným stanoviskem se pak budou muset v přiměřené lhůtě seznámit i účastníci řízení a příp. proti němu i brojit ve smyslu dle ust. § 149 správního řádu.

Spolky zde žádají, aby v případě, že MM Přerova nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, tak aby závazné stanovisko ze dne 15. 7. 2020 bylo postupem dle § 149 správního řádu nadřízeným správním orgánem přezkoumáno, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Spolky dále žádají, aby její požadavky byly dle výše uvedeného návrhu doplněny o 1 nový.“

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova ze dne 15. 7. 2020, č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No. Proto krajský úřad požádal příslušný nadřízený dotčený orgán - Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 22. 6. 2022 obdržel sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska Odboru ŽPZ KÚOK ze dne 22. 6. 2022 pod č. j. KUOK 66777/2022 s odkazem na potvrzení závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 15. 7. 2020 pod č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No (závazné stanovisko dle zákona o odpadech), které Odbor ŽPZ KÚOK dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 122318/2021 potvrdil v rámci již provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy v rámci podaného rozkladu mimo jiné i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice ke stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov“ ze dne

30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 vydaného Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, jako speciálním stavebním úřadem ve věcech dálnic.

Totožnou žádost pak Odbor ŽPZ KÚOK obdržel opětovně dne 16. 3. 2022 ze strany Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy, když totéž závazné stanovisko bylo opětovně napadeno v rámci podaného odvolání proti Drážním úřadem vydanému stavebnímu povolení pro stavbu dráhy v rámci stavebního záměru „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ vydaného dne 23. 8. 2021 pod č. j. DUCR-44395/21/Nv. Výsledkem provedeného přezkumu pak bylo Sdělení pod č. j. KUOK 35486/2022 ze dne 21. 4. 2022, kterým bylo konstatováno, že vznesené námitky jsou zcela totožné s těmi, které Odbor ŽPZ KÚOK již vypořádal dříve, v některých případech došlo dokonce k redukci podaných námitek. S ohledem na tuto skutečnost tedy Odbor ŽPZ KÚOK nevydával další potvrzení závazných stanovisek, když toto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

S ohledem na skutečnosti výše uvedené proto krajský úřad obdržena odvolání, resp. námitky v nich uvedené, ke kterým byl krajský úřad z hlediska jím svěřených kompetencí příslušný vypořádat, konfrontoval s již vydaným potvrzením závazného stanoviska č. j. MMPř/133530/2020/STAV/ZP/No (potvrzení závazného stanoviska krajským úřadem vydané pod č. j. KUOK 123718/2021 při jeho přezkumu na základě podaného výše uvedeného rozkladu), když účelem bylo zjištění, zdali již toto dříve vydané ob stojí i ve vztahu k námitkám vzneseným spolky v odvoláních vztahujících se k napadenému stavebnímu povolení vydanému speciálním stavebním úřadem.

K tomu Odbor ŽPZ KÚOK uvedl, že po důkladném prostudování obdržených odvolání je ze strany příslušného orgánu odpadového hospodářství konstatováno, že výše uvedené potvrzení závazného stanoviska Odboru ŽPZ KÚOK, č. j. KUOK 123718/2021 ze dne 9. 12. 2021, ob stojí i ve vztahu k námitkám vzneseným odvolateli nyní v odvolání proti stavebnímu povolení vydanému speciálním stavebním úřadem. S ohledem na tuto skutečnost tedy Odbor ŽPZ KÚOK nevydával další potvrzení závazného stanoviska, když tyto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu pak krajský konstatuje, že její vznesení spolky (odvolateli) již nedává smysl, když právě na základě prvního vznesení této námitky bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje opakovaně rozhodnuto o existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova následujícími usneseními: usnesení KUOK pod č. j. KUOK 70760/2021 ze dne 2. 7. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), pod č. j. KUOK 73475/2021 ze dne 12. 7. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a pod č. j. KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství)). Na základě výše uvedených usnesení bylo ze strany Krajského úřadu Olomouckého kraje shledáno riziko existence systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, v důsledku čehož byl Magistrát města Olomouce pověřen vedením daných správních řízení. Krajský úřad proto považuje již tuto námitku za bezpředmětnou a zcela nedůvodnou, když o ní bylo opakovaně totožně rozhodnuto (a to zejména s ohledem na zásadu uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu). Vypořádání námitky podjatosti obsáhlé v potvrzení závazného stanoviska ob stojí i v nyní namítaném případě a v plné míře je tato námitka vypořádána. Napadené závazné stanovisko bylo přezkoumáno dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž bylo konstatováno, že závazné stanovisko splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti ust. § 149 odst. 1 správního řádu a tedy bylo vydáno orgánem k tomu věcně

i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v ust. § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

K namítané změně jedné podmínky vydaného závazného stanoviska z hlediska odpadového hospodářství úřadem Magistrátu města Přerova (podmínka č. 21 písm. c) výroku rozhodnutí), která má být dle spolků ve znění „c) v rámci zařízení staveniště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných pracovníky dodavatele stavby v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství.“ pro její jasnější a lepší kontrolovatelnost, krajský úřad uvádí, že Odbor ŽPZ KÚOK se při svém přezkumu vydaného závazného stanoviska v tomto neztotožňuje se zdůvodněním spolků, když „rozšíření“ okruhu osob, pro něž mají být vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů, z pracovníků dodavatele stavby na všechny fyzické a právnické osoby podílející se na realizaci stavby nepovažuje za jasnější (z předmětného rozkladu nevyplývá, v čem by tato podmínka byla jasnější) ani lépe kontrolovatelnou (v tomto ohledu lze podmínku vzhledem k navrhovanému rozšíření okruhu osob, na něž by se měla vztahovat, považovat spíše za hůře kontrolovatelnou). Dle názoru Odboru ŽPZ KÚOK zákon o odpadech v části třetí (zejm. § 10, § 12 a § 16) dostatečně upravuje povinnosti všech osob při nakládání s odpady, mj. též ve vztahu k jejich třídění a shromažďování. Krajský úřad tak neshledal námitky spolků důvodnými.

Podbod 8.4 – „Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska MM Přerova ze dne 15. 10. 2020, č. j. MMPPr/209342/2020/Ta

Spolky žádají, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců Města Přerova a MM Přerova, který vydal závazné stanovisko ze dne 15. 10. 2020, takže bude nejprve dáno na jisto, zda ho vydal skutečně nepodjatý správní úřad. Pokud bude podjatost uznána, tak je nutné, aby ho vydal nově určený správní orgán, přičemž s tímto novým závazným stanoviskem se pak budou muset v přiměřené lhůtě seznámit i účastníci řízení a příp. proti němu i brojit ve smyslu dle ust. § 149 správního řádu.

Spolky zde žádají, aby v případě, že MM Přerova nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, tak aby závazné stanovisko ze dne 15. 10. 2020 bylo postupem dle § 149 správního řádu nadřízeným správním orgánem přezkoumáno, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti).

Spolky dále žádají, aby 1 požadavek závazného stanoviska byl dle výše uvedeného návrhu změněn. Spolky ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ten, který MM opomněl zahrnout (tj. že „Platnost souhlasu je stanovena na 2 roky ode dne vydání.“).

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova ze dne 15. 10. 2020, č. j. MMPPr/209342/2020/Ta. Proto krajský úřad požádal příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust.

§ 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 21. 6. 2022 obdržel sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska Odboru ŽPZ KÚOK ze dne 21. 6. 2022 pod č. j. KUOK 66150/2022 s odkazem na potvrzení závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 15. 10. 2020 pod č. j. MMPPr/209342/2020/Ta a sp. zn. 2020/133276/STAV/ZEM/Ta (závazné stanovisko dle vodního zákona), které Odbor ŽPZ KÚOK dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 122377/2021 potvrdilo v rámci již provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy v rámci podaného rozkladu mimo jiné i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice ke stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 vydaného Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, jako speciálním stavebním úřadem ve věcech dálnic.

Totožnou žádost pak Odbor ŽPZ KÚOK obdržel opětovně dne 16. 3. 2022 ze strany Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy, když totéž závazné stanovisko bylo opětovně napadeno v rámci podaného odvolání proti Drážním úřadem vydanému stavebnímu povolení pro stavbu dráhy v rámci stavebního záměru „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ vydaného dne 23. 8. 2021 pod č. j. DUCR-44395/21/Nv. Výsledkem provedeného přezkumu pak bylo Sdělení pod č. j. KUOK 35486/2022 ze dne 21. 4. 2022, kterým bylo konstatováno, že vznesené námitky jsou zcela totožné s těmi, které Odbor ŽPZ KÚOK již vypořádal dříve, v některých případech došlo dokonce k redukci podaných námitek. S ohledem na tuto skutečnost tedy Odbor ŽPZ KÚOK nevydával další potvrzení závazných stanovisek, když toto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

S ohledem na skutečnosti výše uvedené proto Odbor ŽPZ KÚOK obdržená odvolání, resp. námitky v nich uvedené, ke kterým byl Odbor ŽPZ KÚOK z hlediska jemu svěřených kompetencí příslušný vypořádat, konfrontoval s již vydaným potvrzením závazného stanoviska pod č. j. MMPPr/209342/2020/Ta (potvrzení závazného stanoviska Odboru ŽPZ KÚOK vydané pod č. j. KUOK 122377/2021 při jeho přezkumu na základě podaného výše uvedeného rozkladu), když účelem bylo zjištění, zdali již toto dříve vydané ob stojí i ve vztahu k námitkám vzneseným spolky v odvoláních vztahujících se k nyní napadenému stavebnímu povolení vydanému speciálním stavebním úřadem.

K tomu Odbor ŽPZ KÚOK uvedl, že po řádném prostudování obdržených odvolání spolků konstatuje, že potvrzení závazného stanoviska Odboru ŽPZ KÚOK pod č. j. KUOK 122377/2021 a sp. zn. KÚOK/1189385/2021/OŽPZ/7443 ze dne 11. 1. 2022 ob stojí i ve vztahu k nyní vzneseným námitkám spolků v podaných odvoláních.

Vzhledem k tomu, že obě podání spolku Krajina Dluhonice a spolku Děti Země, jsou prakticky totožná jako ta, která byla podána v rámci výše zmíněného přezkumu (přezkum z důvodu podání rozkladů vůči rozhodnutí Ministerstva dopravy), a nebyly zde uvedeny žádné nové skutečnosti (*napadené závazné stanovisko MM Přerova je navrhováno změnit v jedné z podmínek a stavební povolení doplnit o podmínku č. 2 ze závazného stanoviska*), Odbor ŽPZ KÚOK sdělil, že předmětné závazné stanovisko již přezkoumal dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu a konstatoval, že závazné stanovisko splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti v ust. § 149 odst. 1 správního řádu a tedy bylo vydáno orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální a nadále trvá na svém závěru, že toto závazné stanovisko je dle jeho názoru zákonné a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na

úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu pak krajský konstatuje, že její vznesení spolky (odvolateli) již nedává smysl, když právě na základě prvního vznesení této námitky bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje opakovaně rozhodnuto o existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova následujícími usneseními: usnesení KÚOK pod č. j. KUOK 70760/2021 ze dne 2. 7. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), pod č. j. KUOK 73475/2021 ze dne 12. 7. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a pod č. j. KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství)). Na základě výše uvedených usnesení bylo ze strany Krajského úřadu Olomouckého kraje shledáno riziko existence systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, v důsledku čehož byl Magistrát města Olomouce pověřen vedením daných správních řízení. Krajský úřad proto považuje již tuto námitku za bezpředmětnou a zcela nedůvodnou, když o ní bylo opakovaně totožně rozhodnuto (a to zejména s ohledem na zásadu uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu). Vypořádání námitky podjatosti obsáhlé v potvrzení závazného stanoviska ob stojí i v nyní namítaném případě a v plné míře je tato námitka vypořádána. Napadené závazné stanovisko bylo přezkoumáno dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž bylo konstatováno, že závazné stanovisko splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti ust. § 149 odst. 1 správního řádu a tedy bylo vydáno orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v ust. § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

K namítané změně jedné podmínky vydaného závazného stanoviska vodoprávním úřadem Magistrátu města Přerova (podmínka č. 19 písm. e) výroku rozhodnutí), která má být dle spolků ve znění *„Během stavby nesmí dojít k dotčení břehů a koryt vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečným vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na břehu do vzdálenosti 100 m od okraje vodního toku.“* pro důslednější ochranu vod, krajský úřad uvádí, že Odbor ŽPZ KÚOK se při svém přezkumu vydaného závazného stanoviska nedomnívá, že změna podmínky (doplnění vzdálenosti, ve které není možné nakládat se závadnými látkami, skladovat lehce odplavitelný materiál apod.) by přispěla k lepší vymahatelnosti. Mimo jiné také proto, že není zřejmé, co je myšleno pojmem *„okraj vodního toku“*. Dle názoru Odboru ŽPZ KÚOK je podmínka, která je požadována změnit, zcela jasná, konkrétní a tím také vymahatelná. Z platné legislativy nevyplývá navrhovaná povinnost, tedy zákaz volného skladování závadných látek, lehce odplavitelného materiálu a stavebního odpadu na břehu do vzdálenosti 100 m od okraje vodního toku.

Co se týče námitky ohledně opomenutí zahrnutí textu ze závazného stanoviska: *„Platnost souhlasu je stanovena na 2 roky ode dne vydání.“* mezi podmínky uvedené ve výrokové části stavebního povolení, krajský úřad uvádí, že podle ust. § 149 odst. 1, 2 správního řádu závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné

k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.

Z vysloveného právního názoru Krajského soudu v Ostravě v rozsudku č. j. 38 A 6/2020 – 230, ze dne 20. 10. 2020 mimo jiné vyplývá, že *„rozhodující správní orgán tak musí při vydávání rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem respektovat závazné stanovisko, tzn., že stavební úřad je povinen bezesbýtku respektovat obsah závazného stanoviska a podmínky v něm stanovené jednoduše převzít do výrokové části svého rozhodnutí. Není možné, aby si ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit.“* Podmíněnost rozhodnutí závazným stanoviskem je zdůrazněna v ust. § 149 odst. 4 správního řádu, podle kterého jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Závazné stanovisko je tak jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, u kterého neplatí zásada volného hodnocení důkazů podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán, který vede řízení, je vydaným závazným stanoviskem dotčeného orgánu při vydání vlastního rozhodnutí vázán a nemůže se od něj odchýlit, neboť by tak překročil rozsah pravomocí, které mu zákon světuje. Činnost dotčeného správního orgánu nemůže správní orgán, který vede řízení, nahrazovat. Nemůže o otázkách, které spadají do působnosti dotčeného správního orgánu rozhodnout, aniž by si vyžádal závazné stanovisko, neboť k tomu nemá zákonem dané zmocnění ani odborné znalosti. Pokud by o otázkách svěřených do působnosti dotčeného správního orgánu rozhodl správní orgán, který vede řízení, jednalo by se o nezákonné jednání ultra vires (*za hranicí pravomocí*), neboť závazné stanovisko může podávat s ohledem na zásadu legality pouze dotčený správní orgán.

Podle ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona pak dále platí, že stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Speciální stavební úřad sice v souladu s tímto ustanovením v podmínkách napadeného rozhodnutí stanovil z daného stanoviska podmínky pro provedení stavby, avšak bez uvedení platnosti vydaného závazného stanoviska. V tomto případě se však zde podle krajského úřadu už z povahy věci nejedná o podmínku, která má něco nařizovat stavebníkovi v rámci podmínek pro provedení povolované stavby, nýbrž jde jen o časovou specifikaci platnosti závazného stanoviska pro jeho použití jako podkladu pro rozhodnutí ve věci, jenž je jejím převzetím do výrokové části, de facto konzumována, a jako takovou jí není třeba výslovně zahrnovat do podmínek stavebního povolení.

Přestože se de facto nejedná o podmínku pro provedení stavby, krajský úřad však s ohledem i na vyslovené závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, ve výrokové části stavebního povolení doplnil do bodu 20. úplné znění chybějícího požadavku posuzovaného závazného stanoviska vodohospodářského orgánu dle ust. § 17 odst. 1 vodního zákona, jelikož se jedná

o podmínku stanovenou dotčeným správním orgánem pro provedení stavby. Odůvodněnost platnosti závazného stanoviska vyplývá v jeho využití jako podkladového stanoviska vzhledem k možným změnám v území tak, jak uvedl vodoprávní úřad. Je nutné uvést, že v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí speciálního stavebního úřadu však bylo přezkoumávané závazné stanovisko platné. Krajský úřad tak shledal námitku spolků na zahrnutí této podmínky do rozhodnutí jako důvodnou.

Podbod 8.5 – *„Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK*

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. 4. 2017 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby dle jimi uvedených návrhů byly doplněny 2 nové požadavky: „Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.“ a „Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“ Odvolatelé ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které speciální stavební úřad opomněl zahrnout.“

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci ze dne 24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, ve znění závazného stanoviska ze dne 26. 10. 2020 č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK. Proto krajský úřad požádal příslušný nadřízený dotčený orgán - Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 2. 8. 2022 obdržel závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Odboru ochrany veřejného zdraví, které svým stanoviskem ze dne 8. 7. 2022, č. j. MZDR 18331/2021-3/OVZ, konstatovalo, že Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci (dále též i „KHS“) postupovala v dané věci správně a podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko ze dne 24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, ve znění závazného stanoviska ze dne 26. 10. 2020 č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, ke stavebnímu záměru „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“ potvrzuje a ztotožňuje se s ním.

K návrhu spolků na doplnění podmínky k harmonogramu měření hluku Ministerstvo zdravotnictví (dále též i jako „MZ“) uvedlo, že stanovení monitoringu měření hluku z výstavby min. 2x/rok, není z odborného hlediska relevantní; paušalizací požadavku určitého počtu měření hluku za časový úsek, popř. kontinuálního měření hluku, není vypovídající. Nelze totiž předjímat budoucí vývoj výstavby, resp. příp. fenomény hluku, které by mohly být nadlimitní. Plnění požadavků/podmínek stavebního povolení, v tomto případě dodržování hygienických limitů hluku, je přímo ověřitelné měřením

hluku in situ, a to kdykoliv a s ohledem na konkrétní (akustickou) situaci, nikoliv na paušalizaci četnosti/dlouhodobosti měření hluku.

K návrhu spolků na způsob provádění měření hluku v průběhu zkušebního provozu MZ uvedlo, že KHS v rámci závazného stanoviska č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017 stanovila podmínku č. 4, cit.: „*KHS požaduje stanovit zkušební provoz v minimální délce 6 měsíců. Ve zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu na dálnici a po zprovoznění dálnice předmětné komunikace v denní a v noční době v chráněném venkovním prostoru stavby – prokazující soulad s § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3 NV č. 272/2011 Sb. (měřící místa budou stanovena před zahájením zkušebního provozu).*“

V souladu s ust. § 124 odst. 1 stavebního zákona se zkušebním provozem stavby ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle projektové dokumentace. Zkušební provoz stavební úřad nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu (KHS) nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí stavební úřad uvede dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska (KHS), popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu.

Dále MZ uvádí, že měření hluku lze provádět za vhodných klimatických podmínek a v doporučených obdobích. Podmínky pro měření hluku jsou specifikovány v *Metodickém návodu pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí*, kterýž byl uveřejněn ve Věstníku MZ, částka 11, dne 11. 10. 2017 (dále i „**Věstník MZ**“). Dále MZ odkazuje na obecné principy měření hluku (z dopravy), tedy zejm., že měření musí zajistit získání správných, tj. přesných, reprezentativních a reprodukovatelných hodnot určujících ukazatelů hluku – viz Věstník MZ. Tento princip se pochopitelně týká i věci ustálení dopravního proudu na nové komunikaci a následného (reprezentativního) měření hluku. Na základě tohoto byla stanovena podmínka č. 4 (zkušební provoz) předmětného závazného stanoviska KHS.

K tomu MZ dále znovu uvádí, že z ust. § 124 stavebního zákona vyplývá, že zkušební provoz stavební úřad povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu (KHS) nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí stavební úřad uvede zejména dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska (KHS), popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Stavební úřad může též v případě nutnosti pro provedení zkušebního provozu uloženého podle ust. § 115 odst. 2 stavebního zákona stanovit novým rozhodnutím další podmínky. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu. KHS tedy pro řízení dle ust. § 124 stavebního zákona vydá závazné stanovisko, v rámci kterého lze upravit (navrhnout) délku zkušebního provozu či podmínky pro provedení zkušebního provozu. KHS požaduje minimální délku trvání zkušebního provozu 6 měsíců (a v tomto zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu na dálnici a po zprovoznění

dálnice), což neznámá, že zkušební provoz bude právě v délce pouze 6 měsíců. K tomu je dále nutno uvést, že min. doba 6 měsíců se z odborného (akustického) hlediska jeví jako dostačující a v tomto případě odůvodnitelná pro tzv. usazení provozu na předemném úseku (stavby 0136 dálnice D1); nepředpokládá se napojení dalších významných komunikací, které by usazení provozu prodlužovaly (křížení s jinými dálnicemi, napojení velkých průmyslových a obdobných areálů apod.). V rámci měření hluku KHS požaduje měření hluku před zahájením provozu posuzované stavby dálnice a po jejím zprovoznění v chráněných venkovních prostorech staveb, které budou stanoveny před zahájením zkušební provozu, neboť nelze vyloučit změnu užívání stávajících bytových prostor na nebytové (a naopak) či výstavbu nových objektů s definovaným chráněným venkovním prostorem staveb podle ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Uvedeným měřením hluku bude možné vyhodnotit, jak jsou v území po zprovoznění posuzované stavby hlukové poměry změněny a zda bude/nebude veřejné zdraví negativně dotčeno. V případě, že nebudou při provozu dálnice hygienické limity hluku z dopravy v denní a noční době v chráněných venkovních prostorech staveb plněny, nebude ze strany KHS vydáno souhlasné závazné stanovisko ke kolaudačnímu souhlasu/kolaudačnímu rozhodnutí, resp. stavebník musí přijmout dodatečná protihluková opatření.

Současně MZ v závěru odůvodnění svého posouzení závazného stanoviska KHS upozornilo na skutečnost, že vydané rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav ze dne 24. 11. 2021, o povolení stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se týkalo rozsahu shora uvedených stavebních objektů (nikoliv samotné dálnice jako komunikace) a k těmto identifikovaným stavebním objektům doplnilo, že se nejedná o stavby, které by svým charakterem přicházely do styku s pitnou vodou a příp. by ovlivňovaly její kvalitu vůči spotřebiteli, se kterými by docházelo k nakládání s pitnou vodou. Zahrnutí podmínek č. 2 a 3 do shora uvedeného rozhodnutí speciálního stavebního úřadu je tedy bezpředmětné.

Krajský úřad však s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, ve výrokové části stavebního povolení doplnil do bodu 20. úplné znění chybějících požadavků posuzovaného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci jelikož se jedná o podmínky stanovené dotčeným správním orgánem pro provedení stavby, a to i přesto, že nemají s povolovanou stavbou v rozsahu povolení speciálním stavebním úřadem nic společného jelikož posuzované závazné stanovisko bylo vydáno pro celý stavební záměr stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, nikoliv pro vydání stavebních povolení dle stavebních objektů pro jednotlivé příslušné stavební úřady. Krajský úřad současně s přihlédnutím k závěrům, které vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2022, č. j. 3 As 304/2019 - 79, www.nssoud.cz, zahrnul návrhy spolků tak, jak je formulovali v odvolání, do podmínek stavebního povolení.

Podbod 8.6 – „Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 4. 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 4. 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby požadavek č. 3 byl dle výše uvedeného návrhu změněn doplněním časové specifikace k předložení zpráv

z hydrogeologického monitoringu. Ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které speciální stavební úřad opomněl zahrnout.“

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřidel (**MZ ČILZ**), ze dne 30. 4. 2020, č. j. MZDR 18473/2020- 2/OZP-ČIL-Sk, jímž vydalo souhlas s vydáním stavebního povolení pro stavbu „*Horní Moštěnice, ochranné pásmo II. stupně IIA a IIB: Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, podle ust. § 37 odst. 3 písm. b) zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Proto krajský úřad požádal ministra zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 19. 7. 2022 obdržel závazné stanovisko ministra zdravotnictví ze dne 13. 10. 2022, č. j. MZP/2022/430/1019, jímž potvrdil své stanovisko ze dne 22. února 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, vyhověl námitce spolků a změnil a nahradil v plném rozsahu závazné stanovisko tím, že dle návrhu spolků do podmínky předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu doplnil časový údaj do 30 dní po jejich vypracování. Námitce spolků tak bylo tedy vyhověno a do výrokové části stavebního povolení jej takto krajský úřad doplnil.

Co se týče námítky ohledně opomenutí zahrnutí textu ze závazného stanoviska ve znění: „*Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví se vydává s platností v navazujících řízeních na dobu určitou v délce 3 roky od jeho vydání.*“ mezi podmínky uvedené ve výrokové části přezkoumávaného stavebního povolení, krajský úřad odkazuje na své odůvodnění k doplnění podmínky o platnosti vydaného závazného stanoviska s jejím uvedením dotčeného správního orgánu v jeho závazné části ve výše uvedeném v podbodu 8.4. Na základě výše uvedeného tak uvedenou podmínku, která je nedílnou součástí vydaného závazného stanoviska MZ ČILZ byt se ve svém důsledku nejedná o podmínky k provedení stavby, ji takto krajský úřad doplnil do výroku rozhodnutí a námitce spolků bylo tímto vyhověno.

Podbod 8.7 – „*Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-55382/2020*

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko HZS z dne 26. 10. 2020 podle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále spolky žádají, aby dle jimi uvedených návrhů byl do závazného stanoviska zahrnut nový jimi uvedený požadavek: „Před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu požadujeme předložit dokumentaci pro provedení stavby, ve které bude uveden plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů.“

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Hasičským záchranným sborem Olomouckého kraje ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-55382/2020. Proto krajský úřad požádal příslušný nadřízený dotčený orgán - Ministerstvo vnitra, generální ředitelství

Hasičského záchranného sboru České republiky, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 12. 7. 2022 obdržel od Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (MV - GŘ HZS ČR), sdělení ze dne 11. 7. 2022, č. j. MV-120695-3/PO-PRE-2022, kde konstatovalo, že ve stejné věci již od Krajského úřadu Olomouckého kraje obdrželo obdobné žádosti a nyní obdrženou žádost vrací s odkazem na jím vydané usnesení pod č. j. MV-75859-4/PO-PRE-2022 ze dne 2. 5. 2022 o odložení ve věci dříve obdržené „*žádosti o potvrzení nebo změnu téhož závazného stanoviska HZS OLK č. j.: HSOL-5538-2/2020 ze dne 26. 10. 2020*“, neboť předmětem žádosti byl soubor staveb pozemních komunikací a stavba, která není budovou. V souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. e) a § 7 odst. 2 písm. a) a d) vyhlášky č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva (dále jen „*vyhlášky č. 460/2021 Sb.*“), se jednalo o soubor staveb kategorie 0 a I, u kterých se v souladu s ust. § 40 odst. 1 zákona o požární ochraně nevykonával státní požární dozor podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně.

K nyní obdržené žádosti krajského úřadu MV - GŘ HZS ČR opět sděluje, že se u dané stavby nevykonává státní požární dozor a není tak dána ani pravomoc nadřízeným správním orgánům na úseku požární ochrany MV - GŘ HZS ČR a řediteli hasičského záchranného sboru kraje podle ust. § 31 odst. 5 písm. a) a b) zákona o požární ochraně potvrdit, změnit nebo zrušit závazné stanovisko HZS OLK č. j.: HSOL-5538-2/2020 ze dne 26. 10. 2020 podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu. Tento postup by znamenal překročení kompetencí nadřízených správních orgánů na úseku požární ochrany v dané věci a byl by tudíž i postupem nesprávným – napadnutelným v rámci soudního přezkumu.

Jinými slovy je ve sdělení uvedeno, že správní akt Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje označený jako „*souhlasné závazné stanovisko*“ (Pozn.: Jeho obsahem je vyjádření souhlasu s předmětným stavebním záměrem bez stanovení jakýchkoliv podmínek.), nemá ve světle výše uvedeného charakter závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu, nýbrž je třeba na něj nahlížet jako na jiný podklad, který není pro stavební úřad závazný. Z výše uvedeného sdělení MV - GŘ HZS ČR tedy jednoznačně vyplývá, že Hasičský záchranný sbor v rámci povolované stavby speciálním stavebním úřadem nevykonává státní požární dozor a tudíž, když není ani zmocněn na úseku výkonu své přenesené působnosti k vydávání závazných stanovisek. Předmětem navrhované stavby v rámci předložené dokumentace je soubor stavby pozemní komunikace dálnice jako stavby hlavní a stavby vedlejší s touto pozemní komunikací související. Podmínky požární bezpečnosti vyhlášky o technických podmínkách a normy ČSN 73 0802 se vztahují na pozemní komunikace pouze v případě návaznosti na návrh a zajištění technických podmínek požární bezpečnosti pozemních staveb a zajištění přístupové komunikace k těmto navrhovaným pozemním stavbám.

Krajský úřad tak k vypořádání podané námítky spolků, kdy se domnívají, že v závazném stanovisku HZS chybí jejich požadavek pro vypracování podkladů pro kolaudační řízení, tak aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná a jednoznačně zaručena kontrola ochrany veřejných zájmů, a kdy spolky v této souvislosti připomínají, že jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov mohou ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby s poukázáním, že požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv

např. na stav ovzduší, resp. na jeho intenzitu znečištění (a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy), uvádí k možnosti posouzení námitek následující:

Krajský úřad při přezkoumání této odvolací námítky předně posuzoval, zda se může věcně vůbec touto námitkou zabývat, a to z důvodu, zda se tato námitka týká zájmů, které spolky v postavení účastníka vedeného navazujícího stavebního řízení jako občanské sdružení založené za účelem ochrany přírody a krajiny, mohou podle zákona č. 100/2001 Sb., hájit (*obdobně se krajský úřad k uplatňování námitek vyjadřoval i výše na str. 29 -31*).

Podle ust. § 70 odst. 1 až 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny se ochrana přírody podle tohoto zákona uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů. Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů od zahájení řízení orgánu státní správy, který řízení zahájil; v tomto případě má postavení účastníka řízení.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že občanské sdružení založené za účelem ochrany přírody a krajiny je za splnění podmínek uvedených v ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny účastníkem územního řízení. Zákon mu tedy, ve srovnání s jinými subjekty s odlišným posláním, přiznává privilegované postavení. Ve správních řízeních, je úkolem těchto občanských sdružení hájit veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny. Tento zájem však zároveň determinuje obsah námitek a také rozsah, v jakém se správní orgány jejich námitkami musí věcně zabývat.

Ve stavebním řízení může každý účastník uplatnit námítky dle ust. § 111 stavebního zákona a stavební úřad je povinen se s nimi vypořádat, avšak rozsah přezkumu námitek účastníků řízení není neomezený a závisí nejen od jejich věcného obsahu, ale i od postavení každého konkrétního účastníka řízení. Námitky ekologického občanského sdružení je vždy nutno posuzovat právě s přihlédnutím k zájmům, které toto sdružení ve správním řízení hájí. Je-li sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, oprávněno být účastníkem správního řízení, nelze dovodit, že má možnost hájit v tomto řízení i zájmy jiné, s ochranou přírody a krajiny nesouvisející. Takové občanské sdružení by se totiž z pozice ochránce přírody a krajiny dostávalo do pozice univerzálního dohlázeatele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu, což není smyslem a účelem účastenství ekologických občanských sdružení ve správních řízeních. Při hodnocení uvedené námítky spolků se krajský úřad se nejprve zabýval tím, zda se tyto týkají zájmů, které tyto spolky hájí a které lze podřadit pod zájmy upravené zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zde zejména v něm uvedených ustanovení ust. § 1 až § 3, případně pod jiný zákon, který rovněž občanským sdružením přiznává privilegované postavení jako zde uváděný zákon č. 100/2001 Sb. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že zákon o ochraně přírody a krajiny vymezuje dotčené zájmy velmi

široce a to, zda argumentace ekologického občanského sdružení souvisí se zájmy vymezenými citovaným zákonem, je třeba vykládat extenzivně.

Spolky ve své námitce připomínají, že „jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov může ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby. Požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na jeho intenzitu znečištění (a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy).“ V tomto smyslu upozorňují na případy hořícího auta na dálnici D1, s odkazem na články na jimi citované webové stránky s příklady hořících či havarovaných nákladních na dálnici D1. Krajský úřad u spolků uváděných příkladů havárií při užívání staveb dálnic a jejich dopadu na jednotlivé složky životního prostředí, při rozšiřujícím výkladu výše uvedených zákonů zmocňujících spolky k jejich účastenství v navazujících řízení dle stavebního zákona, nemůže vyloučit možný negativní vliv požárů na různé složky životního prostředí (zejména na ovzduší, ekosystémy či organismy) a proto přistoupil i při takto jimi extenzivním výkladu jejich zájmů v tomto řízení (negativní dopad na životní prostředí má určitě každý požár) se obsahové stránce zabýval jimi podanou námitkou na doplnění jednoho požadavku na úseku požární bezpečnosti staveb.

K dané námitce krajský úřad musí opět výslovně uvést, že přezkoumávaným rozhodnutím nebyla v žádném případě povolena stavba pozemní komunikace v kategorii dálnice, ke které je namířena vznesená námitka spolků. Přezkoumávaným rozhodnutím jsou povoleny stavby odlišných kategorií pozemních komunikací s jiným způsobem jejich užívání než stavba pozemní komunikace v kategorii dálnice, která je pozemní komunikace určená pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu silničními motorovými vozidly, která je budována bez úrovnových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a která má směrově oddělené jízdní pásy a je přístupná pouze silničním motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis (§ 4 zákona o pozemních komunikacích).

Je možné polemizovat, zda by se mohla či nemohla stát havárie v uváděném příkladu spolků vozidla cisterny u rozhodnutím povolených pozemních komunikací, ale v rámci vydaného povolení by tento stav mohl přijít hypoteticky v úvahu snad jen při jejich užívání v některém konkrétním místě na povolované stavbě silnic II. třídy, nikoliv na jinak povolených pozemních komunikacích (stezka pro chodce a cyklisty, polní cesty, příjezdy k zabezpečení obsluhy území apod.). Při připuštění možné situace popisované spolky u povolovaných staveb silnic se příjezd vozidel integrovaného záchranného systému řídí dle aktuálního stavu uzavírek a objížděk na silnicích, o kterých jsou mimo jiné příslušnými silničními správními úřady informováni. Současně se nejedná u povolované stavby tímto stavebním povolením o stavbu, kde je nutné v podmínkách vydaného rozhodnutí zohlednit plánovanou dobu dojezdu jednotek požární ochrany na místo mimořádné události, jak uvádějí spolky k místu požáru z hlediska velikosti vozidla s hořlavou látkou.

Vzhledem k tomu, že předmětem předložené dokumentace není návrh pozemní stavby, při návrhu pozemní komunikace se na něj neuplatňují požadavky na přístupové komunikace podle vyhlášky o technických podmínkách a normy ČSN 73 0802. Spolky navrhovaný „plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdnych tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů“ není předmětem návrhu podmínek požární bezpečnosti podle vyhlášky o technických podmínkách. Stavba pozemní komunikace vzhledem k jejímu charakteru nevyžaduje

žádná technická opatření podle vyhlášky o technických podmínkách a navrhovaná stavba je plně v souladu s právními a technickými předpisy na úseku požární ochrany. K návrhu spolků na uložení nového požadavku na požární bezpečnost stavby dálnice je v případě povolených staveb pozemních komunikací tímto přezkoumávaným stavebním povolením krajským úřadem tak nutné uvést, že jimi uvedený požadavek týkající se požární bezpečnosti je nerealizovatelný a nevymahatelný. Vznesená námitka na doplnění podmínek stavebního povolení speciálního stavebního úřadu, a to i s ohledem na výše uvedené ve vyjádření Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, jako vrcholného orgánu na úseku požární ochrany, nebyla krajským úřadem shledána jako důvodná.

K námitce spolků pod **bodem 9** uvedené jako „Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, zákonnosti ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2919, zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a zákonnosti procesu EIA v letech 1999-2000, (podbod 9.1 je zde uveden pouze jako Přehled historie přípravy a výstavby dálnice D1-0136 Říkovice - Přerov),“ jejímu **bod bodu 9.2** uvedené jako „Nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16,“ **pod bodu 9.3** uvedeného jako „Námítky proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16 – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu“ a **pod bodu 9.4** uvedeného jako „Námítky proti ověřujícímu závaznému stanovisku EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2919 – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu,“ kdy odvolatelé žádají, „aby ministr ŽP předmětné závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění ze dne 30. 12. 2020, ověřující závazné stanovisko EIA ze dne 23. 6. 2021 a stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 podle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby závazné stanovisko EIA bylo doplněno o jejich 5 návrhů. Odvolatelé také žádají, aby 1 požadavek závazného stanoviska EIA byl dle výše uvedeného návrhu změněn. Odvolatelé ještě žádají, aby byla vypracována nová Rozptylová studie, která bude vycházet z dopravních intenzit z roku 2016 (zveřejněných v 5/2017) a provede nové výpočty koncentrací všech znečišťujících látek, zejména ročních koncentrací PM_{2,5} s přísnějším limitem od 1. 1. 2020 ve výši 20 mikrogramů na m³. V případě překročení limitů znečišťujících látek, zejména ročního limitu koncentrací PM_{2,5}, nová Rozptylová studie také navrhne konkrétní zmírňující opatření, včetně posouzení možnosti trasy dálnice v Dluhonicích oddálit o cca 150 metrů podle dvou námětů odvolatele (viz přílohy se dvěma mapami),“ krajský úřad uvádí následující:

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence (dále též i „MŽP“), k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska MŽP č. j. MZP/2020/430/981, ze dne 30. 12. 2020, dále proti obsahu závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021 pod č. j. MZP/2021/710/2919, a také proti zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., ze dne 15. 12. 2000, a procesu posuzování vlivů provedení záměru na životní prostředí předcházejícímu vydání tohoto stanoviska

v letech 1999 – 2000. Proto krajský úřad požádal ministryni životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu.

Krajský úřad poté dne 14. 10. 2022 obdržel závazné stanovisko ministryně životního prostředí ze dne 13. 10. 2022, č. j. MZP/2022/430/1019, jímž potvrdila: I. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění změny provedené závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a II. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2919. K jednotlivým námitkám spolků pak ministryně životního prostředí uvedla následující:

K námitkám spolků (podbod 9.2) na nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a nezákonnost vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 z důvodu řádného neposouzení dalších možných variant trasy záměru.

Z uváděných formulací spolků není dostatečně zřejmé, v čem konkrétně má spočívat údajná nezákonnost prioritního stanoviska EIA, resp. v jakém konkrétním ustanovení zákona prioritní stanovisko EIA pochybilo, či je s ním v rozporu. Stanovisko EIA z roku 2000 s podklady pro jeho vydání lze z pohledu prioritního stanoviska EIA chápat pouze jako doplňující podkladové odborné materiály pro odborné posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Z hlediska závaznosti však byly tyto podklady zkonsumovány v rámci předchozího stupně navazujícího řízení, kde také bylo možné zabývat se plněním podmínek stanoviska EIA z roku 2000. MŽP však není věcně příslušným správním orgánem k přezkoumávání plnění podmínek stanovisek EIA v rámci navazujících řízení, zejména pak podmínek stanoviska EIA z roku 2000, které není závazné pro předmětné navazující řízení - toto stanovisko je od účinnosti čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. zcela nevyužitelné, což bylo ostatně důvodem pro vznik nového stanoviska EIA, tedy předmětného prioritního stanoviska EIA. Jakékoliv diskuze o dalších variantách trasy záměru, které nebyly oznamovatelem záměru předloženy, jsou z hlediska zákonných možností příslušného správního úřadu bezpředmětné, neboť se nelze podle zákona č. 100/2001 Sb. domáhat řešení, které oznamovatel záměru nemá v úmyslu realizovat.

Ve věci údajného rozporu s účelem Směrnice EIA ministryně životního prostředí odkazuje na již vypořádání námitek spolků výše pod bodem 1.

Z výše uvedených důvodů nebyl ministryní životního prostředí shledán věcný ani procesní důvod nezákonnosti prioritního stanoviska EIA a uvedené námitky spolků proto zamítla jako nedůvodné.

K námitkám spolků (podbod 9.3) proti schváleným požadavkům prioritního stanoviska EIA - žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu.

Spolky uvedené formulace obsahují návrhy na dílčí úpravy a doplnění stanovených opatření, resp. podmínek prioritního stanoviska EIA. Tyto návrhy však nejsou řádně odůvodněny ve vztahu k provedenému hodnocení vlivů na životní prostředí a jejich potřeba není podložena žádnými relevantními odbornými podklady podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb. S podmínkami závazného stanoviska je nutno zacházet mimo jiné s ohledem na princip právní jistoty a nelze je libovolně měnit na základě momentálního názoru či rozpoložení kteréhokoliv účastníka řízení. Změny těchto

podmínek jsou navíc možné pouze předepsanými zákonnými postupy a v omezených případech, tj. zejména v případě prokázání nezákonnosti. To však z námitek spolků dovodit nelze. Tímto nicméně není odvolatelům upíráno právo na uplatnění požadavku na takové podmínky v rámci rozhodnutí správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení.

V případě odkazovaného zkušebního provozu sám odvolatel podotýká, že citované případy nesouvisejí s návrhem požadavku a chce jimi pouze upozornit na problém zneužívání délky zkušebního provozu.

Ve vztahu k požadavku odvolatelů na projekt vegetačních úprav je celkové vyznění jeho požadavků zmatečné, neboť z něho lze usuzovat, že směřuje spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k MŽP je nejspíše vytykáno pouze to, že v prioritním stanovisku EIA absentuje požadavek na předložení Projektu vegetačních úprav (tj. SO 801 Vegetační úpravy dálnice) do stavebního řízení. Jak však odvolatelé dospěli k přesvědčení, že toto by mělo být vadou prioritního stanoviska EIA, není dostatečně relevantně zdůvodněno z hlediska provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb. Uváděné podrobné požadavky na výsadby se závěrů provedeného hodnocení nijak netýkají a nelze z nich usuzovat, že absencí podmínky v prioritním stanovisku EIA mohly být založeny podmínky pro neposouzené významné negativní vlivy záměru, či vzniknout jiná významná újma životnímu prostředí. Odkazované podmínky se pak vesměs týkají jiných stanovisek a vyjádření, nikoliv prioritního stanoviska EIA. K zásadnímu nepochopení požadavků však vede skutečnost, že domnívaná absence projektu vegetačních úprav je v rozporu s obsahem dokumentace záměru pro stavební povolení, která byla součástí podkladů prioritního stanoviska EIA a která je veřejně přístupná u předmětného záměru v rámci informačního systému EIA (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP002X).

V rámci průvodní zprávy této dokumentace je jednak opakovaně odkazováno na řešení ozelenění a jiných úprav území v rámci samostatného objektu 801 - Vegetační úpravy dálnice a objektu 804 - Náhradní výsadba, jednak jsou tyto objekty v základních parametrech popsány v rámci průvodní zprávy, a to včetně druhů a počtů navrhovaných dřevin. Především však byly součástí samostatných technických zpráv a výkresů v části C.9 800 Objekty úpravy území (složka s názvem „C.9_800_OBJEKTY ÚPRAVY ÚZEMÍ“, dílčí podsložky „C.9.1_801“ až „C.9.7_863“), elektronické verze dokumentace. Je tedy jednoznačně prokazatelné a nade vši pochybnost, že MŽP mělo tyto podklady k dispozici a vycházelo z nich již při vydání prioritního stanoviska EIA, stejně jako to, že účastník řízení měl a nadále má tyto podklady k dispozici na IS EIA. Není tedy pravdou, že by se s těmito podklady nemohl dostatečně a včas seznámit. Odvolatelem požadovaná podmínka prioritního stanoviska EIA ve věci projektu vegetačních úprav je tak zcela bezpředmětná.

Z hlediska spolky poukazovaných tzv. „*motýlích dálnic*“ je pak vhodné upozornit, že se jednalo o jednorázový projekt výzkumu a vývoje v programu EPSILON Technologické agentury ČR, s úplným názvem „*Nové technologie vegetačních úprav svahů dálnic pro podporu motýlů*“ realizovaný v letech 2015 až 2019. Reálné výsledky tohoto projektu v delší perspektivě a nezávislé potvrzení dosažení předpokládaných cílů projektu dosud chybí. Přes vypracované metodiky a webové stránky k projektu, které je nutné chápat zejména jako výstupy projektu pro získání přiznané státní podpory projektu, je ke dni zpracování tohoto materiálu (tj. 25. 7. 2022) na stránkách Technologické agentury ČR v kolonce Zhodnocení výsledků projektu stále uvedeno

pouze: „*Jedná se o předběžné údaje, neproběhlo Závěrečné oponentní řízení*“. Na základě takovýchto podkladů se nelze odpovědně domáhat změny prioritního závazného stanoviska EIA. Navíc se v tomto případě nejedná o požadavky stávajících podmínek prioritního stanoviska EIA ani vlastního provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí.

V případě části odvolání ve vztahu k problematice Protihlukové stěny a vegetace platí vesměs totéž, co u projektu vegetačních úprav výše, tedy že převážně směřuje odvolání spolků spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k MŽP je nejspíše pouze požadováno, aby v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA byla vypracována nová rozptylová studie, vycházející z aktualizovaných dopravních intenzit z Celostátního sčítání dopravy ŘSD k roku 2016 (zveřejněných po vydání prioritního stanoviska EIA), aktualizovaného stavu imisního pozadí (posledních dostupných pětiletých průměrů ČHMÚ) a s uplatněním přísnějšího limitu pro PM_{2,5}, platného od roku 2020. Plus konkrétní a zmírňující opatření v podobě výsadby. K těmto požadavkům spolků je předně třeba uvést, že obdobně jako u ostatních požadavků jsou uplatněné návrhy v zásadě přínosné pro životní prostředí. Je však třeba rozlišovat úkony, které je správný orgán oprávněn činit v rámci svých zákonných postupů, od projevu možné dobré vůle a přesvědčení.

Z hlediska hodnocení vlivů na ovzduší prioritní stanovisko EIA vychází z hodnot příspěvků záměru vypočtených rozptylovou studií a stávajícího pozadí a limitů platných v době vydání prioritního stanoviska EIA. V tomto směru odvolatelem poukazované zpřísnění zákonného limitu pro roční průměr suspendovaných částic PM_{2,5} z původních 25 µg/m³ na 20 µg/m³ od 1. 1. 2020 nemá dopad na platnost závěrů dříve vydaného prioritního stanoviska EIA. Z hlediska hodnocení vlivů na veřejné zdraví pak prioritní stanovisko EIA vychází z „*Posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví DI 0136 Říkovice - Přerov*“ (RNDr. Marcela Zambojová, 10/2016), přičemž toto hodnocení vychází z hodnot odvozených v rámci charakterizace nebezpečnosti dané látky dle WHO (World Health Organization), které nejsou vázány na aktuální zákonné limity konkrétní země. V rámci podkladového posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví bylo konkrétně vycházeno ze směrnice „*WHO air quality guidelines global update 2005*“, která stanovuje směrníkovou hodnotu pro roční průměr suspendovaných částic PM_{2,5}, a to dokonce pouhých 10 µg/m³. V rámci uvedeného posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví je pak na základě provedených výpočtů konstatováno, že „*Stávající průměrné roční imise PM₁₀ v pozadí na úrovni 28,7 až 31,7 µg/m³ a u PM_{2,5} 21,9 až 24,8 µg/m³ překračují příslušné hodnoty směrníkových koncentrací stanovených WHO. Imisní příspěvky posuzovaného záměru spočítané v rámci rozptylové studie se budou na tomto překračování spolupodílet, avšak hodnoty těchto příspěvků z hlediska zdravotních účinků nezpůsobí předčasnou úmrtnost, nezvýší významně počet let ztráty života ani vznik nových případů onemocnění chronickou bronchitidou, ani takové zhoršení průběhu kardiovaskulárních či respiračních onemocnění, které by si vynutilo hospitalizaci.*“

Na základě výše uvedeného přísluší proto konstatovat, že zpřísnění limitu pro PM_{2,5} od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA, a současně že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrníkových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Předmětem závazného

stanoviska ke změnám záměru jsou pak pouze změny vlastního záměru oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA a nezabývá se změnami metodik či zákonných limitů.

Z výše uvedených důvodů se tak nelze dovolávat zpracování aktualizované rozptylové studie v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA, neboť jednak zpracování takového podkladu není předmětem ani úkolem přezkumného řízení, jednak z podkladové rozptylové studie pro vydání prioritního stanoviska EIA nevyplývají uváděné vady či nezákonnosti. Stejně tak není dostatečně doloženo, že by předpokládané návrhy výsadeb nemohly skutečně působit zmírňujícím účinkem. Pouhá existence novější Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic z června roku 2016, zpracovaná v rámci výzkumného projektu Technologické agentury ČR, není dostatečným důkazem pro tvrzení, že dokumentací pro stavební povolení záměru navržené (viz objekty 801, 804 a další) a opatřením, resp. podmínkou č. 17, příp. 13 prioritního stanoviska EIA žádané výsadby dřevin, jsou z hlediska požadovaného efektu skutečně v celém rozsahu nefunkční, ani že by bez tohoto opatření mohl mít záměr neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Samotná metodika v rámci odvolatelem citovaného odstavce metodiky k dosavadním postupům při určování rozsahu kompenzačních opatření podle zákona o ochraně ovzduší zároveň dodává, že poukazovaná metodika uvedené dosavadní postupy ani nezahrnuje do rešerše, ani nediskutuje, neboť je nelze podložit relevantní literaturou. Tvrzení odvolatele o nefunkčnosti navržených opatření je tak zjevně dostatečně nepodložené. Otázku možného nezávislého prověření alternativního řešení opatření podle této nové metodiky a porovnání s efektem uplatněného návrhu je jistě možné řešit, nikoliv však z důvodu prokázané závadnosti stávajících opatření prioritního stanoviska EIA. Je také vhodné připomenout otázku časové návaznosti, protože termín dokončení vědecky zaměřeného díla neznámá, že od té chvíle bude automaticky respektován a praktikován odbornou praxí. Rovněž z toho důvodu nelze mít její neuplatnění v rámci podkladů prioritního stanoviska EIA z listopadu 2016, včetně podkladové rozptylové studie z května 2016, za odborné pochybení.

Co se týče vlastních kompenzačních opatření, je dle ust. § 11 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, klíčových několik aspektů. V tomto ohledu citované ustanovení zákona uvádí: *„Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“).“* V ustanovení § 11 odst. 6 cit. zákona se dále uvádí: *„Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5, přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.“*

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, dále specifikuje následující (viz ust. § 27 cit. vyhlášky): *„Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace*

uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona [jedná se tedy o stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání] v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok. ...V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.“

Podmínka nárůstu úrovně znečištění o 1 % imisního limitu je tedy splněna v případě benzo(a)pyrenu (viz tab. 10 rozptylové studie, max. imisní příspěvek pro benzo(a)pyren dosahuje hodnoty 5,49 % imisního limitu). U ostatních látek nikoliv. Podmínka zastavěného území je také zjevně splněna, jak vyplývá z územního plánu města Přerov. V tomto bodě je konstatování uvedené v rozptylové studii, že stavba neprochází zastaveným územím, chybné. Nicméně rozptylová studie přesto požadavek kompenzační výsadby zeleně uplatnila. Podmínka kompenzace v oblasti nejvyšší hodnoty úrovně znečištění nebo alespoň na území těžké zóny a aglomerace je tedy splněna, a to výsadbou izolační zeleně, která je také vyžadována v opatření č. 13 a 17 prioritního stanoviska EIA a která se bude vyskytovat v oblasti nově převedené dopravy, kde lze dle rozptylové studie očekávat nejvyšší dopad na ovzduší související s umístěním nové stavby. Za součást kompenzačních opatření lze rovněž považovat snížení úrovně znečištění v Přerově, tedy na území těžké zóny, jak také vyžaduje ust. § 11 odst. 6 zákona o ochraně ovzduší, kde se pozitivně projeví efekt obchvatu. Lze tedy uzavřít, že účel kompenzačního opatření je tak naplněn i bez nutnosti ukládat další opatření.

Ve prospěch spolky napadané rozptylové studie dále přísluší konstatovat, že např. hodnoty pětiletých klouzavých průměrů koncentrací jednotlivých znečišťujících látek, vyjadřující stávající imisní pozadí, uvádí v rozsahu a uvažuje v maximech všech dotčených čtverců, tzn. včetně těch s hustě obydlenými částmi města, tedy nejvíce zatížených. Zároveň se rozptylová studie nevěnovala kvantifikaci poklesu zátěže v nejvíce zatížených částech města se stávající komunikací, která by hovořila ve prospěch záměru. V hodnocených lokalitách nejbližší obytné zástavby tak uvažovala vyšší úroveň zatížení, než odpovídala předmětnému čtverci. V případě ročních hodnot PM₁₀ a PM_{2,5} (které lze jednoduše sčítat s imisním pozadím, nikoliv tak denní) se v těchto lokalitách jednalo o příspěvek záměru v méně než 1 % podílu na imisním limitu. V případě benzo(a)pyrenu pak platí, že se jedná o znečišťující látku, u níž podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlížejí.

Pokud se pak v případě uvedených tří znečišťujících látek orientačně porovnají hodnoty pětiletých průměrů z období 2010 - 2014 (dostupné k datu zpracování rozptylové studie) a z aktuálního období 2016 - 2020 (zveřejněny 11/2021) dle internetových stránek ČHMÚ <https://www.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/ozko/ozkocz.html>, lze doložit, že v poukazovaných lokalitách s hodnocenou nejbližší obytnou zástavbou došlo u všech tří látek k poklesu imisní zátěže, tzn. ke zlepšení imisní situace. Aktualizací rozptylové studie by tak musely být zohledněny i tyto skutečnosti.

Z hlediska odkazované judikatury ve věci nepřípustného zatěžování území je třeba poukázat na poměrně odlišnou výchozí situaci, kdy vlastní předmět soudního sporu

neměl účel ani potenciál ke snížení nadlimitní zátěže v jiných částech řešeného území a nenavrhoval ani kompenzační opatření pro snížení vlastního vlivu, případně nebyl schopen technickými opatřeními zajistit dodržování limitů tam, kde k jejich překročení vlivem záměru teprve docházet mohlo. Uvedené námitky spolků proto ministryně životního prostředí ve svém přezkumu závazného stanoviska zamítla jako nedůvodné.

K námitkám spolků (podbod 9.4) proti závaznému stanovisku ke změnám záměru, žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu.

Ustanovení § 149 odst. 5 správnímu orgánu přímo ukládá vyzvat žadatele k odstranění nedostatků žádosti, nemá-li tato předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami. Po dobu odstraňování vad žádosti pak lhůta pro vydání závazného stanoviska neběží. Z hlediska naplnění požadavku ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. jsou rozhodující data podání žádosti o závazné stanovisko ke změnám záměru dne 24. 8. 2020 a podání žádosti o navazující řízení dne 27. 8. 2020. Jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska ke změnám záměru, splnění stanovené lhůty 90 dnů mezi těmito daty je jednoznačné a nelze jej vykládat jinak. Z výše uvedených důvodů pak nelze považovat závazné stanovisko ke změnám záměru za nezákonné. Námitky spolků tak nejsou důvodné.

Lze tedy uzavřít, že návrhu spolků pod bodem 9. bylo vyhověno v tom, že předmětná závazná stanoviska Ministerstva životního prostředí byla přezkoumána příslušným nadřízeným dotčeným orgánem - ministryně životního prostředí, avšak jejich námitky byly vyhodnoceny jako nedůvodné.

Jelikož na základě podaných námitek spolků nebyly shledány žádné důvody pro změnu prioritního stanoviska EIA ani ověřujícího stanoviska EIA podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, byla tato stanoviska potvrzena.

Podaná námitka pod bodem 9 nebyla shledána jako důvodná. Krajský úřad však s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, shledal na základě námitek odvolatelů důvod ve výrokové části stavebního povolení doplnit do bodu 22. úplné znění chybějících požadavků závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence ze dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 pod č. j. MZP/2020/430/981.

K námitce spolků pod **bodem 10.**, uvedené jako „*Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek*“, kdy odvolatelé žádají, „*aby byl zajištěn přezkum všech zbývajících závazných stanovisek, včetně výše uvedených, dle ust. § 149 správního řádu u příslušných nadřízených orgánů, neboť se domnívají, že po procesní i věcné stránce nebyla vydána v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu o jejich zákonnosti,*“ uvádí krajský úřad následující:

Spolky ve svých odvoláních neuvedli konkrétní důvody, které je vedly k požadavku přezkoumání všech závazných stanovisek. Pouze uvádějí, že se domnívají, že po procesní i věcné stránce nebylo vydáno v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu v jeho zákonnosti. Jak bylo uvedeno výše s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „*univerzálními ochránci*“ všech možných zájmů a nemohou napadat závazná stanoviska jen z „*preventivních důvodů*“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti

nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. I přesto z důvodu právní jistoty a předběžné procesní opatrnosti bylo v tomto směru spolkům v zásadě vyhověno, a ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu byly požádány příslušné nadřízené dotčené orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, jež byly podkladem stavebního povolení kromě závazných stanovisek nadřízených dotčených orgánů, které byly uvedeny již výše.

Krajský úřad na základě požadavku spolků o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouc, Odboru dopravy a územního rozvoje (dále též „**KZS MMOI**“), ze dne 7. 2. 2019, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, a to z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, dále zákona č. 13/2017 Sb., o pozemních komunikacích, zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, hlavy IX zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu, uvádí, že již svým koordinovaným závazným stanoviskem ze dne 7. 4. 2020 pod Sp. zn. KÚOK/18952/2020/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 36301/2020, bylo KZS MMOI ze dne 7. 2. 2019 pod Spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, bylo v části změněno a ve zbytku potvrzeno. V rámci provedeného přezkumu KZS MMOI v částech týkajících se ochrany jednotlivých složek chráněných veřejných zájmů dle posuzovaných právních předpisů byly pouze na úseku životního prostředí shledány nedostatky v části odpadového hospodářství, které byly opraveny změnou KZS MMOI podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu (*dle tehdy platné úpravy správního řádu*). V ostatních částech považoval krajský úřad KZS MMOI za věcně správné a souladné se správním řádem, také s jednotlivými složkovými předpisy na úseku ochrany životního prostředí, zákona o pozemních komunikacích, stavebního zákona a zákona o státní památkové péči. Následně Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor sportu, kultury a památkové péče, svým stanoviskem ze dne 14. 4. 2020 pod Sp. zn: KÚOK/43367/2020/OKSPP/685, č. j. KUOK 43367/2020, z hlediska zákona o státní památkové péči doplnil výše uvedené „*Koordinované závazné stanovisko*“, přičemž uzavřel, že vyjádření orgánu státní památkové péče není závazným stanoviskem podle zákona o státní památkové péči ale konstatováním, že v dané věci není dotčeným orgánem státní památkové péče, protože území, kde má být realizována stavba dálnice D 1 v úseku Říkovice - Přerov, je mimo zájem orgánu státní památkové péče.

Spolky ve svých odvoláních neuvedli konkrétní důvody, které je vedly k požadavku přezkoumání KZS MMOI s uvedením pouze své domněnky, že po procesní i věcné stránce nebylo vydáno v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu v jeho zákonnosti. Za uvedeného stavu, kdy uvedené KZS MMOL bylo krajským úřadem přezkoumáváno po věcné a procesní stránce a navíc za situace jeho vydání pro řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby Magistrátu města Přerova č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006, ve věci záměru umístění stavby „*Dálnice D1, stavby 0136 Říkovice – Přerov, Aktualizace DUR*“ nikoliv pro vydání stavebního povolení, krajský úřad považuje za nadbytečné vydávat opětovně potvrzení tohoto koordinovaného závazného

stanoviska, když již bylo přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu příslušného ust. § 149 správního řádu.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 nejprve svým opatřením požádal Odbor ŽPZ KÚOK ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu, o vyjádření k podanému odvolání spolků, a to z hlediska vyjádření dotčených orgánů zahrnutých v rámci jeho vydání, části 3. až 12., a to z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých zákonů, a také zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů. Po jeho obdržení pak krajský úřad ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu požádal správní orgány nadřízené správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal tj. Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo dopravy a Ministerstvo kultury.

Dne 24. 8. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, ze dne 24. 8. 2022, č. j. MZE-47142/2022-15110 (ke koordinovanému ZS Krajského úřadu Olomouckého kraje z 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017), v bodě 4 části posouzení podle zákona o vodách s jeho potvrzením s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti a nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Dne 13. 11. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 13. 11. 2022 pod č. j. MD-1949/2022-930/5, jímž bylo koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 v části posouzení podle zákona o pozemních komunikacích změněno vypuštěním v něm uvedeného požadavku nad rámec jeho kompetence, v ostatních částech zůstalo nezměněno. Uvedenou změnou tak nyní vydané závazné stanovisko z hlediska dopadu na existující stavbu silnice I/55 odpovídá rozsahu věcné působnosti krajského úřadu.

Dne 28. 11. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti sdělení Ministerstva kultury ze dne 16. 11. 2022 pod č. j. MK 66773/2022 OPP, jímž bylo ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017, uvedeno, že není a nebyl důvod k vydání výseku výše citovaného koordinovaného závazného stanoviska na úseku státní památkové péče, neboť vzhledem ke skutečnosti, že se v řešeném území nenachází národní kulturní památky, nebyl orgán památkové péče resp. Krajský úřad Olomouckého kraje dotčeným orgánem památkové péče.

Ze závěru obdrženého sdělení Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 27. 12. 2022, č. j. MZE-72842/2022-16231 vyplývá, že vyjádření orgánu státní správy lesů, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska vydaného krajským úřadem dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017, je pouhým sdělením o absenci kompetence k vydání závazného stanoviska v projednávané věci, a proto se nejedná a ani nemůže jednat o závazné stanovisko ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých

zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů a nelze tedy postupovat podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

Poté dne 13. 1. 2023 krajský úřad ještě obdržel stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII (dále jen „**ministerstvo ŽP**“) ze dne 9. 1. 2023, č. j. MZP/2023/570/34, s uvedením, že v daném případě posuzování těchto aktů označovaných jako „*Koordinovaná závazná stanoviska*“, resp. jejich částí, přezkoumávaných ministerstvem ŽP, v nich zcela absentuje zejména ustanovení zákona (právního předpisu), které zmocňuje Krajský úřad Olomouckého kraje vůbec k jeho vydání. Svou podstatou v případě oněch správních aktů proto vůbec nejde o závazné stanovisko ve smyslu ustanovení platné právní úpravy, když mj. chybí např. jeho enuciát (výroková část). Krajský úřad Olomouckého kraje se totiž fakticky k věci vůbec nijak nevyjadřuje, resp. ji žádným způsobem neřeší ve smyslu stanovení konkrétních podmínek pro realizaci předmětné stavby. V souhrnu tedy lze uvést, že Krajský úřad Olomouckého kraje v jednotlivých správních aktech toliko (správně) konstatuje, že není ve věci příslušný dle složkových zákonů. Z pohledu ministerstvem ŽP dozorovaných složkových zákonů, tak představují jednotlivé dílčí body 4/-9/ a 11/-12/ uvedené v rámci správního aktu č. j. KÚOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 tzv. vyjádření, osvědčení či sdělení ve smyslu správního řádu, ve znění platném do 30. 6. 2017 a nejde tak o závazné stanovisko, neboť pro vydání nebyl krajský úřad v dané věci zmocněn zákonem. Na základě tohoto, tak nelze mít jednotlivá stanoviska za závazná ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, v aktuálně platném znění, tedy je třeba konstatovat, že tyto správní akty (označované jako závazná stanoviska) – tj. vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje nejsou závaznými stanovisky, byť tak souhrnně („*Koordinované závazné stanovisko*“) byla nazvána (mylně označena), a to platí i pro „*Stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. 12. 2016, č. j. KUOK 120532/2016 (Natura 2000)*.“ Proto pro přezkoumání napadených „*Koordinovaných stanovisek*“, s odkazem na ust. § 156 správního řádu tak není příslušné ministerstvo ŽP, ale orgán, který vyjádření, osvědčení nebo sdělení vydal nebo učinil, v tomto případě Krajský úřad Olomouckého kraje, kterému je ministerstvo zároveň samostatným aktem souhrnně postoupilo již dříve (usnesením dle ust. § 12 správního řádu ze dne 17. 5. 2022, č. j. MZP/2022/570/741). Z hlediska problematiky ochrany přírody se Krajský úřad Olomouckého kraje vyjadřoval k otázce vlivu záměru samostatně či ve spojení s jinými záměry a koncepcemi na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality či ptačí oblasti a dotčení zvláště chráněných území nebo jejich ochranných pásem. Vydané stanovisko bylo řádně odůvodněno a vydáno věcně a místně příslušným orgánem. V rámci podaných odvolání se jednotlivé námítky netýkají řešených problematik.

Na základě výše ministerstvem ŽP uvedeného o postoupení žádosti k vlastnímu přezkumu Odborem ŽPZ KÚOK vydaných správních aktů ve smyslu ust. § 156 správního řádu, krajský úřad obdržel interním sdělením ze dne 1. 2. 2023, č. j. KUOK 17655/2023, k přezkumu stanoviska vydaného Odborem ŽPZ KÚOK s vyloučením významného vlivu stavby na lokality soustavy Natura 2000 ze dne 16. 12. 2016, č. j. 120532/2016, jeho sdělení, že citované stanovisko není v rozporu s právními předpisy s jeho odkazem na jeho dřívější přezkoumání sdělením ze dne 27. 5. 2022, č. j. KUOK 57245/2022, které ob stojí i k nyní vedenému odvolacímu řízení proti rozhodnutí speciálního stavebního úřadu. Obdobně z obdrženého interního sdělení vyplývá, že na základě spolky vznesených námitek ani tentokrát Odbor ŽPZ KÚOK neshledal u vyjádření uplatněných v jeho dílčích částech v rámci koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. 26155/2017,

rozpor s právními předpisy a plně se nyní k žádosti krajského úřadu odkázal na své dříve provedené sdělení o provedeném přezkumu ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58328/2022.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje vydaného dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, nejprve svým opatřením požádal Odbor ŽPZ KÚOK ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu, o vyjádření k podanému odvolání spolků, a to z hlediska vyjádření dotčených orgánů zahrnutých v rámci jeho části 4., a to z hlediska zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých zákonů, a také zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů. Po jeho obdržení pak krajský úřad ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu požádal o jeho potvrzení nebo změnu správní orgány nadřazené správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, tj. Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství Ministerstvo dopravy a Ministerstvo kultury.

Dne 10. 6. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10. 6. 2022 pod č. j. MD-1949/2022-930/3, jímž bylo koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021 v části posouzení podle zákona o pozemních komunikacích potvrzeno s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti (z hlediska ochrany silnic I. třídy) a nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Ze závěru obdrženého sdělení Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 15. 8. 2022, č. j. MZE-47959/2022-16231 vyplývá, že vyjádření orgánu státní správy lesů, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska vydaného krajským úřadem dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, je pouhým sdělením o absenci kompetence k vydání závazného stanoviska v projednávané věci, a proto se nejedná a ani nemůže jednat o závazné stanovisko ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů a nelze tedy postupovat podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

Dne 24. 8. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, ze dne 24. 8. 2022, č. j. MZE-47142/2022-15110 (ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje z 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021), v bodě 4.6 části posouzení podle zákona o vodách s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti, nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Dne 20. 9. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti sdělení Ministerstva kultury ze dne 20. 9. 2022 pod č. j. MK 54587/2022 OPP, jímž bylo ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021 uvedeno, že není a nebyl důvod k vydání výseku výše citovaného koordinovaného závazného stanoviska na úseku státní památkové péče, neboť vzhledem ke skutečnosti, že se v řešeném území nenachází národní kulturní památky, nebyl orgán památkové péče resp. Krajský úřad Olomouckého kraje dotčeným orgánem památkové péče.

Poté dne 26. 9. 2022 krajský úřad ještě obdržel stanovisko ministerstva ŽP ze dne 19. 9. 2022, č. j. MZP/2022/570/1267 s uvedením, že v daném případě posuzování těchto aktů označovaných jako „*Koordinovaná závazná stanoviska*“, resp. jejich částí, přezkoumávaných ministerstvem ŽP, v nich zcela absentuje zejména ustanovení zákona (právního předpisu), které zmocňuje Krajský úřad Olomouckého kraje vůbec k jeho vydání. Svou podstatou v případě oněch správních aktů proto vůbec nejde o závazné stanovisko ve smyslu ustanovení platné právní úpravy, když mj. chybí např. jeho enunciát (výroková část). Krajský úřad Olomouckého kraje se totiž fakticky k věci vůbec nijak nevyjadřuje, resp. ji žádným způsobem neřeší ve smyslu stanovení konkrétních podmínek pro realizaci předmětné stavby. V souhrnu tedy lze uvést, že Krajský úřad Olomouckého kraje v jednotlivých správních aktech toliko (správně) konstatuje, že není ve věci příslušný dle složkových zákonů. Z pohledu ministerstvem ŽP dozorovaných složkových zákonů, tak představují jednotlivé dílčí body 4.1-4.3, 4.4, 4.6 a 4.8 uvedené v rámci správního aktu č. j. KÚOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021 tzv. vyjádření, osvědčení či sdělení ve smyslu správního řádu a nejde tak o závazná stanoviska, neboť pro vydání nebyl krajský úřad v dané věci zmocněn zákonem. Na základě tohoto, tak nelze mít jednotlivá stanoviska za závazná ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, v aktuálně platném znění, tedy je třeba konstatovat, že tyto správní akty (označované jako závazná stanoviska) – tj. vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje nejsou závaznými stanovisky, byť tak souhrnně („*Koordinované závazné stanovisko*“) byla nazvána (mylně označena). Proto pro přezkoumání napadených „*Koordinovaných stanovisek*“, s odkazem na ust. § 156 správního řádu tak není příslušné ministerstvo, ale orgán, který vyjádření, osvědčení nebo sdělení vydal nebo učinil, v tomto případě Krajský úřad Olomouckého kraje, kterému je ministerstvo zároveň samostatným aktem souhrnně postoupilo již dříve (usnesením dle ust. § 12 správního řádu ze dne 17. 5. 2022, č. j. MZP/2022/570/741).

Na základě výše ministerstvem ŽP uvedeného postoupení žádosti k vlastnímu přezkumu Odborem ŽPZ KÚOK vydaných správních aktů ve smyslu ust. § 156 správního řádu, krajský úřad obdržel interním sdělením ze dne 1. 2. 2023, č. j. KUOK 17655/2023 k přezkumu vyjádření Odborem ŽPZ KÚOK jakožto orgánem, který tato vyjádření vydal nebo učinil, že na základě spolky vznesených námitek ani tentokrát Odbor ŽPZ KÚOK neshledal u stanovisek v jeho dílčích částech v rámci koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 4. 2021, č. j. 47054/2021 rozpor s právními předpisy a plně se nyní k žádosti krajského úřadu odkázal na své dříve provedené sdělení o provedeném přezkumu ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58362/2022.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, č. j. 476/2019-120-SSU/2 požádal ministra dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Dne 11. 7. 2022 krajský úřad obdržel závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska odboru pozemních komunikací Ministerstva dopravy závazným stanoviskem ministra dopravy ze dne 8. 7. 2022, č. j. MD-20451/2022-510/3, kterým bylo citované závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, potvrzeno s tím, Ministerstvo dopravy jako dotčený orgán mělo pro vydání závazného stanoviska dostatečné podklady a nebyly mu známy důvodné pochybnosti o stavu posuzované věci. Lze tedy uzavřít, že závazné stanovisko bylo pro účely uvedeného řízení vydáno Ministerstvem dopravy podle ust. § 32 odst. 3 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, tedy v souladu s právními předpisy

a v rámci zákonem svěřené kompetence. Závazné stanovisko i po formální stránce splňuje zákonné požadavky vycházející z judikatury (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 22. října 2009, č. j. 9 As 21/2009-150, www.nssoud.cz), aby závazná stanoviska alespoň v základní rovině odpovídala požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí. Zde navíc ještě v situaci, kdy obsah závazného stanoviska je souhlasný.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva obrany ze dne 23. 10. 2020, č. j. 105451/2020-1150-OÚZ-BR MO 309324/2020-1150 požádal ministryni obrany, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Dne 8. 8. 2022 krajský úřad obdržel „*Potvrzení závazného stanoviska*“ odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru býv. sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany stanoviskem ministryně obrany ze dne 8. 8. 2022, č. j. MO 308650/2022-8694, kterým bylo citované závazné stanovisko Ministerstva obrany, ze dne 23. 10. 2020, potvrzeno s tím, že přezkoumání obsahu závazného stanoviska ministryně obrany konstatovala, že v dotčené lokalitě vymezeného území Ministerstva obrany podle § 175 stavebního zákona není předložený stavební záměr v rozporu s ustanoveními správního řádu či jinými zákonnými normami a není ani v rozporu se zájmy Ministerstva obrany vymezenými podle § 175 stavebního zákona.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání závazného stanoviska vydaného Drážním úřadem, Sekce stavební - územním odborem Olomouc ze dne 30. 5. 2016 pod zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh požádal Ministerstvo dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Dne 8. 11. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti sdělení Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy ze dne 7. 11. 2022 pod zn. MD-14421/2022-130/9 s odkazem na potvrzení závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016, sp. zn. MO-SOO0750/16-2/EH, č. j. DUCR-33483/16/Eh, které Ministerstvo dopravy, Odbor drážní dopravy dne 8. 12. 2021, č. j. MD-36971/2021-130/2 potvrdilo v rámci již provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy v rámci podaného rozkladu ke stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 vydaného Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, jako speciálního stavebního úřadu ve věcech dálnic. Z obdrženého sdělení vyplývá, že po přezkoumání podaných odvolání odbor drážní dopravy Ministerstva dopravy zjistil, že výše uvedené potvrzení závazného stanoviska Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy ze dne 8. 12. 2021, č. j. MD-36971/2021-130/2 se osvědčilo i ve vztahu k námitkám podaných spolkem Děti Země a spolkem Krajina Dluhonice vůči stavebnímu povolení vydaném speciálním stavebním úřadem. V podaném odvolání spolek Děti Země a spolek Krajina Dluhonice uvádí stejné námitky proti závaznému stanovisku, s jakými se již dříve vypořádalo Ministerstvo dopravy, odbor drážní dopravy. Za uvedeného stavu Ministerstvo dopravy, Odbor drážní dopravy považovalo za nadbytečné vydávat opětovně potvrzení závazného stanoviska, když již bylo přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání stanoviska vydaného Policií České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, ze dne 21. 4. 2021, č. j. KRPM157224-29/ČJ-2015-1400DP požádal Policejní prezidium České republiky, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Dne

13. 6. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti sdělení Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky ze dne 10. 6. 2022, č. j. PPR-25677-2/ČJ-2022-990440. Z uvedeného sdělení vyplývá, že vzhledem k tomu, že stanoviska bylo vydané podle ust. § 16 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, nelze aplikovat postup dle ust. § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť se nejedná o stanovisko závazné, ale o podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby či stavební povolení, jak je konstatováno v ust. § 44 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. V tomto případě je tak pouze na správní úvaze správního orgánu, zda bude stanovisko dotčeného orgánu respektovat, do jaké míry a jak se s ním vypořádá ve svém rozhodnutí. Krajský úřad zde podotýká, že ochrana plynulosti a bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích není nijak zájmem, který by souvisel s ochranou přírody a krajiny.

K námitce spolků pod **bodem 11.**, uvedené jako „*Absence podkladů, zejména závazných stanovisek, vydaných nepodjatým MM Přerova*“, kdy odvolatelé žádají, „*aby stavební povolení bylo zrušeno, neboť mezi podklady jsou závazná stanoviska, KZS a další různá stanoviska podjatého MM Přerova, která tak musejí být nově vydána nepodjatým správním orgánem, resp. je nutné, aby došlo k určení, že MM Přerova trpí nadkritickým stupněm tzv. systémového rizika podjatosti, jak se podrobně uvádí spolek Krajina Dluhonice v bodě 2., resp. Spolek Děti Země v bodě 2.4 tohoto odvolání,*“ uvádí krajský úřad následující:

Jak bylo podrobně uvedeno již výše, např. při vypořádání námítky pod bodem 2. spolku Krajina Dluhonice, resp. pod bodem 2.4 spolku Děti Země, všechny tyto tři podklady stavebního povolení vydaného speciálním stavebním úřadem - dvě závazná stanoviska ze dne 15. 10. 2020 a ze dne 15. 7. 2020 a koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 10. 2020, byly postupem podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumány Krajským úřadem Olomouckého kraje jakožto nadřízeným správním orgánem, a to s tím výsledkem, že obě napadená závazná stanoviska Magistrátu města Přerova byla potvrzena a koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova v jeho částech 3., 8. a 9. změněno, resp. doplněno o odůvodnění (v podrobnostech viz shora, podbod 8.2). Z tohoto je pak více než zřejmé, že tyto tři podklady rozhodnutí v dané věci neabsentují, tedy existují, kdy navíc jejich zákonnost a věcná i formální správnost byla potvrzena nadřízeným správním orgánem, který se ve svém přezkumném rozhodnutí detailním způsobem zabýval i otázkou údajné/namítané podjatosti Magistrátu města Přerova ve věci vydání těchto správních aktů. Krajským úřadem Olomouckého kraje byly tyto tři podklady rozhodnutí řádně a opakovaně přezkoumány, kdy tímto nadřízeným správním orgánem bylo mimo jiné konstatováno, že námitka podjatosti byla v těchto konkrétních případech uplatněna opožděně, nelze k ní proto dále jakkoli přihlížet (ani se jí podrobněji, ve smyslu rozhodování podle ust. § 14 správního řádu, zabývat).

Po věcné stránce byla tato závazná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz přezkumné závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden z těchto tří správních aktů Magistrátu města Přerova nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro rozhodnutí speciálního stavebního úřadu věcně nesprávným či nezákonným.

V žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova Ing. Petra Měřínského a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě těchto tří závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno je nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem. V neposlední řadě nelze odhlédnout od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech třech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem (Krajským úřadem Olomouckého kraje); v podrobnostech dále viz výše.

Krajský úřad tak s ohledem na výše uvedené považuje námitky odvolatelů za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (citace): „...mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyločená úřední osoba. Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).

K námitce spolků pod **bodem 12.**, uvedené jako „Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek – riziko porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu,“ kdy odvolatelé žádají, „aby během odvolacího řízení došlo k pečlivému a k přezkoumatelně doloženému posouzení platnosti všech podkladů s časově omezenou platností ve spise tak, aby před vydáním rozhodnutí byl splněn účel § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, tzn., aby všechny podklady byly stále platné. A pokud jejich platnost skončila či bude brzy končit, tak aby byla obnovena či prodloužena. Je totiž nepřípustné, aby před vydáním správního rozhodnutí byly některé podklady již (časově nebo věcně) neplatné,“ uvádí krajský úřad následující:

Jak je patrné ze spisu, veškerá pokladová vyjádření s omezenou časovou platností byla během stavebního řízení stavebníkem průběžně aktualizována a nejpozději v době ústního jednání (do kdy je možné, aby stavebník předkládal nové podklady) byla aktuální. Aktualizace vyjádření pak probíhala dále a stavebník doložil aktualizovaná vyjádření (potvrzující jejich časovou platnost i do budoucna) také v rámci vedeného odvolacího řízení. Současně je třeba připomenout, že řízení předcházející napadenému rozhodnutí byla velmi dlouhá, a tak není možné dovozovat jen z toho nutnost vysoké frekvence aktualizace, neboť by to bylo nevhodné a v konečném důsledku by to poškodilo práva všech zúčastněných a znemožnilo proces jako takový, což je obecně nežádoucí. Proces přípravy, povolování a realizace stavby je dlouhodobou záležitostí a je logické, že některá vyjádření, popř. závazná stanoviska s omezenou platností, bude potřeba i nadále aktualizovat. V posuzovaném případě byly všechny podklady rozhodnutí (vyjádření a stanoviska stavbou dotčených subjektů) platné ke dni vydání

napadeného stavebního povolení, případně v rámci odvolacího řízení byly doloženy doklady o prodloužení jejich platnosti. Dotčení správci sítí jsou i účastníky odvolacího řízení a byli, stejně jako všichni ostatní účastníci řízení, seznámeni s podklady rozhodnutí, přičemž měli možnost se k předmětnému záměru vyjádřit, případně též možnost odvolat svůj souhlas se stavbou či přeložkou sítě v jejich vlastnictví, což však nikdo neučinil. Krajský úřad je tak názoru, že i když u některých stanovisek dotčených vlastníků sítí již uplynula vlastníky sítí uvedená platnost (příslušné právní předpisy platnost těchto stanovisek nijak nestanovují), neznamená to, že je tím automaticky odvolán i souhlas se stavbou vydaný tímto stanoviskem. Navíc rozhodnutím ve správním řízení žadatel či stavebník získá pouze veřejnoprávní souhlas se stavbou. Před vlastní realizací je však povinen si obstarat i souhlas soukromoprávní, tj. souhlas vlastníka či vlastnického správce sítí, tzn., že zasahovat do vlastnických práv může pouze se souhlasem tohoto vlastníka sítí.

Je rovněž zřejmé, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti dle § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a jsou proto nedůvodné, resp. k nim nemusí správní orgán přihlížet. K tomu viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů). Uvedené odůvodnění z citovaného rozsudku dopadá i na nyní projednávanou věc ve stavebním řízení, kdy lze sice souhlasit s tím, že jakýkoli účastník může upozorňovat rozhodující správní orgány na rizika spojená s vedeným řízením, nicméně přesahují-li takové námitky rozsah přípustných námitek ve vztahu k odvolatelům danému rozsah podání námitek dle stavebního zákona (zde ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona), pak se k těmto námitkám nepřihlíží. Podle citovaného ustanovení totiž *„Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.“* Krajský soud přitom neshledal, že by se vznesená námitka mohla týkat ochrany životního prostředí, když ani z obsahu námitky taková skutečnost nevyplývá. Nadto lze přisvědčit k faktu, že i případná absence platnosti některého z namítaných podkladů v průběhu odvolacího řízení by nebyla takovou vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský úřad podanou námitku vzhledem k výše uvedenému vyhodnotil jako nedůvodnou.

K námitkám odvolatelů Pavla Křížka a Bohumíry Křížkových uvedeným v jejich odvolání krajský úřad pro úplnost v souvislosti s přezkoumáním souladu předmětného záměru s právními předpisy k takto podaným námitkám uvádí následující:

V obdrženém odvolání uvedených odvolatelů je v úvodu uvedena citace příslušného ust. 14 odst. 1 a 2 správního řádu o vyloučení osob podílejících se bezprostředně na výkonu pravomoci správního orgánu. Odvolatelé zde uvádí, že (dále citace) *„vznášejí podjatost proti úředníkům Magistrátu města Olomouce, dotčených*

v záležitostech Povolovacích procesů pro „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice- Přerov“. Ti měli projednat a posoudit nejen naše námítky uváděné ke stavebním objektům: SO 363 Přeložka vodovodu AC 150 u MÚK Přerov - sever. Polní cestu SO 153 podejde kolmo do lomu L2. SO 153 Souběžná polní cesta podél silnice I/55 vpravo, kde je rozpor mezi písemnými podklady a skutečností. Polní cesta je již zrušena. Projednány měly být ale i jiné nesrovnalosti uvedené např. v našich dopisech ze 13. 8.2021 zaslané na Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc nebo dopis z 1. 8. 2021 zaslaný na Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc. Úředníci rozhodli nejednoznačně, nespravedlivě a nestranně. Do současné doby jsme v dobré víře očekávali vydání rozhodnutí k našim námítkám, Magistrátem města Olomouce, ale ten žádná stanoviska k výše uvedenému nepodal.

Na základě iniciativ zástupců ŘSD, společnosti INKOS - Ostrava a.s. a pracovních činností buldozeru na stavbě dálnice D1 ve dnech 3. 2. a 4. 2. 2022, dospěli jsme k závěru a zjištění, že Magistrát města Olomouce naše námítky nevzal v potaz a rozhodl účelově s vědomím, že uváděné popisované stavební objekty obsahují nesrovnalosti a nepravdy. Mohou tedy být napadeny, což činíme.

Napadáme Stavební povolení uvedené dle č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav, spisová značka: S-SMOL/176028/202 VOS ze dne 24. 11. 2021, vydané Magistrátem města Olomouce, Odbor stavební, oddělení statní správy na úseku pozemních komunikací, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc.

Na podjatost úředníků a napadení povolovacích procesů reagujeme bezprostředně po zjištění a ověření uváděných skutečností, jakmile jsme se o nich dozvěděli, bez zbytečného odkladu.“ (konec citace)

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že námítky odvolatelů Pavla Křížka a Bohumíry Křížkových jsou námítky o nespojenosti s vypořádáním jimi podanými námítkami do vedeného stavebního řízení o povolení předmětné stavby. Odvolateli uplatněné námítky, kterými odvolatelé vyjadřovali svoji nespokojenost se způsobem jednání o možnosti výkupu stavbou dotčených pozemků v jejich vlastnictví a nedokládání stavebníkem souhlas k dotčení pozemků v jejich vlastnictví ve smyslu ust. § 184 odst. 3 stavebního zákona, speciální stavební úřad vyhodnotil v prvním případě, že mu nepřísluší posuzovat způsob jednání stavebníka s vlastníky pozemků dotčených stavbou a v druhém případě se jedná o zákonné ustanovení v případě posuzované stavby dopravní infrastruktury jako stavby veřejně prospěšné. Účastníci stavebního řízení dle ust. 109 stavebního zákona mohou jako vlastníci pozemku, na kterém má být stavba prováděna, anebo sousedního pozemku, uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů (ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona), pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo. Nemohou tak podávat námítky, které přesahují rozsah námitek, které může tento účastník řízení uplatnit, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námítkám nepřihlíží. To znamená, že v tomto ustanovení stavební zákon upřesňuje „charakter“ námitek, které může účastník ve stavebním řízení s úspěchem uplatnit, tj. uplatňuje vůči nim koncentrační zásadu. Z uvedeného vyplývá, že k podaným námítkám, které se netýkají předmětu nyní přezkoumávaného stavebního řízení a vydaného stavebního povolení, a které účastníci řízení nejsou oprávněni uplatňovat, se v souladu s ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, nepřihlíží.

Přestože se jedná o opožděné odvolání, krajský úřad se uvedenými námítkami přesto zabýval, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise,

mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná, a na jejichž základě shledal podané námitky ve stavebním řízení jako neopodstatněné. Krajský úřad tak dospěl k závěru, že speciální stavební úřad se podanými námitkami řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal a krajský úřad se jako odvolací správní orgán se stanoviskem speciálního stavebního úřadu k podaným námitkám v podstatě ztotožnil.

K napadání podjatosti musí krajský úřad odkázat na výše uvedené při vypořádání námitek spolků, kdy podjatost ve vedeném stavebním řízení již byla dříve namítnuta a z uvedeného důvodu byl vedením stavebního řízení místo Magistrátu města Přerova pověřen Magistrát města Olomouce. Manželé Křížkovi neuvedli žádné konkrétní důvody podjatosti Magistrátu města Olomouce, nejsou-li uvedeny, nelze podjatost posoudit (z moci úřední nám žádné takové skutečnosti známy nejsou), posuzovaná část trasy dálnice není ani ve správním obvodu Magistrátu města Olomouce. Námitky podjatosti uvedené v odvolacím řízení se zkoumají z hlediska včasnosti, zde ale jak už bylo uvedeno výše, žádné uvedeny nejsou, tudíž je nelze takto přezkoumat. Krajský úřad po zhodnocení podaných odvolacích námitek, kdy podle manželů Křížkových bylo o jejich námitkách podaných do vedeného stavebního řízení rozhodnuto „*nejednoznačně, nespravedlivě a nestranně*“ shledal, že v daném případě se podle skutečného obsahu jedná o námitky proti nedostatečnému vypořádání se s jejich námitkami podanými do stavebního řízení, tzn. námitky namítající nezákonnost rozhodnutí. Je nutné připomenout, že vypořádání podaných námitek odvolatelů přitom nemusí odpovídat a také často neodpovídá jejich představám. Krajský úřad má za to, že uvedené námitky jsou čistě procesního charakteru, avšak bez zjevného vztahu k ochraně zájmů manželů Křížkových, když v podaných námitkách nevymezují, čím by byla ve výsledku dotčena jejich práva k sousední nemovitosti ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona při uplatnění námitek. Co se týče napadání zrušení polní cesty pracemi buldozeru na stavbě v únoru 2022, je krajskému z úřední činnosti známo, že v dané době v rámci přípravy probíhal u povolované stavby pouze archeologický průzkum.

Jak již bylo také výše uvedeno, k novým podkladům rozhodnutí se vyjádřil spolek Děti Země a spolek Krajina Dluhonice, oba svými vyjádřeními k novým podkladům doručeným krajskému úřadu dne 17. 2. 2023 ve shodném obsahovém členění a znění.

Spolky v úvodu svých vyjádření ze dne 17. 2. 2023 shrnuly časový průběh vedeného stavebního a odvolacího řízení a k jednotlivým podkladům uvedli své totožné znění vyjádření v 17 bodech. V uvedených bodech spolky trvají na všech svých uplatněných námitkách svých podaných odvolání, kterými by se měl krajský úřad zabývat. K tomuto krajský úřad uvádí, že se všemi těmito námitkami uvedenými v odvolání vypořádal, jak je výše uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí, a to i na základě vypořádání jimi uvedených námitek k vydaným závazným stanoviskům příslušnými správními orgány nadřízenými orgánům příslušných k vydání závazného stanoviska a považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami uvedenými v jejich podaných vyjádřeních, opětovně zabývat. Závazná stanoviska, respektive veřejné zájmy jimi chráněné, tj. zejména ochrana jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví, byla již přezkoumána, přičemž nebylo v postupu při jejich vydávání shledáno žádné pochybení, které by mělo za následek jejich zrušení, pouze byly u některých doplněny podmínky zajišťující lepší ochranu veřejného zájmu na ochraně zdraví či životního prostředí (viz výše).

Současně spolky ve svých vyjádřeních k podkladům žádají, aby krajský úřad v případě vydaného potvrzujícího přezkumného závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví k vyžádané změně nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci a taktéž v případě vydaného potvrzujícího přezkumného závazného stanoviska ministryně životního prostředí k vyžádané změně nebo potvrzení závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, zajistil nové přezkumy vydaných potvrzujícího stanoviska, a to i na základě jejich výhrad, neboť se domnívají, že mohla být z věcného i formálního hlediska vydána opět nezákonně či s nepřezkoumatelnými důvody a s nedostatečně doloženými odbornými podklady.

Krajský úřad k těmto požadavkům směřujícím vůči potvrzujícím stanoviskům s žádostmi o jejich opětovný přezkum těmito nadřízenými správními orgány, může pouze zmínit, že v odvolacím řízení postupoval podle ust. § 149 správního řádu (viz podrobně uvedeno výše) a jiný postup mu právní předpisy neumožňují. Tak tomu bylo i v tomto případě. Krajský úřad k tomu obecně uvádí, že již citované ust. § 149 odst. 7 správního řádu v odvolacím řízení umožňuje změnu prvoinstančního závazného stanoviska příslušným nadřízeným správním orgánem.

Krajskému úřadu je z úřední činnosti známo, že v i případě ministrem dopravy přezkoumávaném stavebním povolení Ministerstva dopravy na základě rozkladů podaných i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice, kterým byla rozhodnutím ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, povolena vlastní stavba dálnice D1 pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“ v rozsahu 53 stavebních objektů, při obdobné žádosti spolků o nový přezkum již přezkoumaných závazných stanovisek na základě vyjádření k podkladům rozhodnutí, nebyl na základě jejich podání shledán podnět k zahájení přezkumu závazných stanovisek ze strany nadřízených správních orgánů, tak vzhledem i k této skutečnosti, že tato závazná stanoviska byla již v rámci, jak tohoto odvolacího řízení či v rámci výše uvedeného rozkladu přezkoumána, a spolky současně k těmto závazným stanoviskům uvedly v podaných vyjádření k podkladům rozhodnutí opět své shodné či obdobné důvody k jimi podaným námitkám o jejich nesprávném posouzení a vyhodnocení pro stavbu dálnice, kdy tímto stavebním povolením není povolena stavba dálnice, ale její doplňující stavby pozemních komunikací, které se dostaly v území do střetu s jejím umístěním, krajský úřad opětovně nepožádal příslušné správní orgány o jejich přezkoumání, jelikož by to bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou rychlosti a procesní ekonomie.

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu dospěl krajský úřad k závěru, že výše citované rozhodnutí speciálního stavebního úřadu ze dne 24. 11. 2021, Sp. zn.: S-SMOL/176028/2021/OS, č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav, bylo vydáno v souladu se správním řádem a také stavebním zákonem a předpisy souvisejícími, a že výše uvedené změny závazných stanovisek a doplněné podklady nejsou takového charakteru, aby způsobovaly nezákonnost rozhodnutí speciálního stavebního úřadu a toto bylo možné napravit v rámci odvolacího řízení. Proto krajský úřad výrokovou část rozhodnutí speciálního stavebního úřadu ze dne 24. 11. 2021, Sp. zn.: S-SMOL/176028/2021/OS, č. j. SMOL/273389/2021/OS/PK/Pav, změnil a zbývající část potvrdil.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat. Rozhodnutí je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

Účastníci řízení (doručení doporučeně do vlastních rukou):

- Stavebník
 1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha
v zastoupení na základě plné moci společností
Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno
- Obec, na jehož území má být záměr uskutečněn:
 2. Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov
 3. Obec Bochoř, Náves 202/41, Bochoř, 750 02 Přerov
 4. Obec Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice
 5. Obec Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova
- Účastníci řízení, jejichž odvolání bylo jako opožděné zamítnuto (výrok I.)
 6. Pavel Křížka, Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov
 7. Bohumíra Křížková, Pod Skalkou 77/19, 751 24 Přerov

Ostatním účastníkům stavebního řízení, uvedeným v ust. § 109 stavebního zákona, popřípadě jejich zplnomocněným zástupcům, a také osobám, jejichž pobyt není znám a osobám, které nejsou známy, a které jsou dle těchto ustanovení účastníky řízení, a také veřejnosti, se toto vyrozumění doručuje veřejnou vyhláškou, podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona, ve vazbě na ust. § 25 odst. 1 a § 144 správního řádu. Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením vyrozumění na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se vyrozumění považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se vyrozumění vyvěsí též na úřední desce Magistrátu města Olomouce, Magistrátu města Přerova, Obecního úřadu Bochoř, Obecního úřadu Horní Moštěnice a Obecního úřadu Věžky.

Vyrozumění se v souladu s ust. § 25 odst. 2 správního řádu zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje <https://www.olkraj.cz>, a dále na elektronické úřední desce statutárního města Olomouce <https://www.olomouc.eu>, statutárního města Přerova <https://www.prerov.eu>, obce Bochoř <http://www.bochor.cz>, obce Horní Moštěnice <https://www.hornimostenice.cz> a obce Věžky <https://www.vezkyobec.cz>.

• Vlastníci pozemků a staveb dotčených stavbou, a ti co mají jiná věcná práva k těmto nemovitostem (ust. § 109 písm. b) - d) stavebního zákona):

8. Robert Adolf, Soukenická 1187/29, 110 00 Praha
9. Naděžda Brunová, Rovniankova 1666/12, 851 02 Bratislava, Slovenská republika
10. Filip Černý, Za Mlýnem 593/48, 750 02 Přerov
11. České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha
12. Lubomír Čuván, Hlavní 491/71, Přímětice, 669 04 Znojmo
13. Marek Dohnal, Bastlova 1111/3, 700 30 Ostrava
14. Jiří Dostál, Náves 13/55, Bochoř, 750 02 Přerov
15. Věra Gardavská, Komenského 899/14, Olomouc, 779 00 Olomouc
16. Vladimír Kolaja, Spojovací 1066, Hlubočinka, 251 68 Kamenice
17. Povodí Moravy, s. p., Dřevařská 932/11, 602 00 Brno
18. PRECHEZA a.s., nábř. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, 750 02 Přerov
19. Zdeňka Rozkošná, Náves 24/15, Bochoř, 750 02 Přerov
20. Lukáš Rozkošný, Náves 24/15, Bochoř, 750 02 Přerov
21. Petr Rozkošný, Náves 24/15, Bochoř, 750 02 Přerov
22. ROBERT ROZKOŠNÝ, Dobrčice 94, 750 02 Přerov
23. JIŘÍ RYŠÁNEK, Babice 313, 687 03 Babice u Uherského Hradiště
24. Vladimír Spevák, Jarková 521/10, 09414 Sečovská Polianka, Slovenská republika
25. Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace, Lipenská 753/120, 779 00 Olomouc
26. Správa železnic, státní organizace, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha
27. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha
28. Danica Suballyová, roč. 1965, Narcisova 813/52, 82101 Bratislava, Slovenská republika
29. Irena Suballyová, Kvetná 483/4, 90028 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika
30. Pavel Subally, Komenského 1953/14, 90028 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika
31. Peter Subally, Komenského 1942/12, 90028 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika
32. ÚSOVSKO a. s., Klopina 33, 789 73 Úsov
33. Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
34. LIBOR VLACH, Kojetínská 381/9, 750 02 Přerov
35. DANA VLACHOVÁ, Žalkovice 200, 768 23 Břest
36. Zeelandia spol. s r.o., Malšice 267, 391 75 Malšice
37. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha
38. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
39. ČEPS, a.s., Elektrárenská 774/2, 101 00 Praha
40. NET4GAS, s.r.o., Na hřebenech II 1718/8, 140 00 Praha
41. BIRGI NOVO s.r.o., 9. května 228/92, 750 02 Přerov
42. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
43. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
44. GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno
45. Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., Šířava 482/21, 750 02 Přerov
46. Nej.cz s.r.o., Kaplanova 2252/8, 148 00 Praha
47. Telco Pro Services, a. s., Duhová 1531/3, 140 00 Praha
48. T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha
49. ČD - Telematika a.s., Perneroва 2819/2a, 130 00 Praha
50. Český rybářský svaz, z. s., územní svaz pro Severní Moravu a Slezsko, Jahnova 890/14, 709 00 Ostrava

51. prostřednictvím opatrovníka ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s.r.o., Na střelnici 1212/39, 779 00 Olomouc 9 těmto účastníkům, jakožto osobám, kterým se prokazatelně nedaří doručovat:
- Drahomír Subally, nar. 3. 2. 1965, poslední známý pobyt Karlovenská 416/49, Bratislava, Slovenská republika
 - Pavel Hanák, nar. 26. 6. 1959, poslední známý pobyt Puderbacher Weg 16A, Bad Laashpe, Spolková republika Německo
 - Alexandra Suballyová, nar. 29. 11. 1988, poslední známý pobyt Wolkrova 17, Bratislava, Petržalka, Slovenská republika
 - Olga Čuvánová, nar. 27. 2. 1973, poslední známý pobyt Obroková 1/12, 669 02 Znojmo
52. prostřednictvím opatrovníka ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s.r.o., Na střelnici 1212/39, 779 00 Olomouc těmto účastníkům:
- spoluvlastník pozemku parc. č. 2174/19, k. ú. Bochoř, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144, jehož posledním vlastníkem byl JUDr. Karel Adamec, zemř. 12. 12. 1954, poslední trvalý pobyt Gorazdova 5, Praha II
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144, jehož posledním vlastníkem byl JUDr. Karel Adamec, zemř. 12. 12. 1954, poslední trvalý pobyt Gorazdova 5, Praha II
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144, jehož posledním vlastníkem byl JUDr. Karel Adamec, zemř. 12. 12. 1954, poslední trvalý pobyt Gorazdova 5, Praha II
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 2174/19, k. ú. Bochoř, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2736, jehož posledním vlastníkem byla Františka Kupčíková, nar. 27. 3. 1880 a zemř. 15. 5. 1964, Kramářova 5, Přerov, posledně bytem Rokytnice 1
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2736, jehož posledním vlastníkem byla Františka Kupčíková, nar. 27. 3. 1880 a zemř. 15. 5. 1964, Kramářova 5, Přerov, posledně bytem Rokytnice 1
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov, v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2736, jehož posledním vlastníkem byla Františka Kupčíková, nar. 27. 3. 1880 a zemř. 15. 5. 1964, Kramářova 5, Přerov, posledně bytem Rokytnice 1
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/108 Josef Inderka, jehož datum narození a adresa jsou neznámé
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/108 Josef Inderka, jehož datum narození a adresa jsou neznámé
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/16, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144 MUDr. Jan Martilík, jehož datum narození a adresa jsou neznámé
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/21, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/144 MUDr. Jan Martilík, jehož datum narození a adresa jsou neznámé
 - spoluvlastník pozemku parc. č. 7164/3, k. ú. Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/6 Josef Kubík, bytem Lověšice č. p. 21, jehož datum narození je neznámé

Vlastníci sousedních pozemků a staveb, a ti co mají jiná věcná práva k těmto nemovitostem, dle § 109 písm. e) a f) stavebního zákona (identifikují se označením pozemků a staveb podle katastru nemovitostí):

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:

parc. č. 691, 1056/3, 1064/1, 1064/7, 1064/10, 1098/3, 1098/4, 1114, 1117/3, 1118/1, 1118/2, 1120/3, 1120/4, 1133, 1163/2, 1179/1, 1179/2, 1179/3, 1179/4, 1191, 1194, 1197, 1203/3, 1203/5, 1204, 1206, 1208, 1210, 1214, 1219, 1224/2, 1229, 1258/1, 1258/2, 1268, 1273/1, 1273/2, 1280/2, 1283, 1284, 1286, 1289, 1292, 1293, 1296, 1300, 1301, 1306, 1309, 1311, 1313, 1314, 1319, 1327, 1328, 1330, 1331, 1332, 1339, 1341, 1347, 1349/2, 1361/1, 1361/2, 1369, 1372/2, 1372/3, 1377, 1378/1, 1378/2, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1396, 1397/1, 1403, 1404, 1407/2, 1410, 1433, 1444/1, 1444/2, 1446/1, 1446/2, 1449/1, 1455, 1465, 1488, 1497, 1514, 1516/1, 1516/2, 1521, 1535/1, 1535/2, 1536/1, 1536/2, 1539, 1541, 1544, 1553, 1566/1, 1566/2, 1574/1, 1574/2, 1587/1, 1587/2, 1590/1, 1590/2, 1594/1, 1602/1, 1606/1, 1610/1, 1610/2, 1611/1, 1615, 1620/1, 1627/1, 1627/2, 1630/1, 1633/1, 1633/2, 1637/1, 1644/1, 1647/1, 1647/2, 1647/4, 1648/1, 1648/4, 1648/5, 1649/1, 1649/3, 1665/3, 1709, 1787, 2150, 2151, 2174/3, 2174/4, 2174/6, 2174/8, 2174/16, 2175/4, 2175/5, 2175/9, 2175/16, 2176/3, 2176/5, 2176/7, 2176/9, 2176/11, 2176/13, 2176/15, 2176/17, 2176/19, 2176/20, 2176/26, 2176/27, 2176/56, 2176/57, 2176/58, 2176/60, 2176/61 v katastrálním území Bochoř,

parc. č. 98/6, 98/21, 98/22, 98/23, 98/24, 98/25, 98/26, 98/27, 98/28, 98/29, 98/30, 98/31, 98/33, 125/1, 125/3, 125/4, 125/5, 125/6, 125/7, 125/12, 129/1, 129/3, 129/5, 129/6, 129/7, 129/8, 129/11, 129/12, 132/1, 132/3, 132/4, 132/5, 132/20, 132/21, 250/1, 351, 356, 360, 365/8, 381, 408/1, 408/4, 416/1, 416/2, 416/7, 416/19, 416/20, 416/21 v katastrálním území Věžky u Přerova,

parc. č. 15/7, 63/1, 63/2, 63/3, 63/4, 63/5, 63/6, 63/7, 63/8, 63/9, 63/10, 63/11, 63/12, 63/13, 63/14, 63/15, 63/16, 63/17, 63/18, 63/19, 63/20, 63/21, 63/22, 63/23, 63/24, 63/25, 63/26, 63/27, 63/28, 63/29, 63/30, 63/31, 63/32, 63/33, 63/34, 63/35, 63/36, 63/37, 63/38, 63/39, 63/40, 63/41, 63/42, 63/43, 63/44, 63/45, 63/46, 63/47, 63/48, 63/49, 884/12, 1103/1, 1145/9, 1145/12, 1145/13, 1145/16, 1145/39, 1314, 1315, 1317, 1347, 1351, 1352, 1353, 1354 v katastrálním území Dluhonice,

parc. č. 1111/3, 1111/4, 1117/1, 1166/1, 1166/3, 1166/4, 1166/6, 1174/1, 1174/2, 1174/4, 1174/6, 1174/8, 1174/9, 1174/12, 1174/13, 1174/14, 1174/16, 1174/17, 1174/18, 1174/19, 1174/20, 1174/21, 1174/31, 1174/32, 1174/33, 1174/34, 1174/35, 1174/36, 1174/37, 1174/38, 1174/39, 1174/40, 1174/41, 1174/42, 1174/43, 1174/44, 1174/45, 1174/48, 1174/49, 1174/51, 1174/88, 1174/91, 1174/92, 1174/93, 1174/94, 1174/96, 1174/98, 1174/99, 1174/100, 1174/101, 1174/102, 1174/103, 1174/105, 1174/106, 1174/107, 1174/108, 1174/115, 1174/116, 1174/118, 1174/120, 1185/2, 1185/3, 1185/4, 1185/6, 1185/7, 1185/8, 1185/13, 1185/14, 1185/16, 1185/19, 1185/21, 1185/22, 1185/23, 1185/24, 1185/25, 1185/26, 1185/27, 1185/28, 1185/30, 1185/31, 1185/32, 1185/33, 1185/34, 1185/35, 1185/36, 1185/37, 1185/38, 1185/39, 1185/40, 1185/41, 1185/42, 1185/43, 1185/44, 1185/45, 1185/46, 1185/47, 1185/51, 1185/52, 1219/1, 1219/2, 1219/3, 1219/4, 1219/8, 1219/10, 1219/11, 1219/12, 1219/13, 1219/14, 1219/15, 1219/16, 1219/17, 1219/18, 1219/19, 1219/20, 1219/21, 1219/22, 1219/23, 1219/24, 1219/25, 1219/26, 1219/27, 1219/28, 1219/29, 1219/30, 1219/32, 1219/33, 1219/34, 1236/2, 1236/3, 1236/4, 1236/5, 1236/6, 1236/7, 1236/8, 1236/9, 1236/10, 1236/11, 1236/12, 1236/14, 1236/15, 1236/16, 1236/17, 1236/18, 1236/19, 1236/20, 1236/21, 1236/22, 1236/23, 1236/25, 1236/26, 1236/27, 1236/29, 1272/2, 1272/4, 1278/1, 1278/2, 1278/3, 1278/4, 1280/1, 1280/2, 1280/3, 1280/4, 1280/5, 1280/6, 1280/7, 1280/8, 1280/9, 1280/10, 1280/11, 1280/12, 1280/13, 1280/14, 1280/15, 1280/16, 1280/17, 1288/1, 1288/2, 1288/3, 1288/5,

1288/6, 1288/8, 1453, 1454, 1456/2, 1458, 1462/2, 1507/2, 1508/2, 1508/3, 1558/5, 1558/6, 1558/8, 1558/11, 1558/15, 1558/17, 1558/20, 1558/22, 1558/23, 1558/24, 1558/27, 1558/30, 1558/35, 1558/38, 1558/39, 1558/42, 1558/54, 1559/1, 1559/17, 1559/19, 1561/3, 1561/5 v katastrálním území Horní Moštěnice,

parc. č. 4135/20, 4973/13, 4973/15, 5875/51, 5950/1, 5990/1, 5990/2, 5990/3, 5990/4, 5990/5, 5990/6, 5990/7, 5990/8, 5990/9, 5990/10, 5990/11, 5990/23, 5990/24, 5990/25, 5990/26, 5990/27, 5990/28, 5990/29, 5990/30, 5990/31, 5990/32, 5990/33, 5990/34, 5990/37, 5990/38, 5990/39, 5990/40, 5990/41, 5990/42, 5990/49, 5990/50, 5990/51, 6047/2, 6048/5, 6049/5, 6049/6, 6053/7, 6092, 6131, 6133/2, 6134/2, 6136/8, 6138/1, 6138/2, 6138/3, 6142/2, 6142/6, 6146/1, 6146/3, 6146/4, 6146/5, 6146/7, 6146/9, 6146/11, 6146/12, 6146/13, 6146/14, 6146/16, 6146/18, 6146/19, 6146/20, 6146/21, 6146/22, 6146/23, 6146/24, 6146/25, 6146/29, 6146/30, 6146/31, 6146/32, 6146/33, 6146/34, 6146/35, 6146/36, 6146/37, 6146/38, 6146/39, 6146/40, 6146/41, 6146/42, 6146/43, 6146/48, 6146/52, 6146/53, 6146/54, 6146/55, 6146/56, 6146/57, 6146/58, 6146/59, 6146/60, 6161/1, 6163/3, 6163/5, 6167/1, 6167/3, 6167/4, 6168/3, 6169/1, 6186, 6191/1, 6191/2, 6192, 6196/2, 6198/2, 6198/3, 6200/2, 6200/3, 6200/4, 6200/16, 6200/17, 6200/28, 6200/34, 6200/45, 6200/48, 6200/50, 6200/51, 6200/52, 6200/55, 6200/56, 6204/2, 6204/3, 6204/4, 6204/6, 6204/8, 6208, 6209/1, 6209/2, 6210/1, 6210/2, 6211/1, 6211/2, 6212, 6213, 6214, 6215, 6226/3, 6226/4, 6226/7, 6226/8, 6226/12, 6226/14, 6226/15, 6226/16, 6226/17, 6226/18, 6226/19, 6226/25, 6226/26, 6226/30, 6226/31, 6226/32, 6226/33, 6226/34, 6244, 6245, 6281, 6320/22, 6492/2, 6493/1, 6493/2, 6494, 6497/16, 6497/24, 6500/4, 6629/3, 6632/1, 6632/2, 6632/3, 6634, 6635/1, 6635/2, 6636/1, 6636/2, 6637/1, 6638/1, 6639/1, 6639/2, 6639/3, 6641/1, 6641/3, 6642/1, 6643, 6644/1, 6644/2, 6644/3, 6644/4, 6645/1,

6646/1, 6647/1, 6651/6, 6652, 6654/2, 6654/3, 6654/4, 6655, 6857/9, 6857/10, 6857/13, 6857/14, 6860/1, 6860/2, 7102/1, 7106/70, 7106/86, 7106/89, 7113/1, 7114/4, 7114/19, 7115, 7116/3, 7116/5, 7116/6, 7116/7, 7116/8, 7116/10, 7123, 7124, 7125/1, 7125/2, 7161/4, 7163/4, 7166/28, 7166/29, 7166/30, 7166/31, 7166/32, 7166/33, 7166/37, 7166/38, 7166/39, 7166/66, 7166/74, 7166/75, 7166/76, 7166/104, 7167/23, 7167/25, 7167/26, 7167/28, 7167/61, 7279/1, 7279/2, 7279/45, 7279/47 v katastrálním území Přerov,

st. p. 511, 515, 555, 557/4, 616, 838, parc. č. 243/1, 243/2, 246, 247/2, 248/1, 248/2, 249, 250/1, 250/3, 250/4, 251/1, 252/1, 253/1, 253/2, 253/4, 254/1, 254/2, 255/2, 262/1, 262/2, 262/6, 262/7, 263, 282/12, 291/1, 542/4, 542/6, 543, 548, 601, 633/8, 633/9, 633/14, 633/15, 633/16, 633/19, 633/22, 633/26, 633/27, 633/28, 633/29, 633/30, 633/31, 633/41, 633/58, 633/59, 633/60, 633/61, 633/62, 633/64, 633/65, 633/77, 633/78, 633/81 v katastrálním území Předmostí,

st. p. 74, 366, parc. č. 278/3, 278/29, 278/48, 278/49, 278/51, 278/52, 319, 322/1, 322/2, 322/5, 322/10, 322/11, 322/13, 322/17, 322/28, 322/29, 322/32, 322/34, 330/3, 330/8, 330/25, 330/26, 330/27, 330/28, 330/29, 330/30, 330/31, 330/32, 330/34, 330/35, 330/39, 367/15, 367/16, 367/18, 386/2, 386/5, 386/6, 386/7, 386/9, 386/10, 386/11, 386/12, 386/13, 386/14, 386/15, 386/17, 386/21, 386/22, 386/23, 404/5, 466, 475, 478/1, 478/2, 481/1, 481/3, 486, 491/1, 495/2, 505/2, 505/3, 520/1, 523/2, 523/4, 548/16, 548/18, 548/22, 548/25, 548/26, 548/29, 548/30, 548/31, 548/34, 548/46, 548/60, 548/63, 548/89, 548/90, 549/3, 549/7, 549/8, 549/9, 549/10, 549/11, 549/14, 549/24, 549/25, 549/28, 549/29, 549/30, 549/33, 549/35, 549/36, 549/37, 550/2 v katastrálním území Lověšice u Přerova,

parc. č. 2602/2, 4016, 4019, 5102/11 v katastrálním území Troubky nad Bečvou.

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

Bochoř č.p. 265, Přerov V-Dluhonice č.p. 212, č.p. 206, č.p. 208, č.p. 195, č.p. 197, č.p. 203, č.p. 211, č.p. 198, č.p. 86, č.p. 202 a č.p. 197, Přerov I-Město č.p. 2924 a č.p. 925,

Přerov II-Předmostí č.e. 23, č.e. 35, č.e. 426, č.e. 54, č.e. 66 a č.e. 44, Přerov III-Lověšice
č.p. 260

- dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)

53. "VODA Z TETČIC z.s.", Hybešova 178, 664 17 Tetčice

54. Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, 602 00 Brno

55. Krajina Dluhonice, z. s., U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov

Mgr. František Pěruška
zástupce vedoucího odboru

Dále obdrží na vědomí:

56. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc
57. Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Dopravní inspektorát Přerov, U Výstaviště 3183/18, 750 02 Přerov
58. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, tř. Kosmonautů 189/10, Hodolany, 779 00 Olomouc
59. Magistrát města Přerova, Odbor evidenčních správních služeb a obecného živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend, nám. T. G. Masaryka 555/16, 750 02 Přerov
60. Ministerstvo obrany, Sekce nakládání s majetkem, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, oddělení ochrany územních zájmů Morava, Tychonova 221/1, 160 00 Praha
61. Ministerstvo zdravotnictví, Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha
62. Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha
63. Ministerstvo vnitra, Nad štolou 936/3, 170 00 Praha
64. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Přerov, K Mostěnici 375/9a, 750 02 Přerov
65. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, Územní pracoviště Přerov, Dvořákova 1800/75, Přerov I-Město, 750 02 Přerov
66. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc
67. Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov
68. Drážní úřad, Sekce stavební, Nerudova 773/1, 779 00 Olomouc
69. Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VIII, Krapkova 1159/3, 779 00 Olomouc
70. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 1442/65, 100 00 Praha

71. Obecní úřad Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice
72. Obecní úřad Bochoř, Náves 202/41, Bochoř, 750 02 Přerov
73. Obecní úřad Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova
74. Krajský úřad Olomouckého kraje - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru dopravy a SH KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí)
75. Magistrát města Olomouce, Horní nám. č.p. 583 - radnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru dopravy a SH KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
76. Magistrát města Přerova, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru dopravy a SH KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
77. Obecní úřad Bochoř, Náves 202/41, Bochoř, 750 02 Přerov - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru dopravy a SH KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
78. Obecní úřad Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru dopravy a SH KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
79. Obecní úřad Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru dopravy a SH KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
80. spis

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis